

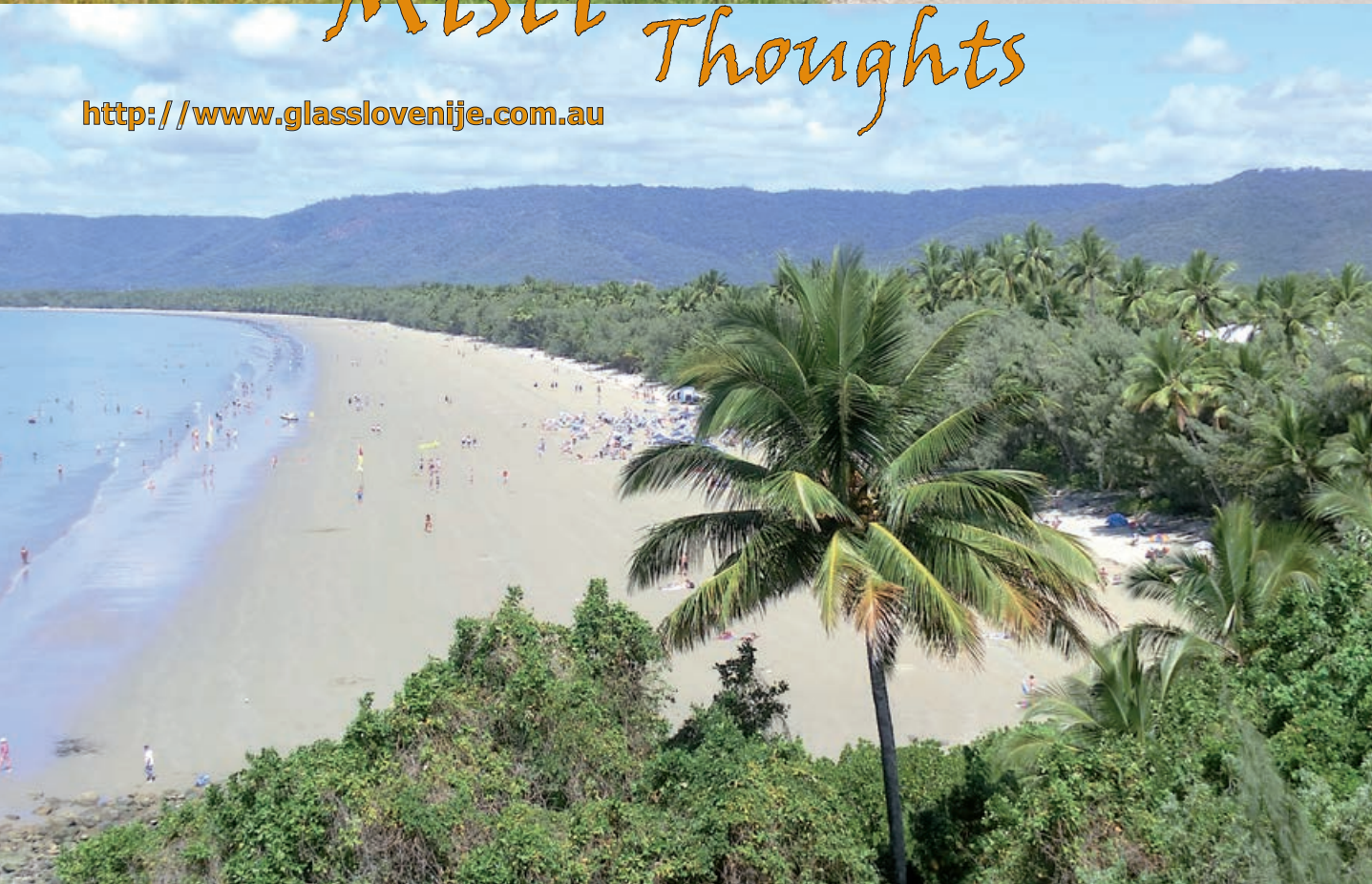

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

JULIJ - AUGUST 2016
ŠTEVILKA - NUMBER 4
LETO - YEAR 65

Misli Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

POSVETITEV MARIJI

Presveta Devica Marija!
Ti si Jezusova mati:
Ti si ga pod srcem nosila,
ga rodila in z njim pod križem trpela.
Ti si tudi naša Mati:
Tvoja materinska roka
nas je varovala skozi vso zgodovino.
Tebi izročamo sami sebe,
da bi v molitvi in pokori spreminjali svoja srca.
Tebi izročamo naše družine,
da bi bile odprte za življenje
in bi mladim odkrivala duhovne vrednote.
Tebi izročamo Cerkev na Slovenskem,
da bi v zvestobi evangeliju gradila edinost.

Tebi izročamo slovensko domovino,
da bi napredovala v luči vere
in krščanskega izročila.
Tebi izročamo naše rojake po svetu,
da bi ostali zvesti Bogu in svoji domovini.
Tebi, naša Mati, se danes vsi skupaj
posvetimo.
Sprejmi nas v svoje varstvo
in nas izroči svojemu Sinu Jezusu,
našemu Odrešeniku,
ki živi in kraljuje vekomaj.
Amen.

FOTOGRAFIJA NA TEJ STRANI: Mali Orehek, župnija Stopiče pri Novem mestu. Ob kozolcu družine Božič je kip Svete družine, prav takšen kot je na Brezjah.

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNICI - ZGORAJ: Vas Podgraje pri Ilirski Bistrici, od koder izhaja veliko naših rojakov v Avstraliji. - SPODAJ: Port Douglas v severnem Queenslandu vabi z morjem in soncem tudi v tem času, ko je na jugu Avstralije zima.

Bodi zdrava, domovina, Slovenija, moj dom brez mej!

pater Ciril A. Božič

Letošnji junij je bil posebej prazničen za našo domovino Slovenijo; praznovali smo 25 let državnosti Republike Slovenije. Imel sem to milost, da sem bil tudi z mnogimi rojaki iz Avstralije in iz sveta v tistem času doma in tako deležen prazničnega utripa domovine. Vse to je od blizu tudi s fotografskim aparatom spremljala tehnična urednica Misli Marija Anžič in vsaj nekaj utrinkov bomo z g. Alfredom Brežnikom AM, s katerim smo skupaj preživeli nekaj prazničnih dni, posredovali na naslednjih straneh bralcem naših Misli. V angleščini pa je objavljen govor gospe Anice Markič, ki ga je imela na praznovanju v domu Slovenskega društva Melbourne na Elthamu, severnem okrožju Melbourne.

Slovenija je koncem meseca junija pripravila zdomcem in izseljencem praznovanje »Dobrodošli doma 2016!« Veliko lepega je s tistih dni že objavil na Stičišču avstralskih Slovencev na naslovu: www.glasslovenije.com.au g. Florjan Auser, direktor Slovenian Media House iz Sydneya in predstavnik Slovencev v Svetu Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki je bil in je še tudi ta čas v domovini ter nam je posredoval tudi precej fotografij. Na internetnem naslovu Stičišča so tudi naše Misli in oznanila naših slovenskih misijonov v Avstraliji.

V teh uvodnih besedah naj zapišem le nekaj tega, kar je bilo povedano in zapeto na praznovanju v baziliki Marije Pomagaj na Brezjah v nedeljo, 3. julija 2016, ob 10. uri dopoldne. Bil je to praznik svetih bratov Cirila in Metoda ter v Sloveniji nedelja Slovencev po svetu. Ob oltarju smo bili: pater dr. Robert Bahčič – gvardijan in rektor na Brezjah, frančiškanski novomašnik p. Boštjan Horvat, slovenski policijski vikar g. Janez Novak, g. Zvone Štrubelj – izseljenski duhovnik v Beneluksu in Parizu ter p. Ciril, ki je vodil somaševanje in pridigal, oziroma bolj povezoval misli te nedelje in prazničnega časa ob sodelovanju

Brezje, 3. julija 2016.

pesnika Toneta Kuntnerja ter pevcev bratov Marka in Andreja Finka ter njunega nečaka Sandija Žnidarja – vsi so argentinski Slovenci.

Domovina moja – kraj, kjer se je porajal moj rod, in kraj, kjer sta doma moja vera in kultura. Na Radiu Ognjišče so o Sloveniji spregovorili tudi otroci iz otroškega vrtca v Šentvidu – Ljubljana. Neki fantič je povedal: »Slovenija je ves svet; ampak vsaka država mora imeti svoje ime!« Povedal je veliko resnico o narodu, ki ima dva milijona prebivalcev in še pol milijona svojih ljudi po vsem svetu. Prav to misel je tako lepo prelil v verze Marko Kremžar v Argentini, na Brezjah pa so jo zapeli brata Marko in Andrej Fink ter Sandi Žnidar.

Slovenija v svetu (Marko Kremžar)

*Slovenija, zapojmo ti iz polnega srca!
Naj pesem naša zadoni prek zemlje do neba.
Slovenija, naš skupni dom med biseri sveta,
z lepoto te obdal je Bog od morja do gorá.*

*Slovenija, moj dom brez mej,
ker nosim te s seboj,
kjer rod je moj, kjer sin je tvoj,
tam si, Slovenija.*

*Moj narod, svobodnjakov rod, si kneze voli sam,
mučencev je, junakov plod, ki ne boji se ran.
Iz tisočletnih korenin poganja naša rast,
resnico ljubimo in mir, svobodo, vero, čast.*

Slovenija, moj dom brez mej...

*Slovenska pesem, delo, kri, trobarvni prapor naš!
Na belem polju zvezde tri, ponosno nam vihraš.
Slovenijo, slovenski rod Bog večni čuva naj
pred zmoto in sovražnikom sedaj in vekomaj.*

Slovenija, moj dom brez mej...

Slovenijo, slovenski rod Bog večni čuva naj! S to molitvijo smo stopili na Brezjah pred Marijo Pomagaj za našo ljubo domovino, tako lep naš raj pod Triglavom! Cankarjeve besede *Nebesa pod Triglavom* je oživiljal Tone Kuntner. Dodal pa je tudi svojo pesem *Res, košček nebes*, kjer se vprašuje: *A kje so ljudje? – Ni ljudi... Glej, tisoče praznih domov domačinov, ki so odšli! Kam – z nebes pod Triglavom? Drvijo v véliki svet,..., daleč in dalje, hitro, hitreje, brez misli in meje – v dimno prihodnost.* Bolečina razseljenega slovenstva in zaraščenih nekdanih steza in poti.

Brata Marko in Andrej Fink ter Sandi Žnidar

Luč naše vere, ki sta jo slovanskim narodom prižgala sveta brata Ciril in Metod, naj varuje naše narodne in verske svetinje, naše družine in vse narode sveta. Tudi to je bila naša molitev.

Ta luč (Tone Kuntner)

*Ta luč ni od včeraj
in ni samo moja.*

*Ta luč ne gori od danes do jutri,
gori in sveti iz davne preteklosti
v davno prihodnost.*

*Ta luč je spomin.
Ta luč je upanje.*

*Nekdo jo je davno nekoč prižgal
in je svetila
kakor trstenka,
kot oljenka, sveča, kot petrolejka,
kakor krbidovka,
kot plamen, kot kres,
kot ogenj v strehi,
kot velik požar
in kakor žerjavica,
ki je velikokrat skoraj ugasnila.*

*A ni ugasnila,
ker jo varujemo kot luč svojih oči,
ker jo predajamo neugaslo,
preden ugasnejo naša življenja.*

*Brez te luči ne bi znali živeti.
Brez te luči bi bila tema.*

Naše razmišljanje, naše veselje, upanje in molitev smo položili tudi v Cankarjeve in Prešernove besede:

Ivan Cankar: *Kajti v en sam utrip srca je stisnjeno vse: Mati, Domovina, Bog!*

Zdravljica (dr. France Prešeren)

*Komú najpred veselo
zdravljico, bratje č'mo zapet?
Bog našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet,
brate vse,
kar nas je,
sinov sloveče matere!*

*Živé naj vsi naródi,
ki hrepene dočakat' dan,
da, koder sonce hodi,
prepír iz sveta bo pregnan,
da rojak,
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!*

Novomašnik p. Boštjan Horvat

Tone Kuntner

Avstralski Slovenci, njihovi sorodniki in prijatelji na Brezjah, 3. julija 2016.

Gospod Bog, blagoslovi Slovenijo, ki si nam jo podaril!

Pridiga ljubljanskega nadškofa in metropolita msgr. Stanislava Zoreta OFM pri maši za domovino v ljubljanski stolnici v petek, 24. junija 2016.

Spoštovani bratje v škofovski in duhovniški službi, spoštovani predsednik Republike Slovenije gospod Borut Pahor, spoštovani predsednik vlade Republike Slovenije gospod Miro Cerar, spoštovani predsednik Državnega sveta gospod Mitja Bervar, spoštovane ekscelence, predsedniki političnih strank in predstavniki družbenega in kulturnega življenja, spoštovani predstavniki drugih verskih skupnosti v Republiki Sloveniji, spoštovane sestre redovnice, dragi bratje in sestre.

V stolni cerkvi glavnega mesta države Republike Slovenije smo se zbrali ob praznovanju dneva državnosti, ki ga obhajamo ob 25-letnici osamosvojitve naše države Slovenije. To praznovanje nas navdaja z veseljem in hvaležnostjo.

Z veseljem praznujemo zaradi tega, ker imamo našo državo radi. Morda vsi še ne v zadostni meri, saj je nismo dovolj prepoznali in sprejeli za svojo ter jo ponotranjili. Pa vendar je naša. Kljub zgodovinskim izkušnjam, ki jih imamo z državami. Skozi stoletja smo davek plačevali tujim dacarjem in v vojnah umirali za tuje cesarje, zato naši predniki ne kraljestev, ne cesarstev in ne republik niso v resnici sprejeli za svoje. Težava z nesprejemanjem države se je na neki način vtisnila v naš narodni dedni zapis. Pa vendar je ta država sedaj naša, zato z veseljem in ponosom praznujemo njen rojstni dan. Praznujemo pa tudi s hvaležnostjo. Ljudje smo navadno veseli in hvaležni tudi za stvari, ki jih pridobimo ali ustvarimo sami, s svojimi sposobnostmi, znanjem, delom in sodelovanjem. Pri naši državi pa ne gre samo za to, da je sad našega prizadevanja in sodelovanja. Če bi presojali zgolj pripravljenost ali željo ljudi po samostojni državi, je bilo te želje kdaj v preteklosti morda celo več, kakor pa pred dobrimi petindvajsetimi leti, ko smo se odločali

za samostojnost. Mirno lahko rečemo, da je v tistem času napočil milostni trenutek, ko so bile razmere v evropskem in tudi svetovnem okviru takšne, da so omogočile uresničenje prizadevanja za samostojno in neodvisno državo Slovenijo.

Prav je, da se ob tem spomnimo besed iz Druge Mojzesove knjige, ki smo jih poslušali v prvem berilu. Mojzes je v svojem izgnanstvu pasel čredo v puščavi, ko je v njegovo življenje zagorel grm, ki je gorel, ni pa zgorel. Radovednost ga je odvedla do grma in ob grmu je srečal Boga, ki ljubi svoje ljudstvo in mu ni vseeno, kaj se dogaja z njim. »Dobro sem videl stisko svojega ljudstva, ki je v Egiptu, in slišal, kako vpije zaradi priganjačev; da, poznam njegove bolečine.«

Beseda, ki razodeva Božjo bližino s svojim ljudstvom. Za njegove bolečine ne samo ve, ampak jih tudi pozna. Bolečine ljudstva so tudi njegove bolečine. Potem nadaljuje: »Zato sem stopil dol, da ga rešim iz rok Egipčanov in ga popeljem iz te dežele v lepo in širono deželo, v deželo, v kateri se cedita mleko in med.«

Tako je Bog videl tudi stisko našega ljudstva. Videl je, da na lepotah, ki jih je raztrosil na vse štiri strani, od štajerskih goric do strme tržaške obale, od Triglava do Gorjancev, ne živijo veseli ljudje.

Njihov jezik ni bila pesem in njihova pesem ni bilo vriskanje, kakor je zapisal Cankar v Kurentu. Zato je pripravil zgodovinske okoliščine, ki so našemu narodu omogočile uresničitev hrepenenja po življenju v samostojni državi. V Vzhodni Evropi je sesul komunistični režim, za katerega se je še pred nekaj leti zdelo, da ga nobena stvar ne more ogroziti. Sesuval se je kot hišica iz kart, kar je v resnici tudi bil, saj je svoje temelje namočil s solzami in krvjo milijonov, ki jih je pomoril zato, da bi vzpostavil sam sebe.

Našemu narodu je podaril ljudi, ki so bili dovolj vizionarski, da so uzrli enkratno ponudbo zgodovinskih okoliščin, in dovolj smeli, da so se ob podpori naroda odločili, da priložnost spremenijo v dejstvo. Dobrih deset let pred osamosvojitvenimi procesi je za pastirja Ljubljanske nadškofije postavil nadškofa dr. Alojzija Šuštarja. Ob njegovem imenovanju so se nekateri spraševali, kako bo mogel voditi Cerkev na Slovenskem, ko pa je večino svojega življenja preživel v Švici. Ko je slovensko samostojnost ogrožala jugoslovanska vojska, je bil ravno nadškof Šuštar tisti, ki je neutrudno vzpostavljajal stik s škofi, s škofovskimi konferencami, s Svetim sedežem in z različnimi politiki po Evropi, s katerimi se je seznanil in spoprijateljil v službah, ki jih je vršil v Evropi. Čeprav je bilo njegovo imenovanje najprej nerazumljeno, se je v prizadevanju za osamosvojitve in za priznanje samostojne Slovenije izkazalo kot delo Božje previdnosti. Seveda ni bil edini. Ob njem jih je bilo veliko – še živih in že pokojnih – ki so v odločitev za samostojnost in v uresničenje te odločitve vložili vse; nekateri so v branjenju samostojnosti tudi umrli. Bog naj jim da večni pokoj in jim sveti s svojo večno lučjo.

Bog obljublja Mojzesu, da bo ljudstvu dal deželo, v kateri tečeta mleko in med, deželo blagostanja in obilja. Ko smo se pogovarjali in utemeljevali primernost in potrebnost odločitve za samostojnost, so nam

nekateri obljubljali, da bomo v samostojni Sloveniji jedli travo. Hvala Bogu, da so se zmotili. Trave ne jemo, a mleko in med se nam tudi ne cedita. **Kje je razlog, da se Božja obljuba o medu in mleku, ali če rečemo v nam bližji metafori – obljuba o slovenski Švici – ni uresničila.** Zakaj je danes toliko nezadovoljstva, naveličanosti, brezbriznosti in vsega drugega, kar hromi razcvet naše države in s tem našega veselja in zadovoljstva v njej.

Mislím, da nam razloge za takšno stanje našteva apostol Pavel v Pismu Galačanom. Ko govori o delih mesa, pravi, da so ta dela med drugim sovraštva, prepirljivost, ljubosumnost, jeze, častihlepnosti, razprtije, strankarstva, nevoščljivosti. Zanimivo je, da večino teh del navaja v množini. Kot bi nam hotel povedati, da ta dela nikoli niso samo skušnjava enega človeka ali ene same strani ali ene same generacije. Vsi nosimo v sebi vstopno točko za dela mesa in ta vstopna točka je napuh – poveljevanje svojega jaza. Po drugi strani pa pravi, da so sadovi Duha ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, zvestoba, samoobvladanje itd.

Kaj danes vedri ali oblači na našem narodnem in državnem nebu?

Če samo bežno preletimo merjenja javnega mnenja, vidimo, da pri nas prevladujejo dela mesa, zlasti ljubosumnost, častihlepnost, razprtije in nevoščljivosti. Prav zaradi teh del mesa smo v graditvi samostojnosti naredili temeljno napako,

ki nikakor ni nepopravljiva, nas pa kaznuje skozi dolga leta in desetletja. Ko smo namreč uspeli doseči samostojnost in prehod iz totalitarnega režima v demokracijo, smo pozabili, da je premalo državo samo osamosvojiti. Državo je potrebno tudi zgraditi. Premalo je spremeniti družbeni sistem in demokracijo zapisati v temeljne zakone države. Demokracijo je potrebno zgraditi v mišljenju in v vedenju državljanov. To pa je zahtevnejši proces kot vzpostaviti in zavarovati njene meje.

Mi pa smo, namesto da bi gradili državo in demokratično razmišljanje trdno zasidrali v življenje ljudi, začeli na državo gledati kot na fevd, morebiti celo kot na vojni plen, ki si ga je treba razdeliti in čim več koristi pridobiti zase in za svojo skupnico somišljenikov, da ne rečem pajdašev. Namesto da bi gradili, se je začelo plenjenje. Vsi tisti, ki so plenili, pa tudi vsi tisti, ki so to plenjenje omogočili, nosijo moralno in zgodovinsko odgovornost pred našim narodom, ki so ga oropali za sedanjost in tudi za kar nekaj prihodnosti.

Kaj bo torej potrebno v prihodnje? Začeti zidati na skali, kakor je povedal Jezus v evangeliju. Kakor je Evropa zrasla na temeljnih vrednotah krščanstva – temeljni enakosti vseh pred Bogom in s tem tudi pred zakonom (čeprav pred zakonom še daleč nismo vsi enaki) in s tem tudi na temeljnem dostojanstvu vsakega človeka, tako bomo tudi mi svoje sožitje in sodelovanje v tej državi morali graditi na enakosti vseh pred zakonom. Prisluhniti bomo morali besedam kardinala Sodana, ki je bil v času osamosvajanja državni tajnik Svetega sedeža. V Vatikanu je med mašo ob 25-letnici samostojne

Slovenije dejal: »Slovenija je danes poklicana, da sprejme Kristusovo sporočilo, kakor je to storila pred več stoletji, ko je bil Kristusov evangelij oznanjen v vaši deželi. Danes bi želel ponoviti sporočilo zvestobe tisti dragoceni duhovni dediščini, ki je vedno zaznamovala zgodovino Slovenije.« Izpostavil je, da se lahko v življenju narodov včasih dvignejo »centrifugalne sile, ki jih razdrobijo«. Zato je pomembno, da Gospoda vedno prosimo, naj nam pošlje svojega Svetega Duha, da nam bo pomagal skupaj graditi pravo civilizacijo, postavljeno na tiste duhovne vrednote, ki jo lahko podpirajo. Samo na ta način bo ta država, ki je naša in se veselimo njenega srebrnega jubileja, za vse nas postala dežela, v kateri tečeta mleko in med.

Ob koncu našega razmišljanja želim še enkrat reči **Bogu hvala za zgodovinski trenutek**, v katerem je bila samostojnost uresničljiva. **Bogu hvala za ljudi, ki so to spoznali in bili pripravljeni zastaviti vse, tudi svoje življenje**, da bi se priložnost za samostojnost spremenila v dejstvo. Bog naj bo usmiljen z vsemi, ki so umrli v času, ko je bilo treba samostojnost braniti z orožjem. **Na koncu pa še tiha prošnja:** Gospod, daj nam modrosti, da ne bomo gradili na sovraštvu, prepirljivosti, ljubosumnosti, jezi, častihlepnosti, pohlepu in nevoščljivosti, ampak na trdnih temeljih spoštovanja in sožitja. **Gospod, daj nam zdrave pameti, da bomo videli, kaj nam je v resnično dobro.**

Gospod Bog, blagoslovi Slovenijo, ki si nam jo podaril, in blagoslovi vse njene ljudi.

(Naslov in poudarki v besedilu pridige so uredniško delo).

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

Sveta Trojica v Slovenskih Gorich

SVETOVNI DAN MLADIH 2016

V Krakovu na Poljskem so med 26. julijem in 1. avgustom 2016 gostili 31. svetovni dan mladih. Na srečanju, kjer se je zbralo približno dva milijona udeležencev, je bilo tudi 560 mladih iz Slovenije. Z njimi je bilo dvajset duhovnikov, v katehezah pod geslom „Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli!“ jih je nagovarjal škof Anton Jamnik. Udeleženci iz Slovenije so se ob dopoldnevih zbrali v eni izmed župnij v predmestju Krakova, čez dan pa so se pridružili mladim pri skupnih dogodkih od maš in molitvenih srečanj, do koncertov in športnih iger. Da je svetovni dan mladih nekaj posebnega, je potrdil eden od njih, ki je dejal: „*Najbolj me fascinira to, kako se milijon, dva milijona mladih dobi na enem mestu in skupaj slavi Boga. To je občutek svetovne Cerkve, ki te ne more pustiti nedotaknjenega. Ta trenutek potem vpliva na tvoje življenje doma, da lažje živiš kot kristjan, na faksu, v šoli ali službi.*“ Seveda so tudi mladi romarji iz Slovenije najgloblje doživljali srečanja s papežem Frančiškom, ki se jim je pridružil 28. julija in z njimi ostal do 31. julija. Na poti na Poljsko je njegovo letalo preletelo tudi Slovenijo, zato je, kot je v navadi, poslal telegram predsedniku Borutu Pahorju. V njem je papež zapisal, da nad naš narod kliče obilje Božjega blagoslova. V deželi svetega Janeza Pavla II. je papež Frančišek že prvi dan zvečer z okna škofijskega stanovanja namenil pozdrav mladim. Naslednji dan popoldne se je z njimi srečal v mestnem parku Blonja. Mladi so ga sprejeli s petjem, plesom in vihranjem zastav iz številnih dežel sveta, tudi iz Slovenije. Papež jih je pozdravil ter nagovoril poln vedrine in optimizma. Govoril jim je o usmiljenju, ki ima vedno mlad obraz; o usmiljenem srcu, ki zna iti naproti drugemu, ki zna objeti vse, zna biti zatočišče tistemu, ki nikoli ni imel

svojega doma ali ga je izgubil. Opogumil je mlade, naj se ne predajajo malodušju in ne vržejo puško v koruzo. Če so jim pošle moči, naj se obrnejo na Jezusa Kristusa, ki vedno stoji ob poti in ponuja roko. Kdor ga sprejme, se nauči ljubiti kot Jezus. **Papež je ob tem mlade povabil, naj vstopijo v pustolovščino usmiljenja, gradnjo mostov in rušenje zidov, pomoč ubogim in osamljenim, prisluhnejo naj svojim starim staršem, njihovi modrosti.** V petek zvečer je papež z udeleženci svetovnega dneva mladih zmolil križev pot. Štirinajst postaj je ponazarjalo štirinajst telesnih ter duhovnih del usmiljenja in kako jih uresničevati. Mladi so si ob tem podajali križ, ki je simbol svetovnega dneva mladih. Papež jih je spodbudil, naj se odpravijo na pot križa, ki edina premaga zlo in greh sveta. Pri sobotnem bdenju je papež mladim pojasnil, kakšna naj bo njihova drža v luči nasilja in vojn, ki pretresajo svet. Dejaj jim je: „Sovraštva ne želimo premagati s še več sovraštva, nasilja s še več nasilja ali groze s še več groze. Naš odgovor temu svetu vojne ima ime: imenuje se bratstvo, občestvo, družina.“ Spodbudil jih je k dejavnemu življenju in poudaril, da smo prišli na ta svet, da bi pustili sled. Papež Frančišek je 31. svetovni dan mladih sklenil z nedeljsko sveto mašo na „polju usmiljenja“ na obrobju Krakova. Ob evangelijskem odlomku Zahejevega srečanja z Jezusom je več kot dva milijona zbranih povabil, naj v zaupanju preraščajo prešibko podobo o sebi, saj so dragoceni v Jezusovih očeh. Spomnijo naj se, da je Bog zvest, nadvse goreč v ljubezni. Pomaga naj nam zavest, da nas ljubi in verjame v nas bolj kot mi v sami sebe in kot najbolj vnet navijač, za nas naravnost »navija«. Dejaj jim je, naj se ne bojijo izreči „da“ in z Jezusom spreminjajo svet.

Somaševanje slovenskih škofov s škofom msgr. Andrejem Glavanom ob 10. obletnici novomeške škofije. Novo mesto, 11. junija 2016.

SLOVENSKI MOTORISTI PRI PAPEŽU

Papež Frančišek je imel v soboto, 18. junija 2016 dopoldne, na Trgu svetega Petra posebno avdienco v jubilejnem letu usmiljenja. Zbranim romarjem je namenil katehezo o spreobrnjenju, kakor ga lahko odkrivamo v Svetem pismu. Pri tem je začel s preroki, ki so vabili ljudi, naj se vrnejo na pravo pot in končal z Jezusovim povabilom k spreobrnjenju srca, brez katerega ni novega človeka. Avdience se je udeležilo 300 motoristov iz Slovenije iz društva MZM – Motoristi za motoriste. Ob koncu so se nekateri med njimi srečali s papežem in mu izročili ček za dva motorja, ki bosta namenjena misijonarjema na Madagaskarju in v Vietnamu.

Društvo Motoristi za motoriste je ob desetletnici delovanja organiziralo romanje v Rim na srečanje s svetim očetom. Približno dvesto petdeset romarjev na motorjih in še petdeset v avtobusu se je zjutraj odpravilo iz hotelov na obrobju mesta proti Vatikanu. Pridružili so se jim tudi nekateri italijanski kolegi in v spremstvu policije so se v dolgi koloni pripeljali na Trg sv. Petra. Med jutranjo slovensko mašo, ki so jo

imeli v baziliki sv. Petra, jih je med drugim pozdravil naš rojak kardinal dr. Franc Rode. Po njej so se pridružili zbranim romarjem na trgu in čakali na prihod papeža Frančiška. Pater Niko Žvokelj, dva zakonska para z možema na vozičkih in motorist s Koroške so dobili dovolilnice za srečanje s papežem ob koncu avdience. Kot je povedal pater Niko, so papežu izročili denar za dva motorja. Enega bo dobil slovenski misijonar na Madagaskarju Jani Mesec, drugega misijonar v Vietnamu, ki ga je izbrala papeška fundacija Cor unum. Papež jim je zaželel varno vožnjo in jim podelil blagoslov. Na poti domov so se motoristi – romarji ustavili še v Assisiu.

KLEKLJANJE V LJUBLJANI

Ljubljana je konec junija gostila 17. svetovni kongres Mednarodne organizacije za klekljano in šivano čipko - OIDFA. Že pred tem se je v Ljubljani in na Škofljeloškem zvrstilo več kot dvajset čipkarskih razstav. Sam kongres je spremljala združena razstava, pri kateri je sodelovalo štiriindvajset držav. V slovenskem delu so se predstavile klekljarice iz Žirov, Železnikov in Idrije. Poseben sklop je predstavljala razstava »Bogastvo in raznolikost klekljanih čipk v Sloveniji«; slednjo so leta 2014 predstavili na svetovnem kongresu v Adelaidi v Avstraliji. V prodajnem delu razstave je sodelovalo 43 trgovcev s celega sveta, tudi iz Avstralije. Na praznik apostolov Petra in Pavla, 29. junija popoldne, je na ulicah Ljubljane potekalo množično

Klekljanja v Sloveniji se je letos udeležila tudi Silva Trček iz Melbourne, na fotografiji druga z leve. Foto spodaj: klekljarice iz vsega sveta, med njimi Silva Trček in tudi druge udeleženke iz Avstralije. Kapucinu p. Pavlu Antonu Koširju so faranke naklekljale zlatomašni plašč.

klekljanje. Na njem je sodelovalo skoraj tisoč klekljaric iz Slovenije in tujine.

Na kongresu, kjer se je zbralo petsto gostov in čipkaric iz več kot trideset držav, so med drugim predstavili klekljarsko dediščino in tehniko klekljanja v Sloveniji, klekljarski šoli iz Železnikov in Žirov, različne čipkarske dneve ... Gostje so lahko obiskali tudi kraje, ki so povezani s čipko. Izvedeli so še, da bo nasledni kongres leta 2018 v Belgiji.

TOMAŽ MAVRIČ PRVI MED LAZARISTI

Misijonska družba lazaristov je v začetku julija dobila novega vrhovnega predstojnika. To je v Argentini rojen Slovenec Tomaž Mavrič. Ob izvolitvi je bil namestnik provinciala province Sv. Cirila in Metoda v Ukrajini. Novo službo je dobil na rednem občnem zboru lazaristov v Chichagu v ZDA. Delegati iz vseh dežel sveta so ob tej priložnosti posebno pozornost namenili poglobitvi svoje poklicnosti. Pri tem jih je vodilo geslo: „Posnemati Kristusa, oznanjevalca evangelija ubogim“. Tomaž Mavrič se je rodil 9. maja 1959 v župniji San Antonio v Buenos Airesu v izseljenski družini s petimi otroki. Po končanem bogoslovju v Ljubljani ga je nadškof Šuštar 29. junija 1983 posvetil v duhovnika. Novo mašo je imel na Suhi pri Škofji Loki, od koder izhajajo starši. Prvih deset let po posvečenju je deloval med rojaki v Torontu. Zatem se je vrnil v Slovenijo ter bil kaplan v župniji Sv. Jakob ob Savi in pozneje pri Sv. Jožefu nad Celjem. Leta 1997 je odšel v misijone v Sibirijo. Od leta 2004 je bil v vodstvu province, ki ima svoje sedež v Kijevu, zajema pa področje Ruske federacije in Ukrajine.

100 LET RUSKE KAPELICE

Zadnji konec tedna v juliju 2016 so se pri Ruski kapelici pod Vršičem zvrstile spominske slovesnosti v spomin na ruske vojake, ki jih je spomladi 1916 zasul snežni plaz, ko so gradili cesto čez gorski prelaz Vršič. Preživeli ujetniki so v spomin na umrle rojake še isto leto zgradili kapelico. Po zunanjem izgledu je to majhna cerkvica, posvečena sv. Vladimirju. V novjšem času pri kapelici vsako leto v mesecu juliju pripravijo slovesnost v spomin na umrle, na katero pridejo tudi predstavniki iz Rusije. Ker letos mineva sto let od nesreče in od postavitve kapelice, je slovesnost potekala več dni, zaznamovali pa so jo verski, kulturni in politični dogodki. Največ pozornosti je bil deležen obisk ruskega predsednika Vladimirja Putina. Uvod v praznovanje so bile kulturne prireditve, ki so se v dneh do 1. avgusta zvrstile v Kranjski Gori, Ljubljani, na Bledu, v Škofji Loki in Novi Gorici. Na njih so nastopile ruske in

slovenske umetniške skupine, med katerimi je bil vodilni pravoslavni cerkveni zbor iz Moskve. V Kranjski Gori so odprli Park miru, katerega del je stalna razstava na temo gradnje ceste na Vršič. Na petnajstih tablah so poleg podrobnih opisov takratnega dogajanja na ogled tudi fotografije, ki so jih pridobili iz Avstrijske nacionalne knjižnice. Dva dni pred glavno slovesnostjo je v Ljubljano prispela delegacija ruske pravoslavne Cerkve, ki jo je vodil metropolit Hilarion, vodja urada za zunanje zadeve pri moskovskem patriarhatu. Ob tej priložnosti so organizatorji pripravili ekumensko srečanje predstavnikov katoliške ter ruske in srbske pravoslavne Cerkve. Na njem so govorili o poslanstvu miru in dialoga v duhu skupne izjave, ki sta jo februarja na Kubi podpisala papež Frančišek in moskovski patriarh Kiril. Dotaknili so se vprašanj, ki zadevajo človeštvo. Kristjani Vzhoda in Zahoda so soodgovorni za mir v svetu in za ohranitev stvarstva. Kot so poudarili, ne moremo križem rok opazovati, kako Evropa pozablja na svoje krščanske korenine in tone v vse večje razkristjanjenje. Zato se strinjajo, da se morajo kristjani vseh krščanskih cerkva združiti pri skupnem pričevanju za Kristusa in za evangelij, da bo Evropa ohranila svojo dušo, ki jo že dva tisoč let oblikuje krščansko izročilo. Dotaknili so se tudi vprašanja vala beguncev, ki mu ni videti konca. Med begunci je veliko kristjanov z Bližnjega Vzhoda, ki jih je vojna pregnala iz njihovih vasi, mest in pokrajin. Skupaj s papežem in patriarhom so se vprašali, ali bo svet mirno gledal, kako bo krščanstvo povsem uničeno v deželah, kjer se je najprej začelo širiti in kjer se je ohranilo skozi dva tisoč let. Zaključke ljubljanskega srečanja so strnili v skupni izjavi z naslovom „Da bi Evropa ohranila svojo dušo“. Podpisali so jo metropolit Hilarion, ljubljanski nadškof metropolit Stanislav Zore in zagrebško-ljubljanski metropolit Porfirije Perić kot predstavnik srbske pravoslavne Cerkve. Ekumenskemu srečanju je sledila sveta maša za umrle pod plazom na Vršiču in za vse padle v prvi svetovni vojni v župnijski cerkvi v Kranjski Gori. Ob somaševanju celjskega škofa Stanislava Lipovška in apostolskega nuncija nadškofa Julijusza Janusza je slovesnost vodil nadškof Stanislav Zore. Sklenili so jo s pravoslavno molitvijo za pokojne. Glavni dogodek ob stoti obletnici tragedije pod Vršičem je bila tradicionalna slovesnost pri ruski kapelici, pri kateri je bil tudi ruski predsednik Vladimir Putin. Prišel je na povabilo slovenskega predsednika Boruta Pahorja. V nagovoru pri kapelici se je zahvalil Slovencem za skrb za ta spomenik ruskim vojakom

iz prve svetovne vojne, nato pa sta s Pahorjem na Žalah odkrila še spomenik padlim ruskim in sovjetskim vojakom na ozemlju Slovenije v obeh svetovnih vojnah. Putin je obisk, ki je bil namenjen predvsem počastitvi spomina na umrle, sklenil z delovno večerjo na Brdu pri Kranju. Pred tem se je zadržal v daljšem pogovoru s Pahorjem. Govorila sta o aktualnih svetovnih in gospodarskih temah ter pri tem namenila precej pozornosti velikemu padcu gospodarskega sodelovanja med EU in Rusijo zaradi ukrepov, ki jih je sprejel Bruselj zaradi ruske zasedbe Krima in vloge Moskve v nemirni vzhodni Ukrajini. Sedemurni obisk ruskega predsednika je potekal ob zelo strogih varnostnih ukrepih.

ODSTOP FINANČNEGA MINISTRA

Sredi julija je nepreklicno odstopil finančni minister Dušan Mramor. Vlado Mira Cerarja je tako zapustil že osmi minister v manj kot dveh letih. Za ta korak se je odločil iz osebnih razlogov. Pojasnjevati jih ni želel, je pa napovedal, da se vrača v profesorske vode. Premier Cerar, ki pred meseci ponujenega odstopa Marmorja zaradi spornih dodatkov na univerzi ni želel sprejeti, češ, da je nepogrešljiv člen koalicije, je tokrat poudaril, da bo vlada tudi brez njega delala naprej. Mramor je še dejal, da odhaja z dobrim občutkom, za svoja največja dosežka pa šteje konsolidacijo javnih financ in upravljanje z državnim premoženjem. Finančno ministrstvo je na lastno željo zapustil tudi državni sekretar Metod Dragonja, ki je bil zelo na udaru zaradi političnih spletk v Luki Koper.

POLETNI TABOR SDS V LEPENI

Zadnji teden v juliju se je v Trenti začel 21. poletni tabor. Uvod vanj je bilo srečanje občinskih in mestnih odborov SDS v Bovcu. Na njem je zbrane nagovoril predsednik SDS Janez Janša. Dejal je, da Slovenija potrebuje politično silo, ki ve, zakaj je nastala, zakaj ostaja in, kaj je treba početi v prihodnje. Napovedal je, da bodo naslednje volitve tekmovanje vizij in nagovor sklenil z oceno, da prihaja čas političnih sprememb. Po njegovem mnenju bodo prihodnji meseci in leta v Evropi bistveno bolj viharne, kot so bili v preteklosti, pa tudi drugod se marsikaj dogaja, kar bo svet naredilo drugačen. V zadnjih dveh letih so se po njegovih besedah stvari dramatično spremenile predvsem zaradi napak pri migrantski politiki in odgovorih na finančno krizo. V Lepeni je hkrati potekal spominski gorniški tabor Henrika Tume, ki se je končal 7. avgusta z vzponom na vrh Triglava. Letošnji tabor je bil sicer namenjen spoznavanju Beneške Slovenije in Rezjanskih vrhov.

UPANJE ZA SLOVENIJO

Vodja poslanske skupine Nove Slovenije Matej Tonin je predstavil knjigo z naslovom Upanje za Slovenijo. V njej je strnil svoja razmišljanja o tem, kaj je šlo v zadnjih petindvajsetih letih pri nas narobe in kje so rešitve. Med drugim predlaga uvedbo dvostebnega pokojninskega sistema, po katerem bi v osnovi imeli vsi enake pokojnine. Zavzema se za spremembo volilnega sistema iz sedanjega proporcionalnega v kombiniranega, predlaga preoblikovanje sodstva, odpravo socialistične zapuščine in zagotovitev vzdržnih javnih financ. Knjiga je izšla pri Inštitutu dr. Janeza Evangelista Kreka.

POD NAJEVSKO LIPO

Na Ludranskem vrhu nad Črno na Koroškem so v začetku počitnic pripravili 26. vseslovensko srečanje pod Najevsko lipo. Osrednji gost srečanja je bil pisatelj Boris Pahor. Kot je dejal, je treba v Sloveniji vzpostaviti dialog. „Bodimo za dialog, da bomo reševali slovensko državo, ker tako, kot smo počeli zdaj, jo ne rešujemo. Ker danes jo razprodajamo in smo v bistvu gospodarji na svoj način, kar vodi v razkol.“ Dodal je tudi, da je Slovenija majhna država, njeni državljani pa se morajo zavedati pripadnosti slovenstvu, kot tudi tega, da imamo državo, za katero moramo skrbeti. Po Pahorjevi oceni slovenskega jezika ni mogoče rešiti, če nisi zaveden Slovenec, in po partikularnem sistemu mora vsaka država razvijati svoj jezik do najvišje ravni.

VERONIKA DESENIŠKA

Na Celjskem gradu so julija premierno uprizorili muzikal Veronika Deseniška. V zgodbi izpod peresa Janeza Usenika, ki sledi podatkom iz zgodovinskih učbenikov, a si dovoli vso svobodo, ki je potrebna za pripoved čudovite zgodbe, gledalci spremljajo v zakonu nesrečnega Friderika II. Celjskega, ki je na oddaljenih Desenicah po naključju srečal Veroniko in do nje takoj začutil simpatijo. Njegova žena Elizabeta Frankopanska je Veroniko kot svojo pomočnico vzela s seboj, a so se stvari na dvoru zapletle, ko je preprosta, a karizmatična nižja plemkinja popolnoma prevzela Friderika. Po sumljivi smrti Elizabete, ki je razjezila njeno družino, s katero je bil celjski grof Herman II. že tako v napetih odnosih, so se Celjani znašli na robu vojne ... Zgodba o Veroniki Deseniški je pravzaprav slovenska zgodba o Romeu in Juliji in je po besedah ustvarjalcev drugi največji slovenski ep, scenarij muzikala pa govori tudi o tem, kako je Friderik II. Celjski mesto Celje zgradil kot spomenik njuni ljubezni.

NOVA PREŠERNOVA ROKOPISA

V Ljubljani so pred kratkim predstavili na novo odkrita Prešernova rokopisa. Na prvem je v bohoričici zapisana pesem „Slovo od mladosti“, na drugem pa pesem „Dohtar“, slednja že v gajici. Predstavila sta ga profesor Miran Hladnik in lektor slovenskega jezika v Clevelandu Luka Zibelnik, ki mu je lastnik izročil rokopisa. Kot je povedal Hladnik, gre za pomembni najdbi, saj med drugim potrjujeta Prešernovo navado nenehnega piljenja in popravljanja pesmi. Tudi zato je mogoče novo odkriti različici tako natančno umestiti med obstoječe. V

Ljubljani bodo izdelali tudi kopiji rokopisa, saj se ta vrača v Cleveland. Rokopisa sta last Evgena Favettia, po posredovanju slovenskega konzula v Clevelandu Andreja Rodeta pa sta prišla v roke Zibelniku, ki dela tudi v Slovenskem muzeju in arhivu. Favetti namreč želi, da rokopisa postaneta del stalne zbirke in sta tako dostopna rojakom v Clevelandu. Oče Evgena Favettia je rokopisa dobil med obema vojnama kot dar od knjigarnarja Janeza Dolžana, pri katerem je delal. V petdesetih letih se je z družino preselil v ZDA, rokopisa pa vzel s seboj.

Evgen Bavčar, državljani Evrope

Evropski parlament je letos podelil nagrado državljani Evrope Evgenu Bavčarju, filozofu, pisatelju, fotografu in kulturniku zaradi njegovega bogatega in edinstvenega prispevka v umetnosti in literaturi, ki presega evropske meje. Bavčar ne povezuje le Slovenije in Francije, ampak s svojim delom vse državljane Evrope. Slep in slabovidni imajo od njegovega dela in prizadevanj za uporabo Braillove komunikacije dodatno korist, saj jih onkraj jezikovnih ovir povezuje na enkraten način. Nagrado državljani Evrope podeljuje Evropski parlament na predlog evropskih poslancev posameznikom ali organizacijam za posebne dosežke na področju dejavnosti ali dela državljanov Evrope v skladu z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah.

Podelitev nagrade državljani Evrope je bila v petek, 8. julija 2016, ob 18. uri v Zlati dvorani Narodne Galerije, Cankarjeva 20, Ljubljana. Informacijska pisarna Evropskega parlamenta v Sloveniji, ki jo vodi Klemen Žumer, je ob tej priložnosti pripravila krajši kulturni program s podelitvijo nagrade, ki mu je sledilo druženje z nagrajencem in ogled fotografske razstave v prostorih Narodne galerije. Ta je bila na ogled vse do 22. julija 2016.

Gospod Bavčar je na francoski državni praznik, 14. julija 2016, prejel tudi **Red legije časti**, najvišje francosko civilno odlikovanje, ki ga podeljuje predsednik Francije.

Evgen Bavčar - na sredini, je filozof, fotograf in borec za pravice slepih, tudi sam slep. Živi in dela v Parizu. Leta 2004 je prejel red za zasluge Republike Slovenije »za ustvarjalno delo, prispevek k slovenski kulturi, njenemu mednarodnemu uveljavljanju in prepoznavanju, posebne dosežke v umetniškem fotografskem izražanju ter za dejanja v dobro pomoči potrebnih.« Leta 2012 je prejel Pretnarjevo nagrado zaslužnim razširjevalcem slovenske književnosti in jezika po svetu, letos pa nagrado državljani Evrope, ki jo podeljuje Evropski parlament, in najvišje francosko priznanje, odlikovanje Red legije časti.

POTI IN SLEDI

Besedilo: pater Ciril A. Božič; fotografije: Marija Anžič

DOMA JE VEDNO PRAZNIČNO

Po dobroti poslovneža, direktorja družinskega podjetja *Impact International Pty. Ltd.*, g. Dimitrija Lajovica in družine iz Sydneya, sva Marija in p. Ciril lahko obletela svet v letošnjem juniju in juliju. Na tej poti je bilo kar nekaj postankov in seveda prijaznih srečanj in doživetij. Doma je seveda vedno praznično. In ker so naju poti vodile tudi vedno med prijatelje in dobre ljudi, je bilo domače in prijazno povsod. Vsaj na kratko bom povzel glavne postaje.

S Qantasovim Airbusom A380-800 sva poletela v sredo, 8. junija 2016, iz Melbourn do Dubajja in nato takoj naprej do Benetk z letalom družbe Emirates. Že na letališču pred vkrcanjem v letalo sva se srečala z mladima zakoncema Laro in Michaelom Domajnko, ki sta se lani 7. marca poročila v naši cerkvi v Kew in sta z istim letalom letela do Dubajja, nato pa v Pariz. Vreme, ki naju je v četrtek popoldne pričakalo v Benetkah, je bilo podobno vremenu, ki sva ga pustila v Melbournu – deževno, megleno in hladno, še posebej, ker sva pričakovala že skorajšnje toplo sončno poletje. Je pa bilo seveda **toplo srečanje z domačimi in prijatelji**. Marija se je seveda še posebej razveselila srečanja z očetom Mihom Anžičem v domačih Biščah pri Ihanu blizu Domžal, p. Ciril pa s svojo mamo Marijo Božič,

ki je v 94. letu starosti še vedno čila in korajžna ter sama skrbi zase na domačiji v Velikem Orehku, župnija Stopiče pri Novem mestu, prav pod Gorjanci. V sosednji vasi Verdun živita oba brata Jože in Tone z družinama, sestra Marija Plut pa je na belokranjski strani Gorjancev. Za očeta Miha pa lepo skrbijo Marijin brat Edo z ženo Jano in sinovoma Gregom in Lukom.

V soboto, 11. junija 2016, sem se udeležil v svojem rojstnem mestu, v Novem mestu, **praznovanja 10. obletnice ustanovitve novomeške škofije** s čudovitim slavljem v športni dvorani Leona Štuklja. Ob škofu msgr. Andreju Glavanu, ki je tudi predsednik Slovenske škofovske konference, so bili zbrani slovenski škofje, duhovniki in veliko vernega ljudstva. Pred začetkom slovesnosti so prinesli milostni kip Romarice, Fatimske Matere Božje, ki od 12. maja do 13. oktobra letos roma po Sloveniji. Lepo petje ljudstva in združenih zborov je spremljal orkester slovenske policije. Dirigentu sem se po končanih obredih zahvalil in mu podaril medaljon Victoria Police z reliefom sv. Mihaela, zavetnika policije. Zvečer sem somaševal še v domači župniji v Stopičah za pokojnega dolgoletnega župnika g. Edija Eberla ob 3. obletnici njegove smrti. Kip Romarice iz Fatime je iz Novega mesta po slovesnosti poromal v Stopiče, kjer so bili še posebej ponosni, saj je ostal tam vso noč do nedeljskega jutra.

Praznovanje 10. obletnice ustanovitve novomeške škofije 11. junija 2016. Pred začetkom slovesnosti so prinesli milostni kip Romarice, Fatimske Matere Božje, ki od 12. maja do 13. oktobra letos roma po Sloveniji.

Mama Marija Božič na obisku v Beli Krajini pri hčerki Mariji in družini.

Veseli obisk pri Ivanki in Francu Bratini v vasi Dolga Poljana nad Logom pri Vipavi.

Sveta Gora: pater Pepi je letos obhajal 25 let mašništva, p. Pavle 65 let, p. Ciril in p. Mihael.

Na obisku pri patru Valerijanu.

Dneve od nedelje, 12. junija, do petka, 17. junija 2016, sem preživel **na duhovnih vajah v frančiškanskem samostanu v Nazarjah v Savinjski dolini**, ki jih je za nas, frančiškane, vodil upokojeni mariborski nadškof dr. Marjan Turnšek. Dnevi so bili prava duhovna oaza. Ob sklepu duhovnih vaj nas je obiskal tudi provincialni minister p. Marjan Čuden, ki bo prihodnje leto v maju obiskal brate in naše skupnosti v Avstraliji. V soboto, 18. junija, sem vse dopoldne spovedoval na Brezjah, kjer je bilo **48. narodno romanje ostarelih, bolnikov in invalidov**. Romanje pripravlja vsa leta revija Ognjišče pod vodstvom msgr. Franceta Boleta. Mašo je vodil in pridigal mariborski nadškof msgr. Alojzij Cvikl DJ. Nedelja, 19. junija, je bila namenjena romanju na Sveto Goro nad Gorico, kjer sva ob 4. uri

Marija Anžič in p. Ciril v evropskem parlamentu s slovenskimi poslanci: Lojzetom Peterletom, Patricijo Šulin, Francem Bogovičem, dr. Milanom Zverom. Bruselj, 21. junija 2016.

popoldne somaševala s p. dr. Mihaelom S. Vovkom. Ta dan je bil zelo lep in čisto ozračje, zato sva se večkrat ustavila, da je Marija naredila lepe fotografije, ki bodo prav prišle za objavo v Mislih. Na počivališču Log ob avto cesti smo se srečali s Stojanom in Vero Brne ter njenim bratom, ki so se vračali z Brezij; sorodnikov Lojzeta Markiča v Podnanosu ni bilo doma in smo se slišali le po telefonu, potem še vesel obisk pri Bratinovih Ivanki in Francu v vasi Dolga Poljana nad Logom pri Vipavi – stricu Ane Marije Cek in Alexa Bratine.

PRAZNIČNA SLOVENIJA – 25 LET DRŽAVNOSTI
Praznični teden 25. obletnice državnosti Slovenije se je za Marijo in mene pričel na povabilo prvega predsednika vlade Republike Slovenije g. Lojzeta Peterleta v Evropskem parlamentu v Bruslju. Že dolga leta sem želel od bližje spoznati prostore, delo in slovenske poslance v Evropskem parlamentu. Vse to nama je bilo v polnosti omogočeno. V torek zvečer, 21. junija, prav na Lojzetov god, je bila svečana prireditev v parlamentu v počastitev srebrnega jubileja Slovenije in predstavitev knjige v slovenščini in angleščini, ki jo je napisal o Sloveniji in Lojzetu angleški novinar, ki je bil leta 1991 dopisnik v Jugoslaviji.

Gospod Alfred Brežnik AM in njegova svakinja gospa Mari, g. Florjan Auser in Marija smo **obiskali patra Valerijana Jenka OFM OAM** v njegovi sobi v samostanu na Prešernovem trgu 4 na Tromostovju v Ljubljani in skupaj odšli na kosilo na vrtno restavracijo nekdanjega hotela Union. Pater Valerijan je bil čil in dobro razpoložen. Težave let pa se poznajo na sluhu in v težavnosti hoje, zato smo ga peljali na invalidskem vozičku. Vedno znova se njegova misel in srce vračata v Avstralijo in zato moramo izročiti veliko, veliko njegovih srčnih pozdravov na vse strani, ki naj prispejo do vsakega, ki je patra Valerijana v življenju srečal. Naša avstralska družina se je večkrat srečevala. V četrtek, 23. junija, smo bili deležni koncerta v počastitev 25-letnice samostojne Slovenije v veliki dvorani Slovenske Filharmonije. Koncert sta pripravila Izseljensko društvo Slovenija v svetu in Glasbena matica Ljubljana. Izredno kvaliteten in domoljuben program je uredil umetniški vodja Marcos (Marko) Fink, rojen v Argentini, sedaj že več let živi in dela v Ljubljani.

V predstavitvi koncerta je zapisal:

»Slovenci, ki so zapustili svoj rodni kraj, so vedno hrepeneli po vrnitvi v domovino. Bolečina odsotnosti doma, vsiljena zaradi težkih razmer, se pogosto izraža v naših pesmih in uglasbeni poeziji. Ko se je pred 25 leti Slovenija osamosvajala, so Slovenci po vseh celinah izražali svoje navdušenje nad dolgo pričakovanim zgodovinskim trenutkom. Slovenska pomlad je obrodila sadove. Tudi z njihovo pomočjo.

Naj se z nami danes, ko proslavljamo 25-letnico osamosvojitve Slovenije, veselijo vsi Slovenci dobre volje, kjer koli so in jim je mar za skupni dom. Zavest o naših koreninah bo zagotovila utrditev naše narodne identitete. Ker bomo spoštovali svojo kulturo, bomo lahko spoštovali kulturo naših sosedov. Ker bomo dobri Slovenci, bomo lahko tudi dobri Evropejci in dobri državljani sveta.

S pesnikom pojmo naši zemlji in našemu človeku: *„Slovenija, moj dom brez mej, ker nosim te s seboj, kjer rod je moj, kjer sin je tvoj, tam si Slovenija.“*

Lojze Peterle (na sredini) s sodelavci: Michel Plumley - povezovalac kulturnega programa, Matias Kambič, Maja Pelikan, Nina Tavčar, Andrej Černigoj in Aljaž Nose. Bruselj, 21. junija 2016.

Seveda smo se srečali z našim nadškofom, patrom Stanetom Zoretom OFM, sedaj z naslovom msgr. Stanislav Zore, ki nas je vesel sprejel v svoji pisarni na nadškofiji. Ostal je tak, kot je bil: preprost, enostaven, dostopen, bister in duhoven mož. Uro in pol smo bili zatopljeni v pogovor, nato pa nas je spremil še do pomožnega škofa dr. Francija Šuštarja, kjer je spet stekel zanimiv pogovor. V petek popoldne, na praznik rojstva Janeza Krstnika, smo bili pri maši

Srečanje z nadškofom, metropolitom msgr. Stanislavom Zoretom OFM.

Po koncertu v Filharmoniji: Direktor podjetja Družina g. Tone Rode, p. Ciril, pesnik Tone Kuntner, umetnik vitražev Marko Jerman z ženo Marjanko roj. Kremžar ter žena g. Toneta Rodeta Kristina roj. Kremžar.

Domače in prisrčno je bilo naključno srečanje z načelnikom generalštaba Slovenske vojske generalmajorjem Andrejem Ostermanom - prvi z desne in njegovim namestnikom Rajkom Likarjem v Ljubljani, 24.06.2016.

Z desne dr. Jože Dežman, Tone Kuntner in člani Goriškega okteta Vrtnica po koncertu v Filharmoniji.

Sveti Jurij ob Ščavnici: župnik g. Boštjan Ošljaj, Jože Golob, p. Ciril, Pavle Križovnik, Franci Divjak, Jože Vogrin.

za domovino v ljubljanski stolnici. Nadškofovo odlično pridigo objavljamo takoj po uvodniku v teh Mislih. Po maši pa seveda spet polno srečanj, tako da nas je čas priganjal, kajti kmalu po osmi uri zvečer smo morali biti zbrani na Kongresnem trgu, kjer se je ob 9. uri zvečer pričela državna proslava, ki so se je na povabilo predsednika Republike Slovenije g. Boruta Pahorja udeležili tudi predsedniki Avstrije, Nemčije, Italije, Hrvaške ter poseben odposlanec francoskega predsednika, seveda ob vsej diplomatski, politični, kulturni in gospodarski „smetani“. Bil je lep, prijazen poletni večer, ki se je po končanem programu in mnogih veselih stiskih rok v bližnjem Ljubljanskem dvoru prelil

v jutro sobote. Za mizo se nam je pridružil g. Evgen Bavčar, ki je 8. julija letos prejel naslov državljan Evrope in odlikovanje predsednika Francije Legija časti. Izredno zanimiv gospod. Mnoga naša srečanja v Ljubljani in v Bruslju je omogočila Maja Lapornik Pelikan, voditeljica pisarne evropskega poslanca Lojzeta Peterleta v Ljubljani. Z Majo, Slovenko iz Trsta, sva se srečala po dolgih letih. Prvo srečanje je bilo na poletnem študiju nemščine na dunajski univerzi verjetno leta 1978, potem na moji novi maši leta 1980, morda še enkrat vmes in sedaj že na letališču Brnik pred vkrcanjem v letalo za Bruselj, potem pa večkrat v tem prazničnem času. Izredno ljubeznivi in pozorni so bili tudi ostali sodelavci v Ljubljani in v Bruslju.

V soboto, na sam dan državnosti, 25. junija 2016, so ponovno oživele ljubljanske ulice. Na Kongresnem trgu se je z našo avstralsko družino srečala **Cilka Žagar** iz Lightning Ridge, ki je bila v družbi svojih sorodnikov (**na fotografiji spodaj druga z desne**). Kakšno veselje, da srečamo sredi Ljubljanec našo redno sodelavko Misli, ki jo mnogi tako radi berete.

Če v Mislih ni njenega prispevka, kar nekaj manjka!

Da smo bili opaženi, ko smo skupaj korakali na trg pred slovenski parlament, nam je pozneje povedal slavnostni govornik tistega večera, g. Janez Janša. Na trgu je bilo polno domoljubov s slovenskimi zastavami, ki so vihrale v večernem vetru.

Dnevi, ki so sledili, so bili namenjeni še obisku domačih in prijateljev. Žalostna novica je doletela Angelco Veedetz in njeno sestro Ivanka Domajnko, ki je bila

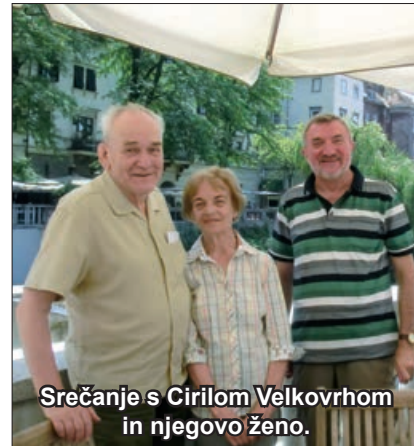

tedaj z vso svojo družino na obisku v Sloveniji. Angelca je takoj po prihodu zvedela, da je prejšnji večer nenadoma zadet od možganske kapi umrl njen nečak Milan Jaušovec, star 39 let. Z Marijo sva šla na pogreb v kraj Sveti Jurij ob Ščavnici. Župnik je tam g. Boštjan Ošljaj, kateremu je na novi maši v Bogojini pridigal p. Ciril. Boštjan je svoj vojaški rok odslužil kot civilni vojak v samostanu pri p. Cirilu na Brezjah, zato smo se ustavili tudi na njegovem domu v Bogojini, še prej pa sva obiskala g. Štefana Krampača SDB, župnika v Radencih. Gospod Štefan je bil rojen v Melbourneu. Veselo in domače je bilo srečanje **na domu patra Davida Šrumpfa** v Zgornjem Porčiču pri Sveti Trojici v Slovenskih goricah. Brat Milan z ženo Sonjo in sinovi Andrejem, Jakobom in Francijem ter dedkom Jakobom, Sonjinim očetom, imajo prav lep dom in so vsi zelo vključeni v domačo župnijo, kjer je župnik pater Bernard Golčnik, ki je študiral teologijo v Box Hillu v Melbourneu.

Se razume, da sta oba nekdanja Melbournečana, g. Štefan in p. Bernard, naročila pozdrave za rojake.

Pater dr. Robert Bahčič, gvardijan samostana na Brezjah, rektor narodnega svetišča Marije Pomagaj in provincialni vikar, je v torek, 28. junija 2016, **srečal Abrahama** in na slavlje povabil svoje sobrate **(fotografija spodaj)**, domače, sodelavce in prijatelje. Pater Robert je bil že med nami v Avstraliji v času, ko je služboval na Generalni kuriji v Rimu. Najprej smo somaševali z nadškofom patrom Stanetom, potem pa bili deležni dobrot na vrtu vile Podvin pred Mošnjami. Že večer prej so mu na Brezjah pripravili slavlje, postavili mlaj, prišli zapet Modrijani in voščiti tudi predsednik države, g. Borut Pahor. Slavlje kot se spodobi!

Na praznik apostolov Petra in Pavla, v sredo, 29. junija, je bila že ob 9. uri dopoldne v ljubljanski stolnici **slavesnost posvetitve treh novih duhovnikov**. Frančiškani imamo letos le enega novomašnika, ki je bil tisti dan posvečen v Ljubljani. To je pater Boštjan Horvat, star 39 let, doma iz župnije Beltinci v Prekmurju. Novo mašo je imel v domači župniji v nedeljo, 10. julija 2016, ponovitev pa v New Yorku in v Washingtonu v ZDA, kjer je veliko njegovih rojakov iz Prekmurja. Pozno popoldne smo se sestali v Ribnici na Dolenjskem **pater Niko, p. Peter in p. Ciril**. Mi smo generacija. Vsi trije smo bili posvečeni v Novem mestu leta 1980 in p. Peter je tisti dan tudi gođoval, zato smo tudi pošteno nazdravili. Pater Niko še vedno upa, da bo na motorju vsaj delno prevozil Avstralijo. Vedno je povabljen in dobrodošel. Brada je

Srečanje s Cirilom Velkovrhom in njegovo ženo.

Na domu patra Davida Šrumpfa v Zgornjem Porčiču pri Sveti Trojici v Slovenskih goricah.

Sharon Mackley, Matthew Conduit in Alexandra Mrak v Ljubljani.

Tone Gorjup z ženo Natašo in otroki.

dolga in siva. Je pa navdušeno pripovedoval o romanju motoristov iz Slovenije v Vatikan, kjer jih je 18. junija letos sprejel papež Frančišek. Pater Niko je bil glavni organizator in deležen posebnega papeževega blagoslova zanj ter za vse motoriste in spremljevalce. Gotovo nekaj tega pošilja s pozdravi tudi v Avstralijo.

Praznovanje sv. Cirila in Metoda ter nedelje Slovencev po svetu je opisano že v uvodniku v teh Mislih. Bil je spet deževen in hladen dan. Brezjanska cerkev je bila polna; tudi nekaj avstralskih Slovencev je bilo tam. Svoj novomašni blagoslov nam je med sveto mašo podelil p. Boštjan. V cerkvi smo opazili Lojzeta Peterleta in njegovo ženo Branko ter nekdanjega notranjega ministra in sedaj poslanca v slovenskem parlamentu dr. Vinka Gorenaka z ženo dr. Ireno in taščo. Lojzeta sem naprosil kar pred koncem maše, po oznanilih, da nam je spregovoril in sem mu nekako simbolno segel v roke tudi v imenu mnogih naših rojakov iz sveta ter mu čestital za praznik naše domovine.

Še samo par dni je ostalo za ponoven obisk Dolenjske, Bele Krajine, nekaj srečanj v Ljubljani, tudi s soimenjakom Cirilom Velkovrhom prav na najin godovni dan in pridružil se nam je Florjan

Auser. Gospod Ciril je neutrudni pohodnik po naših planinah in s fotografskim aparatom posređuje slovensko lepoto tudi nam, ki nimamo priložnosti, da bi hodili po gorah. Poslikal je tudi vse cerkve in kapele, ki so v Sloveniji posvečene Cirilu in Metodu. V Ljubljani na Ježici smo se srečali **Alexandra Mrak, Matthew Conduit in njuna sodelavka Sharon Mackley**, ki kolesarita v dobrodelni namen za pomoč Maticu, o čemer smo pisali v Mislih marec - april 2016, stran 42.

Ob vsakem obisku Slovenije seveda obiščem drage prijatelje in sodelavce na **Radiu Ognjišče**, ki ob modrem vodstvu msgr. Francija Trstenjaka posređujejo Sloveniji in preko svetovnega spleta tudi po vsem svetu izredno kakovosten program v besedi in glasbi. Sodelavec radia je tudi naš stalni sodelavec rubrike Izpod Triglava, Tone Gorjup. Srečali smo se z njim, ženo Natašo in otroci Natalijo, Pio in Petrom, ki nam je takoj povedal, da ima tisti dan, na praznik sv. Cirila in Metoda, 5. julija 2016, svoj 6. rojstni dan! **(Fotografija levo)**.

Pa še srečanje s fotografino verskega tednika Družina, Tatjano Splichal, s katero sva ugotovila, da sva v sorodstvu; ni potrebno iti do Adama in Eve – žena mojega brata Toneta in žena njenega strica Braneta sta sestri! Tatjana mi je prinesla USB ključek dobrih fotografij z raznih slavij. Saj pravijo, da ena fotografija pove več kot tisoč besed.

POT NAPREJ PROTI ZAHODU – V AMERIKO

LEMONT PRI CHICAGU

Iz Benetk, kamor naju je pripeljal moj brat Jože, sva v četrtek, 7. julija 2016, poletela preko Londona v Chicago, Illinois. Prva pot naju je seveda najprej vodila v **Lemont, kjer sedaj že od leta 2001 deluje pater Metod Ogorevc**, ki naju je vesel sprejel. Šli smo skupaj po pošto in po kosilo, ki ga pripravljajo za njegovo skupnost v bližnjem mestecu. V veliki jedilnici smo se zbrali p. Metod, p. Blaž Chemazar in p. dr. Bernardin Sušnik. Pater Blaž je že v Ameriki rojen Slovenec, ki je bil dolgoletni komisar naše frančiškanske kustodije, gvardijan in sploh ugleden mož. Pater dr. Bernardin Sušnik je urednik in upravnik revije Ave Maria, ki izhaja v Lemontu sedaj že sto osmo (108) leto. Verjetno bo to leto zadnje v tiskani izdaji. V prihodnosti, je povedal pater Bernardin, bo po vsej verjetnosti le še v digitalni obliki. Oba patra sta v juniju slavila svoja rojstna dneva, pater Blaž 88, p. Bernardin 81, pater Metod pa je letošnjega maja dopolnil 51 let.

Lemont (foto spodaj) je na nek način 'rojstni kraj' slovenske pastorale v Avstraliji: Iz Lemonta sta na praznik Marije Pomagaj, 24. maja 1951, odpotovala v Avstralijo kot prva slovenska duhovnika p. Beno Korbič in p. Klavdij Okorn. V soboto, 26. maja 1951, sta srečno pristala na Mascot letališču v Sydneyu. Leta 1953 sta se vrnila v ZDA. Oba sta pokopana na lemontskem pokopališču. Za njima so iz Lemonta prispeli v Avstralijo p. Bernard Ambrožič avgusta 1955, p. Bazilij avgusta 1956 in p. Valerijan 23. oktobra 1963. Pater Metod Ogorevc pa je septembra 2001 odšel iz Melbournea za Lemont. V Mislih, katerih urednik je bil po smrti p. Bazilija (umrl 26. julija 1997), je p. Metod junija 2001 zapisal na strani 128: »Sprememba v Avstraliji bo ta, da v Melbourne pride p. Ciril Božič, spodaj podpisani pa odhajam

v Lemont pri Chicagu. P. David Šrumpf, doma iz Svete Trojice v Slovenskih goricah, ki je bil nekaj mesecev tudi v Avstraliji, je bil v Lemontu šest let in se želi vrniti v domovino. Na razpis provincialnega vodstva v našem frančiškanskem glasilu sem po pretečenem roku za prijavo ponudil, da grem tja, če bodo lažje koga našli za sem. Na razpis za Ameriko se namreč nihče ni prijavil. Po petdesetih letih, odkar sta prva frančiškana prišla v Avstralijo – iz Lemonta – je zdaj treba iti na pomoč tja. Čudno se svet vrti...»

Zares, čudno se svet vrti!

Pater Ciril sem se tisto leto javil, da odhajam z Brezij nazaj v Sydney in bova zopet skupaj ponovno utečeno sodelovala s patrom Valerijanom, ki je bil za vse sam. Potem pa nenadoma prošnja provinciala, da bi šel v Melbourne, ker da se je javil za Ameriko p. Metod in nima nobenega za v Kew. Po noči premisleka sem težko sprejel novi izziv. No, danes sva v Melbourneu pater David in p. Ciril, ki ob sodelovanju laiške misijonarke Marije krmarimo obe naši postojanki, Adelaido in Melbourne. Patra Metoda sem povabil, da obišče Avstralijo prihodnje leto, da bomo skupaj z njim obhajali njegovo srebrno mašo.

Pater Metod nama je kot gvardijan samostana in voditelj slovenskega verskega centra (Slovenian Mission) seveda razkazal velike prostore samostana s cerkvijo Marije Pomagaj, ki jo imenujejo Ameriške Brezje. Podobo Marije Pomagaj je 27. junija 1926 v Lemontu okronal takratni ljubljanski škof dr. Anton Bonaventura Jeglič po sklepu 28. mednarodnega evharističnega

P. Ciril, p. Metod in p. Atanazij.

kongresa, ki je bil v Chicagu od 20. do 24. junija 1926. Skoraj 19 let prej, na angelsko nedeljo, 1. septembra 1907, je škof Jeglič na Brezjah okronal Layerjevo podobo. Letos bodo v Lemontu praznovali 90-letnico kronanja na Slomškovo nedeljo, 25. septembra 2016. Slovesnost bo vodil sedanji rektor z Brezij p. dr. Robert Bahčič. Na Brezjah pa bodo drugo leto na angelsko nedeljo, 3. septembra 2017, obhajali 110. obletnico kronanja milostne podobe Marije Pomagaj. Na velikem posestvu v Lemontu je dom duhovnih vaj, za katerega še vedno skrbi p. Blaž. Potem so tam kapelice križevega pota, miniaturno blejsko jezero z otokom, lurška votlina, pokopališče, športni objekti z baliniščem, obširen prostor za piknike. V bližini vhoda na posestvo je desno v dolinici novejši Slovenski kulturni dom – Slovenian Cultural Center s parkiriščem, odprt 1. oktobra 1995. Pravijo, da ga ne bi bilo brez zavzetosti uspešnega prekmurskega rojaka Martina Hozjana, s katerim je vsa svoja lemontska leta sodeloval pater David, ko je bil tam voditelj slovenskega verskega središča. Martin in Ana Hozjan ter družina so proizvajalci Tensor tiskalnih strojev, ki tiskajo časopise v 46 državah. S p. Metodom smo obiskali tudi sosednji hrib, kjer imajo šolske sestre samostan, veliko, a sedaj prazno poslopje šole in dom za starejše. Tam preživlja svojo jesen življenja tudi naš p. Atanazij Karel Lovrenčič, doma od Svete Trojice v Slovenskih goricah (rojen 3.10.1922). Pater Atanazij je bil novomašni pridigar p. Davidu Šrumpfu leta 1990. Bil je zelo vesel našega obiska. Vsi smo se od srca nasmejali.

BARAGOVA MISIJONSKA DEŽELA

Ogledala sva si lepo mestno središče Downtown Chicaga, ki je bilo vse v znamenju festivala, katedralo Holy Name – svetega imena, kjer je sedaj nadškof hrvaškega pokolenja dr. Blase J. Cupich, nato pa krenila na romarsko pot proti severu na obisk krajev misijonskega delovanja škofa Friderika Barage.

Veličasten kip misijonarja Friderika Barage v L'Anse.

Po njem je dal pater Bazilij leta 1960 ime naši hiši v Kew – Baraga House. Mimo mesta Milwaukee, ob zahodni strani jezera Michigan, po vzhodni dolžini države Wisconsin, sva nabirala milje. Takoj, ko sva ob cesti zagledala napis **Baraga County**, sva ustavila in fotografirala. Po vsej nadaljnji poti sva obnavljala neverjetno misijonsko zavzetost mojega dolenjskega rojaka, misijonarja in potem prvega škofa v zgornjem delu jezera Michigan in ob jezeru Lake Superior. Friderik Baraga je bil rojen 29. junija 1797 v graščinici Mala vas pri Dobrniču na Dolenjskem očetu Janezu Nepomuku in mami Mariji Katarini Josipini roj. Jenčič. Dve leti po Friderikovem rojstvu so se preselili v grad Trebnje. V času šolanja v Ljubljani je stanoval pri dr. Juriju Dolinarju in se naučil več jezikov, kar je bilo za njegovo poznejše misijonsko delo odločilnega pomena. V duhovnika je bil posvečen 21. septembra 1823 v Ljubljani. Prvega decembra 1830 je odpotoval in 18. januarja 1831 je prispel v Cincinnati, Ohio. Avgusta meseca je že misijonaril med Indijanci v spodnjem Michiganu. Najprej jih je nagovarjal po prevajalcu, toda kmalu se je že naučil jezika indijanskega plemena Ottawa in pozneje Chippewa. Leta 1832 je že izšel njegov prvi indijanski molitvenik, tiskan v Detroitu. Njegovo delo se je razširilo na obsežno območje Michigana, Wisconsin in Minnesote. Leta 1853 je bil imenovan za prvega škofa Gornjega Michigana (First Bishop of Michigan's Upper Peninsula). Njegovi snežni čevlji so mu omogočali, da je potoval tudi pozimi. Poznano je, da je v eni sami zimi prepotoval nad 700

Srečanje z Lenore McKeen, izvršno direktorico Bishop Baraga Association. Med letošnjimi novomašniki v škofiji Marquette je tudi Slovenec g. Jernej Šuštar. Novo mašo je imel v domači župniji Dobropolje - Videm, 10. julija 2016.

P. Ciril, p. Bernardin, p. Blaž in p. Metod.

milj, zato ga tudi imenujejo »Snowshoe Priest«. Kraji, kjer je deloval, ohranjajo zelo živ spomin nanj: v poimenovanju regije, krajev, avenij, parkov, motelov, podjetij.

V stolni cerkvi sv. Petra v Marquettu sem v nedeljo, 10. julija, somaševal skupaj z duhovnikom Fr. Paulom Farin iz škofije St. Georges-in-Grenada, molil **na Baragovem grobu v novi kapeli (foto desno)**, se srečal z mnogimi verniki in prejel darilo od gospe Lenore McKeen, izvršne direktorice Bishop Baraga Association.

Letos bodo Baragovi dnevi v soboto in nedeljo, 10. in 11. septembra v Marquette-u; to so tudi dnevi našega romanja v Marian Valley v Queenslandu.

Sault Ste. Marie je ime dveh mest – eno je na ameriški strani, drugo na drugi strani jezera na kanadski strani v zvezni državi Ontario. V mestu na ameriški strani je bila prva Baragova stolnica in še danes je kot muzejski eksponat ohranjena Baragova rezidenca, njegova skromna palača, kot jo je imenoval sam. Papež Pij IX. je Baraga 29. julija 1853 imenoval za apostolskega vikarja in 1. novembra 1853 je bil posvečen v škofa v Cincinnatiju. Za sedež vikariata si je izbral Sault Ste. Marie med Gornjim in Michiganskim jezerom. Da bi dobil novih misijonarjev, je prišel v Evropo leta 1854. V istem letu je posvetil prvega duhovnika, pozimi 1854 napisal zadnjo knjigo Indijancem, potem pa se je začelo neprekinjeno misijonsko potovanje. 23. aprila 1857 je bil Gornji Michigan povzdignjen v redno škofijo. Cerkev Holy Name of Mary je bila prva stolna cerkev, ko je papež Pij IX. 9. januarja 1857 ustanovil škofijo Sault Ste. Marie in Baraga imenoval za prvega škofa. Barago je 26. oktobra 1865 zadela rahla kap, a je kljub vsemu v maju 1866 s papeževim dovoljenjem prenesel sedež škofije v Marquette. Tam je bil prvič že 12. oktobra 1853, ko je birmal 30 ljudi in izbral prostor za novo cerkev, to je prostor med današnjo Baraga Avenue in Fourth Street, kjer v Marquette stoji stolnica sv. Petra. Za prvo cerkev je položil vogelni kamen Baraga sam leta 1864 in jo leta 1866 tudi posvetil. Ta je bila uničena v požaru leta 1879 in spet druga v požaru leta 1935. Sedanja stolnica je bila končana leta 1938.

Baltimorski škof je za 1. oktober 1866 povabil vse škofove Združenih držav na zasedanje. Uvodne seje zbora 7. oktobra se je Baraga še udeležil, naslednje jutro so našli nezvestnega, zadetega od kapi. Prepeljali so ga domov. Sledila je popolna onemoglost. Ostal je do konca pri polni zavesti, molil in premišljeval o preteklem življenju. Dejal je, da je nevreden služabnik Gospodov, ki nima ničesar, na kar bi se za večnost mogel opirati; tolaži ga samo veliko usmiljenje Odrešenikovo in pa moč odpuščanja grehov, katero je Kristus podaril svoji Cerkvi. V noči pred Sv. Tremi kralji je prejel zakramente za umirajoče, 19. januarja 1868 pa je mirno umrl. Pokopan je v marquettski stolnici.

Škofijski postopek za beatifikacijo misijonarja, škofa Friderika Ireneja Baraga so vodili v škofiji v Marquettu, kjer je deloval. Leta 2012 je kardinalska komisija potrdila junaško stopnjo kreposti škofa Baraga. Tako je **papež Benedikt XVI. 10. maja 2012 odobril, da škofa Friderika Ireneja Baraga odslej smemo klicati častitljivi Božji služabnik**. Za njegovo beatifikacijo je potrebno le še priznanje čudeža na njegovo priprošnjo.

CLEVELAND, 11. in 12. julij 2016

Mesto Cleveland v ameriški zvezni državi Ohio je na začetku 20. stoletja veljalo za prvo največje slovensko mesto za Ljubljano. Še sedaj sta tam dve slovenski župniji in tam je tudi Generalni konzulat Republike Slovenije. Območje delovanja Generalnega konzulata RS v Clevelandu obsega deset zveznih držav: Ohio, Wisconsin, Illinois, Michigan, Pennsylvania, Minnessotta, Missouri, Indiana, Iowa in Colorado. Razen častnih konzulov je Generalni konzulat RS v Clevelandu edino diplomatsko-konzularno predstavništvo v tem mestu in v celotni zvezni državi Ohio. **Generalni konzul** je naš prijatelj, nekdanji konzul v Canberri, **g. Andrej Rode** in seveda vsa njegova družina: žena Monika, sin Ksaver, hčerka Katja in sin Erik. Marija je birmanska botra Ksaverju ter zastopnica krstne botre Eriku, ki je bil krščen v Melbourne v Kew. Ksaver študira v Ljubljani, a je sedaj med počitnicami za dober mesec in pol z domačimi. Si predstavljate, kako prisrčno in domače je bilo srečanje in bivanje v njihovem domu in čas prekratek, da bi si vse povedali.

Obiskali smo g. župnika župnije Marije Vnebovzete, gospoda Johna M. Kumšeta, ki upravlja to župnijo od leta 1987 **(fotografiji zgoraj)**. Zelo lepo govori slovensko.

Njegov oče je doma iz Trebnjega, mama pa je Slovakinja. Ko smo prišli tja, so ravno končali z zgodnjo večerjo za uboge v dvorani ob cerkvi. Sprejel nas je diakon David S. Kushner, ki pomaga župniku. Gospod župnik nam je nato razkazal prostorno cerkev, kjer lahko sedi 850 ljudi. Prvo cerkev so zgradili Slovenci že leta 1906. Deset let pozneje je njihova župnija že imela seznam 480 družin, to je 2200 faranov. Veliko žrtev je bilo potrebnih skozi vsa leta, tudi potem, da je bila leta 1956 ob stari cerkvi pozidana sedanja prostorna cerkev. Leta 2008 so na veliko veselje župnika in faranov poplačali zadnje dolgove. Danes je župnijsko občestvo, ki ga sestavljajo Slovenci in Američani, ob vodstvu g. župnika zelo živo in razgibano, čeprav so se Slovenci od tam izselili v druge dele

Pater Ciril, Erik, Katja in Ksaver Rode.

mesta, pa še vedno radi prihajajo v svojo cerkev. Saj, ko te drugi vozijo, se niti na zavedaš daljav. Zdi se mi, da ni tako daleč stran še druga slovenska župnija sv. Vida, na 6019 Lausche Avenue. Gospod župnik je bil odsoten, smo pa vsaj od zunaj videli cerkev, župnišče in okolico. Od leta 1979 je tam župnik Fr. Joseph P. Božnar. V letih 1975 do 1979 je bil tam župnik Fr. Edward Pevec, ki je postal clevelandski pomožni škof, posvečen 2. julija 1979, upokojen 1. septembra 2002, umrl 14. decembra 2014. V župniji je sedaj 700 aktivnih družin, je podatek s spletne strani župnije. Prva ameriško-slovenska župnija v Clevelandu je bila ustanovljena leta 1893. Prvi stalni priseljenec iz Slovenije naj bi bil Jožef Turk, ki je prispel v Cleveland 25. oktobra 1881. Kmalu za njim so že množično prihajali. Sedanja mogočna cerkev z dvema zvonikoma je bila zgrajena leta 1932. Ob nedeljah imajo sveto mašo v angleščini ob 9. uri dopoldne, ob 10.30 pa je maša v slovenščini.

V bližini obeh cerkev so bile nekoč cvetoče slovenske naselbine, sedaj tam živijo v glavnem črnci in je veliko kriminala. Okolje ni najbolj navdušujoče, o čemer pričajo tudi železne ograje na oknih in pred vhodnimi vrati.

V mestu Cleveland je znamenit park, kjer je tudi slovenski del parka.

Zapeljali smo se po mestu, tudi mimo Quicken Loans Arena, kjer je bila nekaj dni pozneje narodna konvencija republikancev (od 18. do 21. julija 2016), in je potrdila Donalda Trumpa za predsedniškega kandidata republikanske stranke. Tam je imela govor tudi prihodnja prva dama Amerike, gospa Melania Trump, rojena 26. aprila 1970 v Novem mestu Melanija Knaus, doma iz Sevnice. Seveda bo prva dama le, če bodo 8. novembra letos ameriški volivci izvolili za predsednika ZDA njenega moža Donalda Trumpa. V mestu Cleveland je znamenit park, kjer je tudi slovenski del parka. Prijazen poletni večer do jutra smo preživeli ob dobrotah in pogovoru na verandi Rodetovega doma s pogledom na vrt.

Na vsak način sem si želel srečati z znamenitima Slovencema, ki sem ju poznal po njihovih ustvarjalnih delih, **prof. dr. Edija Gobca in njegovo ženo Mileno**. Vse naše slovenske šole v Avstraliji so uporabljale in še uporabljajo dragocene učbenike, ki jih je sestavila gospa Milena skupaj z gospo Bredo Lončar. V Mislih, februar 1977, je na strani 44 zapisano: »... Gotovo pa ni slučaj, da so naši učitelji med kar lepim številom slovenskih učnih knjig kot najboljšo za učence izbrali ravno SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. Že bežno listanje po straneh pokaže praktično vrednost – ne čudimo se, da je bila knjiga v Ameriki sprejeta z odobravanjem in jo bodo uporabljale celo univerze...«

Še danes jih s pridom uporabljajo učiteljice v naši Slomškovi šoli. Slovenski Ameriški Inštitut, Slovenian Research Center of America, Inc. je poosebljen v delu in prizadevnosti zakoncev dr. Edija in Milene Gobec. Po njuni dobroti je tudi naša Slomškova šola in Baragova knjižnica v Kew prejela kot dar učbenike in knjige. Tudi zato sem ju hotel obiskati, da se jima osebno zahvalim.

Monika in Andrej Rode, dr. Edi Gobec, p. Ciril, Katja Rode in Marija Anžič.

Gospod konzul nas je popeljal na Eddy Road, na Edijevo pot, v lepem delu Clevelanda, ki se imenuje Willoughby Hills, kjer živita in delata za slovensko skupnost zakonca Gobec. Gospe ni bilo doma, ker je šla na obisk k hčerki, gospod dr. Edi pa je bil izredno vesel našega obiska. Pokazal nam je svojo obsežno knjižnico in arhiv, ki ga z ženo še vedno dopolnjujeta. Tam je zbranega ogromno materiala o delu in življenju ameriških Slovencev. Lani je izšla njegova obsežna knjiga ***Slovenski ameriški izumitelji in inovatorji*** pri založbi Družina v Ljubljani, letos pa še ista knjiga v angleškem jeziku. Knjigo smo predstavili v Mislih, julij – avgust 2015, stran 24. Zakonca dr. Edi in Milena Gobec sta neutrudna zbiralca in zapisovalca slovenske ustvarjalnosti v Ameriki in tudi drugod po svetu. Izumi in doprinosi, ki jih predstavljata, so postali že last vsega sveta, a širijo glas o ustvarjalnosti ljudi, ki so izšli iz dežele pod Triglavom ali nosijo v sebi slovenske gene po očetu ali materi. Vsega tega se domača Slovenija še vedno premalo zaveda.

Gospod Edi je bil gostoljuben in **nazdravili smo njegovemu bližajočemu se 90. rojstnemu dnevu, ki ga je obhajal 25. julija**. Že iz Melbourne sem mu na njegov praznični dan poslal čestitko:

Spoštovani in dragi

g. profesor dr. Edi Gobec,

v živem spominu ohranja milostno srečanje z Vami pred dvema tednoma.

Za Vaš današnji praznik, 90. rojstni dan, pa kličeva na Vas polnost Božjega žegna za še veliko zdravih in ustvarjalnih let. Bogu hvala za Vas in naj Vas Vsemogočni ohranja še naprej v svojo čast in naše veselje. Bog Vas živi!

pater Ciril A. Božič in Marija Anžič iz Melbourne – Vaša gosta pred dvema tednoma

SAN FRANCISCO

Ime San Francisco zveni prav lepo, še posebej za frančiškana. Že prej so mi povedali, da bo tudi v juliju tam hladno. In res, sonce me je ožgalo v treh urah, popoldne pa so se kar naenkrat privlekli oblaki, zapihal je mrzel veter in megla je zakrila znameniti most Golden Gate Bridge. Mesto je lepo, a v Civic Centre (Market Street) sem doživel pravi kulturni šok, ko na pločnikih ležijo v glavnem črni klošarji. Da, tudi to je Amerika!

Našla sva slovensko cerkev Božjega rojstva (Nativity Church) na 240 Fell Street in tudi po dvakratnem zvonjenju v različnem času na župnišču za cerkvijo na 245 Linden Street in niti po telefonu ni bilo mogoče dobiti župnika Fr. Tadeusza Rusnaka. V tej

cerkvi se sedaj zbirajo Slovenci, Hrvati in Poljaki. Pred leti jo je nadškof že zaprl, toda na prošnjo vernikov so jo ponovno odprli. Pater David mi je pripovedoval, kako sta šla v tej zadevi k nadškofu skupaj s škofom msgr. Metodm Pirihiom leta 1996. Je pa v bližini na hribčku že od naše cerkve lepo vidna velika cerkev, ki je bila nekoč srce župnije Srca Jezusovega in je že nekaj let prodana ter služi kot športna dvorana. Srce me je zbolelo, ko mi je to pripovedoval možakar, ki sem ga ustavil in ga prosil za pojasnilo, kaj je s to cerkvijo. »Bila je moja župnijska cerkev, z lepimi vitraži, še zdaj so tam; poročil sem se tu. Zdaj pa je tole!« mi je povedal možakar, star kakšnih 55 let.

Je pa bilo pravo sonce že najprej govoriti po telefonu in potem še **srečanje z dr. Francetom Rodetom, vrhunskim znanstvenikom in izumiteljem (fotografija spodaj)**. Njegov žepni kalkulator HP-35 je delegacija predsednika Nixona vzela s seboj na Kitajsko kot »najpomembnejši primer napredne ameriške tehnologije«. Sledili so mu HP-80, predprogramirani računalnik/kalkulator, izdelan za finančne poslovne ustanove, in drugi izumi, od elektronskih ključavnic do naprav za slepo pristajanje letal. V že omenjeni knjigi prof. dr. Edija Gobca *Slovenski ameriški izumitelji in inovatorji* je predstavljeno življenje in delo dr. Franceta Rodeta na straneh 150 do 157. V pogovoru ob pivu smo v tistem popoldnevu preleteli veliko dogodkov iz življenja in ustvarjanja tega velikega, a skromnega človeka. France Rode se je rodil leta 1934 v vasi Nožice blizu Radomelj. Gimnazijo je obiskoval v Kamniku. Po diplomi iz elektromehanike leta 1960 na Fakulteti za elektrotehniko je odšel študirat v Ameriko. Leta 1961 se je poročil z Mio Gaber iz Chicaga, ki je bila njegova ljubezen še iz srednješolskih klopi.

Leta 1962 je magistriral na biomedicinskem oddelku elektromehanike na univerzi Northwestern. Zaposlil se je v podjetju Hewlett-Packard (HP) in postal projektni vodja. Leta 1975 je doktoriral iz elektromehanike na ljubljanski univerzi in se takoj vrnil v ZDA.

Dr. France Rode ima ‚dvojnika‘ v kardinalu Rodetu, ki sta si blizu tudi po starosti in bližini krajev rojstva: Nožice pri Kamniku, kardinal pa v Rodici – samo nekaj kilometrov razdalje in dva meseca razlike v starosti: izumitelj France Rode je bil rojen 20. 11. 1934, kardinal Franc Rode pa 23. 9. 1934. Ko mu je g. kardinal kot ljubljanski nadškof voščil za 65. rojstni dan, mu je ob čestitki duhovito napisal: »Si France kot jaz, si Rode kot jaz, si doktor kot jaz, samo še ljubljanski škof nisi!« Izumitelj dr. Rode pa mu je odgovoril: »Da si Ti ljubljanski nadškof, pa že Bog ve, kaj dela!« Je pa res, da je eden France, drugi pa Franc! Oba pa velika slovenska in svetovna intelektualca in domoljuba. France skoraj vsako leto obiše Slovenijo. Letos bo to v novembru.

V pogovoru je izpostavil nekako tri svoja obdobja ustvarjanja: 1. kalkulator; 2. RFID – Radio Frequency Identification Devices in 3. GPS – Global Positioning System in nama vse vsaj malo razložil, kaj in kako to deluje in čemu služi. Še in še bi se morali pogovarjati, pa je bil čas za odhod. Po telefonu smo poklicali še konzula g. Andreja Rodeta v Cleveland, tako da sta se slišala še dva Rodeta. Spregovorili pa smo tudi z g. Janezom Janšo, ki je bil prav takrat v Clevelandu in je naročil pozdrave za rojake v Avstraliji. Gospod dr. France Rode naju je zapeljal do letališča. Poslovili smo se tako prisrčno, kot da bi se poznali že desetletja. Zaradi zamude letala iz San Francisca smo lahko iz Los Angelesa poleteli najprej v Sydney in od tam v Melbourne. Na domače dvorišče sva prispela v petek, 22. julija 2016, malo pred poldnevom. Prtljago pa so pripeljali na dom v nedeljo zvečer.

Lepo je po vseh poteh priti domov, »nazaj v Melbournski raj«, kot je zapisano v voščilu Društva sv. Eme, ki naju je čakalo v kuhinji Baragovega doma na mizi ob šopku. Iskrena zahvala patru Davidu za vso skrb in seveda vsem sodelavcem in dobrotnikom tega našega skupnega doma, ki je ob prazniku zavetnikov svetih bratov Cirila in Metoda prvo nedeljo v letošnjem juliju še posebej povezoval vse nas. Hvala tudi vsem, ki so najino potovanje omogočili in vsem, ki so najino pot napolnili s prijetnimi, nepozabnimi srečanji. Zato sem se odločil, da te čudovite spomine vtisnem tudi na papirnate in digitalne strani naše revije Misli. Saj smo si bili v mislih ves čas blizu. Bogu hvala in Bog živi!

Moj obisk Slovenije ob 25. obletnici državnosti

Alfred Brežnik AM

Tokrat je bil moj obisk domovine relativno kratek – slaba dva tedna. Je pa glavni vzrok, da sem se sploh odločil za ta obisk, ker smo ravno v tem času diplomanti iz leta 1956 Srednje tehnične šole (Elektrotehnike za šibki tok) obhajali 60 let mature. K tej odločitvi je pripomoglo tudi to, da nas je od 42-ih sedaj samo še enajst živih. Na srečanju nas je bilo prisotnih samo osem. Eden živi v Nemčiji in se zaradi zdravstvenih razlogov ni utegnil udeležiti, dočim sta se pa ostala dva v Ljubljani izgubila, ker pač nista našla gostilne, v kateri bi se naj srečali. Ali ni to dosti dober dokaz, da smo že v letih? Treba se bo tega tudi zavedati. No, sem pa še kar zadovoljen, da sem, čeravno iz nad 15-tisoč kilometrov oddaljene Avstralije, sam pa le našel gostilno. Prišel sem tudi ob točno dogovorjenem času – sicer malo nervozen, če slučajno nisem v pravi gostilni, ker sem čakal že kake četrt ure, pa še ni bilo nikogar. No, končno so eden za drugim 'prikapljali' še ostali. Srečanje je bilo enkratno – obujali smo spomine na naša mlada leta in seveda pripovedovali drug drugemu naše sedanje (starostne) probleme. Med nami je bila tudi naša sošolka Janja (edina punca v razredu), še vedno zgovorna in šarmantna, kot nekoč, kar je naredilo srečanje še lepše.

V Slovenijo sem prispel v torek, 14. junija 2016, in to v ne preveč dobrem zdravstvenem stanju. En dan pred odhodom mi je namreč v vratu vkleščeni živec povzročil neznosne bolečine v levi roki, ki sem jih moral trpeti vso pot, v Sloveniji, pa tudi nazaj v Avstralijo in še dva tedna po povratku – no, zdaj so pa, hvala Bogu, že skorajda izginile. Vsa moja zanimiva in prijetna srečanja so pripomogla, da nisem imel dovolj časa, da bi o bolečinah sploh razmišljal.

Se je pa ob času mojega bivanja v domovini dogajala cela vrsta raznih slavnosti in proslav. Najprej sem po enodnevnem počitku v četrtek, 16. junija, obiskal v Lenartu pri Mariboru že kar nekaj let tam živečo, nam vsem dobro poznano avstralsko Slovenko, Stanko Gregorič. Tja me je vozila, kot to vedno z veseljem dela, kadar sem v Sloveniji, Mari - sestra moje žene Jeni. Sam sicer ne vozim avta v Sloveniji in tudi, če bi ga hotel, bi mi Mari ne dovolila. Da sem slab šofer, sicer ni rekla, da sem raztresen, pa priznam, ne da mi kdo reče. Ne vem, če se boji zame, zase ali za oba – meni pa to itak paše. V dvigalu Doma ostarelih v Lenartu, kjer živi Stanka, sem srečal upokojenega mariborskega nadškofa msgr. dr. Franca Krambergerja. Čeprav kratko, je bilo srečanje prijetno. Stanka je bila naju z Mari vesela in kar ni

vedela, kaj bi nama postregla. Ker ima sama rada tortice, in to vedno najboljše, jih je tudi nama ponudila. Stanka ima lepo stanovanje in udobno življenje. Res pa je, da ji primanjkuje družbe, ki bi jo tudi intelektualno zadovoljila. Še vedno je zelo bistra in z dogodki v slovenski politiki na tekočem, kljub temu, da ima tudi z zdravjem precejšnje težave. Tudi to srečanje je bilo bolj kratko, ker sva z Mari hitela proti mojemu Šentjurju na družinski grob in kratko srečanje z domačimi prijatelji. Žal mi pa je, da se z Mari nisva utegnili udeležiti odkritja spomenika očetu slovenske demokracije dr. Jožetu Pučniku v Lenartu isti dan popoldne. Glavni govornik je bil predsednik Republike g. Borut Pahor. V spomenik so vklesane tiste znamenite besede, ki jih je dr. Pučnik izrekel po razglasitvi rezultatov plebiscita: "Jugoslavije ni več – Zdaj gre za Slovenijo".

V petek, 17. junija zjutraj, sem najprej na povabilo gospoda Janeza Janše obiskal razstavo združenja VSO v državnem zboru o poročanju ameriških časopisov, kot sta Washington Post in New York Times, v času osamosvajanja. Zanimiva razstava, ki obiskovalcu poda celovito sliko o ameriški nenaklonjenosti slovenski osamosvojitvi. TO (teritorialno obrambo) so celo označili kot okupatorsko. Ameriški državni sekretar James Baker je v Beogradu izjavil, da ZDA nikoli ne bodo priznale samostojne Slovenije. So pa po tem, ko so naši teritorialci obračunali z JLA, se tudi Američani počasi omeščali in priznali Slovenijo.

Naslednjih nekaj dni sem uporabil za počitek in kratke obiske sorodnikov. Sva pa v sredo, 22. junija, skupaj z Mari obiskala vrhniško knjižnico, katero je že prej kontaktirala Katarina Vrisk, avtorica knjige "Anthology of Slovenian Australian Musicians", in jim povedala, da jih bom obiskal. Ob obisku sem knjižnici podaril dva izvoda te knjige, ker je pač v knjigi tudi poglavje o prvih izdelovalcih harmonik v Sloveniji – Kuclerjevi družini, ki so iz Drenovega griča pri Vrhniki. Iz te družine izhaja moja žena Jeni. Njen oče je Tone Kucler, mama Marija. Direktorica je bila teh dveh knjig zelo vesela.

Na mojo srečo sta se v tem času v Ljubljani nahajala tudi pater Ciril Božič OFM OAM in laiška misijonarka Marija Anžič. In tako je pater, kot vedno odličen organizator, tudi tokrat uredil, da nas je v četrtek zjutraj, 23. junija, vse skupaj sprejel gospod nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore. Kljub veliki zasedenosti si je vzel čas za nas – zelo smo bili počaščeni. Srečanje je bilo sproščeno in prijetno. Takoj za tem nas je sprejel še ljubljanski pomožni škof msgr. dr. Franc Šuštar. Tudi on si je vzel čas za nas. Imeli smo res lep in prijeten dopoldne.

Okrog poldneva smo obiskali našega dragega patra Valerijana. Pridružil se nam je še Florjan Auser, nato smo vsi skupaj odšli na kosilo v hotel Union. Bil je lep in topel poletni dan, zato nam je miza v senci visokih dreves v hotelskem vrtu še posebej ugajala. Pogovarjali in obujali smo spomine na patrova dolga leta med nami v Avstraliji. Še vedno bi rad prišel vsaj na obisk v Avstralijo - pogreša svoje ovčice. Se pa zaveda, da je to vse manj dosegljivo, predvsem zaradi njegove ne-mobilnosti. Je pa bil vesel našega obiska – tudi zanj je bil to en lep dan. Prav lepo vse pozdravlja in prosi, da se ga spomnimo v svojih molitvah.

Za zaključek že tako polnega dneva s prijetnimi srečanji smo se ob 8. uri zvečer udeležili še koncerta v počastitev 25-letnice samostojne Slovenije v veliki dvorani Slovenske filharmonije - pod naslovom *Bodi zdrava, domovina*. Koncert sta pripravili Izseljensko društvo Slovenija v svetu in Glasbena matica v Ljubljani. Bogat program, iz katerega citiram: "Slovenske ljudske in domoljubne pesmi, povezane z recitacijami, nam bodo govorile o *ljubezni do rodne zemlje, otroštva, izseljenstvu in tujini, hrepenenju po vrnitvi ter o Slovenski pomladi in osamosvojitvi*." Med nastopajočimi sta bila tudi mezosopranistka Bernarda Fink in basbariton Marcos Fink, ki sta

Pogovor s škofom msgr. Andrejem Glavanom.

Srečanje s tajnikom Slovenske škofovske konference, p. dr. Tadejem Strehovcem.

pred leti tudi nas v Avstraliji obiskala in pela na naših prireditvah, in še mnogi drugi umetniki in zbori. Recitatorja sta bila gospoda Tone Kuntner in Tone Rode. Ja, bil je to res en čudovit večer, katerega umetniški vodja je bil g. Marcos Fink, ki je svoj uvodnik v tiskanem programu zaključil takole: "... *Slovenija, moj dom brez mej, ker nosim te s seboj, kjer rod je moj, kjer sin je tvoj, tam si Slovenija*." In spet s pomočjo patra Cirila sva oba z Mari prejela povabilo predsednika Slovenske škofovske konference msgr. Andreja Glavana za udeležbo pri sveti maši za domovino, ki je bila v ljubljanski stolnici v petek, 24. junija. Čudovito in slavnostno doživetje.

Mari, p. Ciril, Urška in Janez Janša ter Fredi Brežnik.

Maševalo je ne vem koliko škofov, med njimi tudi nadškof msgr. Stanislav Zore ter duhovnikov skupaj z našim patrom Cirilom. Pa to še ni vse. Po maši smo bili povabljeni na sprejem v nadškofiji, kjer sem imel priliko srečati se z mnogimi že od prej poznanimi duhovniki in novimi ter nekdanjimi politiki. Vzdušje je bilo kraju in dnevu primerno – svečano, vendar nadvse pristrčno in domače.

Na večer istega dne sva se z Mari na povabilo Protokola RS udeležila osrednje proslave državnosti in 25. obletnice osamosvojitve Republike Slovenije na Kongresnem trgu. Slavnostni govornik je bil predsednik Republike gospod Borut Pahor. Kongresni trg je bil napolnjen do 21.15 ure, ko se je program pričel. Program je bil bogat in po svoje zanimiv. Nastopali so Simfonični orkester RTV Slovenije, Baletni ansambel SNG Maribor, Slovenski Mendoški oktet iz Argentine, Združeni zbori Primorske, Zbor Slovenske filharmonije in mnogi posamezniki. Med nastopi omenjenih so vrteli filme – Priznanje Slovenije ter štiri kratke sporočilne filme o letenju, kjer sta igrala Boris Cavazza in Matija Leonardi. Skratka, bil je lep in slavnostni večer.

Je pa v soboto, na sam praznik državnosti, 25. junija ob 8.30 uri zvečer, Združenje za vrednote slovenske osamosvojitve (VSO) ob 25. rojstnem dnevu Slovenije priredilo domoljubno proslavo na zgodovinskem Trgu republike, pod naslovom:

“Za mojo Slovenijo.” Prireditve se je pričela s slovensko himno Zdravljica in evropsko himno Odo radosti. Predsednik združenja VSO, g. Aleš Hojs, je pozdravil zbrano množico od nekaj tisoč, med njimi poslance Demosove vlade, svojce žrtev padlih v osamosvojitveni vojni in vse tiste, ki jim je slovenska pomlad blizu. Glavni govornik je bil g. Janez Janša, ki ga je množica pozdravila z bučnim aplavzom. Gospod Janša je med drugim dejal, da je peščica ljudi, ki je v času vojne za Slovenijo poprijela za orožje in se zoperstavila JLA s svojim pogumom dosegla nemogoče in omogočila prehod slovenskega naroda v državo. V nadaljnjem govoru je opredelil dogajanja med vojno za Slovenijo in v okviru tega pozdravil tudi brigadirja Toneta Krkoviča in častnika Zorana Dernovška, ki sta bila prisotna na prireditvi.

Po proslavi, ki se je končala pozno zvečer, smo se zatekli v gostilno Ljubljanski dvor, da se nekoliko okrepčamo po napornem dnevu: p. Ciril, Marija, Florjan Auser in svakinja Mari z družino. Malo pozneje se nam je pridružil še nam vsem poznani velik rodoljub, pesnik in recitator Tone Kuntner s svojim nečakom. Zanimivo je, da sem ob koncu, ko smo se že poslavljali, opazil na steni gostilne bronasto ploščo z naslednjim napisom: “Zmagovite sile slovenske pomladi so tu dočakale rezultat prvih demokratičnih volitev 8.4.1990.” Kako primeren kraj in čas za zaključek tega pomembnega dne!

S tem se je pa zaključilo tudi moje “uradno” proslavljanje 25-letnice slovenske državnosti. Slovenijo sem zapustil v ponedeljek, 27. junija 2016, v prilično dobrem razpoloženju, kljub bolečinam v roki. Doživel sem tisto, o čemer so naši predniki stoletja in stoletja lahko še samo sanjali - da sem že četrto stoletje del slovenske nacije in državljan REPUBLIKE SLOVENIJE.

Fredi Brežnik, Sydney NSW

Državna proslava na Kongresnem trgu, 24.06.2016.

Molitev ne pozna razdalj in ne meja ... Molímo skupaj s Klaro našega Boga!

Spoštovani!

Rade prebiramo Misli, ki nam jih pošiljate in se Vam zanje iskreno zahvaljujemo.

Na prošnjo p. Cirila, ki je letos v Nazarjah opravljal duhovne vaje, Vam pošiljamo prispevek o klarisah. Spominjamo se Vas v molitvi in Vas s sveto Klaro lepo pozdravljamo:

»Gospod naj bo vedno z vami in naj stori, da boste vselej z Njim!«
sestre klarise

S soncem ožarjeni mesec avgust nas vabi, naj dvigamo pogled k presveti Devici, zarji večnega Sonca – h Kristusu. On, Njen Sin, Jo je povišal nad angelske zbore. Frančiškovi bratje in sestre pa upiramo pogled tudi v sijočo »sadike svetega Frančiška«, sveto Klaro, čisto, modro in zvesto devico, »baklo ljubezni«, ki je tako zvesto posnemala kreposti, ki žarijo na Mariji, da jo je njen življenjepisec Tomaž Čelanski označil kot »pravo podobo Božje Matere«.

2. avgusta se posebej zahvaljujemo, da lahko že osemsto let prejemamo porcijunkulski odpustek. Spominjamo se pa tudi, kako je leta 1211 (ali 1212) osemnajstletna asiška plemkinja Klara – v hrepenenju, da bi živela samo za Boga – ušla z doma ponoči na cvetno nedeljo in pri Sveti Mariji Angelski (v Porcijunkuli) iz Frančiškovih rok sprejela spokorniško redovno oblačilo. S tem dogodkom in s prihodom prvih sester k Sv. Damijanu se je začel **Red ubogih sester**.

Klara je pri Sv. Damijanu – s sestro Nežo in prijateljicami, ki so se ji kmalu pridružile – v strogi klavzuri in skritosti živela spokorno, globoko bogomiselnost življenje. Mlada skupnost je v preprostosti, najvišjem uboštvu, sestrski ljubezni in edinosti slavila Boga podnevi in ponoči in s svojo molitvijo objemala ves svet, vse človeštvo. Sv. Klara je bila prva žena v meništvu, ki je napisala svoje Vodilo; potrdil ga je papež Inocenc IV. dva dni pred njeno smrtjo, 9. avgusta 1253.

Red se je hitro širil; v osmih stoletjih je obrodil bogate sadove svetosti. Danes živi v približno 900 samostanih okoli 12.000 sester, ki v skritosti izžarevajo Kristusovo luč.

Na Slovenskem je bilo včasih sedem klariških samostanov: v Mekinjah in Kopru (od l. 1300), v Celju, Šentvidu ob Glini na (sedaj) avstrijskem

Koroškem, v Škofji Loki, Gorici in v Ljubljani. Leta 1782 je avstrijski cesar Jožef II. med drugimi razpustil tudi klariške samostane. Hvalnice sester klaris so na Slovenskem ozemlju utihnile skoraj za dvesto let. **Leta 1978 pa smo prišle iz Zagreba tri Slovenke v Nazarje. Bog nam je pošiljal nove poklice.** Tako smo lahko v jubilejnem letu 2000 odprle hišo v Ljubljani v Dolnicah, leta 2012, ob 800-letnici Reda sv. Klare, pa je zagorela še tretja Klarina svetilka v Turnišču v Prekmurju. **Sedaj nas je v Sloveniji 26, (14 v Nazarjah, 6 v Dolnicah in 6 v Turnišču).** Duhovno oskrbo nam nudijo bratje frančiškani in drugi duhovniki.

Klarise v preprostosti in veselju, uboštvu in spokornosti, sestrski ljubezni in edinosti hvalimo Boga z molitvijo podnevi in ponoči, zadoščujemo za grehe in prosimo za vse potrebe Cerkve, za naš narod in vse človeštvo. Posebej častimo Božjo Mater Marijo in presveto Evharistijo, zato imamo tudi trajno vse leto nepretrgano adoracijo. ...

Naše najpomembnejše opravilo je molitev. Ostali čas pa uporabimo za študij duhovnosti, gojimo koralno in večglasno petje, pečemo hostije (v Nazarjah), urejamo cerkveno perilo; razen gospodinjskih del obdelujemo vrt in se lotimo raznovrstnih potrebnih opravil. Kolikor naše delo ne zadošča za vzdrževanje, pa Gospod čudovito skrbi za naše gmotne potrebe po dobrotnikih ... tudi po dobrotnikih iz Avstralije.

Dragi naši avstralski rojaki, iz srca se Vam zahvaljujemo za Vašo dobrohotnost in darežljivost, ki nam jo izkazujete. Odgovarjamo Vam s hvaležno molitvijo – in tako se krepijo naše medsebojne duhovne vezi. Priporočamo Vas varstvu nebeške Matere Marije, Kraljice Slovencev, ki naj nam vsem izprosi Božje modrosti, da bomo – z zvestim spolnjenjem Božjih zapovedi – služili Bogu z navdušenjem, s hvaležnostjo, z ljubeznijo in z veseljem in kot svobodni Božji otroci zvesto hodili za Kristusom, ki je edini Odrešenik. Tako bomo po Kristusu in z Njim prispeli v nebeško domovino, kjer bomo – skupaj z »Marijo, našo ljubo Materjo«, z angeli in vsemi izvoljenimi vso večnost slavili usmiljenega Boga: Tebi, večni Kralj resnice, pravice, ljubezni in miru, hvala in slava in čast na vse veke vekov! Amen.

Sestre klarise

Razmišljanja Cilke Žagar

IZBIRA PARTNERJEV

Včasih gledamo pare in si mislimo: Le kaj ta ženska vidi pri tem moškem, da ga ima tako rada? Kaj je narobe s tem moškim, da se tako verno drži te grde ženske? Le zakaj ta ženska ne pusti tega zoprnega moža in si najde boljšega? Zakaj ta pameten moški prenaša to neumno žensko? Zakaj je ta reven par vedno zadovoljen s svojim življenjem? Zakaj imajo nekateri vedno dosti in drugi nikdar?

Tudi domove si gradimo po svojih okusih. Nekateri zidajo palače, da bi jim sosedje in prijatelji zavidali, drugi iščejo prijeten preprost kotiček, kjer bo družina sproščeno živela. Za ene je pomembno, da se vse sveti v okolju, drugi imajo radi dom, kjer je petje in igranje bolj pomembno kot red.

To me spomni na zgodbo o kralju, ki je rekel služabniku, naj mu najde ženo.

A hočeš najlepšo, je vprašal služabnik. Ne, je rekel kralj, jaz imam sam dosti lepote. A naj bo najbogatejša, vpraša služabnik. Ne, pravi kralj, jaz imam bogastva dosti za oba. Hočeš, da najdem najslavnejšo, vpraša služabnik. Ne, ga zavrne kralj, jaz sem sam dosti slaven. Hočeš, da najdem najpametnejšo, vpraša služabnik. Ne, reče kralj, jaz sem sam pameten za oba. Kakšno ženo pa potem hočeš, vpraša služabnik. Dobro, pravi kralj.

Kako najti dobro osebo? Kar je dobro za enega, mogoče ni dobro za drugega.

Pogosto beremo o uspešnih, slavnih, bogatih, lepih, pametnih ljudeh, ki se počutijo v dvomih, ogrožani, zaskrbljeni in nesigurni. Živijo v strahu, da bi izgubili svoje mesto v večni tekmi za prvenstvo v lepoti, bogastvu itd. Pogosto je več stisk, brezupnosti in celo samomorov pri ljudeh, ki živijo na visokih položajih. Dragocene stvari so minljive, krhke in zlomljive, zato lastniki dragocenosti živijo v večnem strahu, da bi te dragocenosti izgubili.

ČAKANJE

Moj vnuk me je prosil, naj mu kupim igračo, ki je imela ceno dvajset dolarjev. Povedala sem mu, da imam samo deset dolarjev, toda, če počaka do jutri, mu jo bom kupila. Dala sem mu tudi možnost, da mu kupim drugo igračo za deset dolarjev. Dolgo je izbiral in preudarjal. Izbral je cenejšo igračo in sva šla plačat. Ko sem že držala denar v roki, da plačam, se je premislil in rekel, da bo počakal

na jutri. Mogoče se je premislil, ko sva čakala na plačilo, ker se je medtem že naveličal te igrače ali pa je resno premislil, da je bolje počakati. Vsekakor je prestal moj izpit.

Na ta način enostavno merimo inteligenco otroka, ki se ne zna pisati ne brati. Včasih sem v šoli zjutraj ponudila otrokom izbiro: eno slaščico takoj ali dve predno gredo domov. Tisti, ki niso mogli čakati do popoldne, so se pokazali kot manj sposobni učenci. Tisti, ki čakajo, so po navadi tudi bolj uspešni v življenju.

V čakanju vedno potujemo po z rožicami posuti poti hrepenenja. Če se želje prehitro uresničijo, sledi dolgčas ali iskanje novih hrepenenj in zadovoljitev. Mnogi dobitniki srečelovov so razočarani, ker jim denar ni prinesel trajne sreče, ki so si jo obetali v hrepenenju po bogastvu.

Mnogi žalujemo za mladostjo, čeprav je mladost bila revna in nam je zdaj veliko lepše. V mladosti nas je pričakovanje lepše prihodnosti veselilo in presenečalo. Ko sem imela samo ene raztrgane čevlje, sem se veselila v pričakovanju novih čevljev v jeseni. Pričakovanje potice za božične praznike je nudilo srečo mesece pred božičem. Pisma, pisana z roko, ki so potovala do nas dolgo, so pomenila več kot takojšnji e-maili.

Večkrat se sliši, da današnja mladina ni več tisto, kar smo bili mi. Seveda ni. Ni več istih potreb in ne ovir, ni herojstva in je zato tudi manj zadovoljstva. Starejši ljudje se po navadi še trudijo izboljšati in popraviti, kar je narobe, dočim se mladim pogosto

zdi bolj enostavno vreči pokvarjeno v smeti, prekiniti odnose in najti nove prijatelje in partnerje in predmete. Iščemo gladko bližnjico. Nimamo več časa za vse sladkosti hrepenenja in pričakovanja. Malo truda, malo sreče. Če je naš cilj težko dosegljiv, menjamo cilj in ne način, kako priti do njega. Premagovanje ovir, hrepenenje in pričakovanje pogosto prinese več veselja kot uresničenje.

KAKO EDINSTVENI IN OBENEM PREPOZNAVNI SMO

V starih časih so po vaseh poznali otroke po družinski podobnosti. Oblasti so prepoznale ljudi po prstnih odtisih. Spet kasneje so iskali sorodstva po krvni skupini. Zdaj seveda vse o ljudeh pove DNA. Tudi kamere nas spremljajo na vsakem koraku in tako ljudi že od daleč prepoznamo po obliki glave, hoji, kretnjah telesa in rok. Google pogosto ve več o nas kot prijatelji.

Ko pozimi plavam v našem artezijskem vročem bazenu, poslušam pogovore v mnogih jezikih. Sem pridejo Azijci in Evropejci vseh narodnosti. Posebno radi se pridejo kopat Hrvati, Bosanci, Srbi in Črnogorci. Seveda se med seboj pogovarjajo v svojem jeziku. Čutijo se varne, da lahko iskreno izrazijo svoja mnenja o politiki, o drugih narodnostih in o ljudeh v bazenu. Tu slišim preizkušene zdravstvene in kuharske recepte, nasvete za zakonce in za vzgojo otrok. Ker ne vedo, da razumem njihov jezik, pogosto slišim tudi kaj iskrenega o sebi. To se mi zdi kot prisluškovanje. (A fly on the wall, kot pravijo Avstralci). Le redko imamo priliko, da vidimo sebe kot nas vidijo drugi.

Pogosto ugibamo po naglasu, od kod so ljudje, s katerimi se kopamo. Takoj prepoznamo Nemce, Novozelandčane, Afričane, Irce, Škote in seveda med drugimi tudi Slovence. Vsi smo člani neke narodne skupine. Pogosto obujamo

spomine s potovanj.

Ko sva z možem potovala okrog sveta, sva videla nešteto zanimivih stvari, jedla sva raznovrstno odlično hrano, vendar ko sva obujala spomine, sva se najraje spomnila srečanj s Slovenci.

Na poti skozi še nedotaknjene severne Kanadske gozdove sva srečala gozdarje, ki so sekali les in ga po rekah spuščali na pot do žage v oddaljenih mestih. K osamljeni kabini sem šla kupit pijačo in me je ustavil starejši moški s slovenskimi besedami: Glej jo no, skoraj te ne bi prepoznal. Ko je videl moj začuden obraz, se je opravičil, da je naredil napako. Ko sem mu po slovensko povedala, da je čisto možno, da se od kje pozna, je bil vesel in nas je povabil na svoj dom. Prepoznal me je po slovenskem obrazu.

Ko sva si ogledovala palače filmskih zvezd na Beverly Hills, je Jože rekel, naj vprašam tiste ženske pred eno teh palač za bližnjico do letališča. Ko sem se približala tej skupini žensk, je Jože še iz avta dajal nasvete, naj si zarišem pot. Kar naenkrat me je ena teh žensk objela in rekla, da je tako vesela, da nas vidi. K njej moramo na kavo. Njena mama, da je iz Bele Krajine in ona sama se pripravlja na prvi obisk Slovenije. Res ne govori slovensko, vendar je prepoznala jezik svojih staršev.

V Philadelphiji sva ob cesti opazila napis: Slovenski klub. Seveda sva šla notri in se predstavila. Bilo je, kot bi prišla v Slovenijo. Stari ljudje vseh slovenskih narečij od Ribnice do Gorenjske in Primorske so se nama pridružili in smo klepetali. Vprašala sem jih, kdaj so bili zadnjič v Sloveniji in so mi skoraj vsi po vrsti povedali, da niso nikdar bili v Sloveniji. Slovensko so se naučili od svojih staršev in so zato govorili v narečjih staršev. V Ljubljani so me povabili v šolo, da otrokom povem kaj o Avstraliji. Vprašala sem učence najprej, kaj že oni vedo o Avstraliji. Pravi desetletni fant: Avstralija ima Aborigine. Začudena sem vprašala, kaj on ve o Aboriginih in pravi: Aborigini imajo dolge noge. Bilo je v času olimpijskih iger, ko je Cathy Freeman zmagala v teku s svojimi dolgimi nogami. Tudi ta fant si je zapomnil, kar se ga je dotaknilo.

**Cilka Žagar s sorodnikoma
v Ljubljani, 25. junija 2016.**

Slovensko društvo Melbourne - 25th Anniversary of Slovenia

Speech by Anica Markič, 25th June 2016

It is exactly 25 years today, that we in Australia woke up to the news that Slovenia, along with Croatia, declared its independence on June 25th 1991. A historic day for all Slovenians; a reality that our ancestors only dared to dream about. Our joy soon turned to tears as the might of Yugoslav army declared war on Slovenia which lasted 10 days. It was the case of David and Goliath. Fortunately for Slovenia, one of the most powerful armies of Europe was defeated due to the surprise tactics and highly organized resistance of newly formed Slovenian army, that strived not to physically destroy the enemy, but to neutralize and paralyze it. Some 70 lives were lost. The last Yugoslav soldier left Slovenia in October 1991.

Slovenia is a small nation of 2 million citizens, inhabiting a territory of 21,000 square kilometers in the centre of Europe. Further half a million or so Slovenians are scattered around the world. For those of you that have never had an opportunity to visit this beautiful country of contrast; it is indeed a place worth visiting – the snow capped mountains, green valleys, numerous forests, crystal clear waters, historic cities and towns, and the picturesque coastal areas. Yes, it is a jewel yet to be fully discovered, and appreciated. This is a country of unspeakable beauty.

This nation was continuously subjugated by her powerful neighbours and dictatorships. A nation for centuries subjected to conquest and tyranny. This made its people even more resilient and persistent in their exertion for eventual freedom. As in all confrontations, not all Slovenians were always united.

It was December 23rd 1990 that a plebiscite, attended by 93% of eligible Slovenian voters, resulted in 88.5% of Slovenians professing their desire to secede from Yugoslavia.

Therefore it was no accident that 25 years ago a new country was born. As Slovenians, we are very proud of the significant fact that we were privileged to be living witnesses to this historic event. That we too contributed in some way, even if perhaps, just as a drop in the ocean.

Zastavonoše pred Univerzo v Ljubljani
med državno proslavo, 24. junija 2016.

As every new start in life, the birth of a new nation has to face many doubts, questions - conundrums, before it was fully accepted by others as an equal. It was of utmost importance that the countries of the world supported and accepted the plight of the people of Slovenia. It was here that Australian Slovenians played a significant part by appealing to our Australian government, arguing the case for recognition of this newborn country. **On January 15th 1992 Australia did just that, being the first non European country to give Slovenia its seal of approval – officially recognizing it as an independent sovereign country.** We were ever so delighted, proud and grateful. Thank you, Australia!

Slovenia today is its own administrator. A respected participating member of EU and NATO. Not everything is as predicted or hoped for by many. It still has a long journey ahead to completely fulfill its dreams and correct the past. Most people consider Slovenia to be better off today than as a republic of Yugoslavia, others view it as of no significant change, yet there are those that yearn and pine for the good old days prior to independence. Whatever, let us value and respect individual opinions. Today is a day of celebration.

As an Australian Slovenian, Slovenian by birth, Australian by choice, I am proud of my two countries and their values. God bless them both.

Long live Slovenia and its people as we celebrate 25 years of independence.

Naj ti bo lepši jutrišnji dan - NA ZDRAVJE!

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007

Poštni naslov:
PO Box 156, WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu: 03 9853 7787
E-mail: slomission.adelaide@gmail.com

Ob iztekanju velikonočnega praznovanja smo vstopili v zimo. Po prazniku binkošti, petdeset dni po Jezusovem vstajenju in deset dni po njegovem vnebohodu, praznujemo še nekaj praznikov, ki jih bogoslužje imenuje »**Gospodovi prazniki med letom**«. Najslovesneje praznujemo praznik **telovo oz. Praznik Svetega Rešnjega Telesa in Svete Rešnje Krvi**. Praznik sam je bil v četrtek 26. maja, procesijo Svetega Rešnjega Telesa pa smo imeli v nedeljo 29. maja, ko ga praznujemo v Avstraliji. Tri oltarje okrog cerkve so krasile tri Marijine podobe iz slovenskih romarskih svetišč: Prvega Ptujskogorska Mati Božja, drugega Svetogorska Kraljica in tretjega Brezjanska Marija Pomagaj. Hvala Angeli Dodič, Anici Zupančič in Ivanki Kresevič, ki so oltarje pripravile.

Procesija je, kot vedno, potekala okrog cerkve, ki je obdana z okrasnim grmičevjem in rožami, za katere je več let zvesto skrbela **ANA BRAND**. Ker se zaradi zdravstvenih težav ni več počutila povsem gotovo, mi je rekla, da tega dela ne bo mogla več nadaljevati. Čeprav nismo veseli, ko izvemo, da nekdo ne more več opravljati dela, ki ga je opravljal doslej, pa je bila naša zahvala Ani to nedeljo ob koncu maše predvsem v duhu iskrene hvaležnosti za njeno skrb in hvaležnost, da se ji doslej okrog naše cerkve ni zgodila kakšna nesreča. Nismo ne slutili in ne pomislili, da se bo Ana tako nenadoma in tako kmalu poslovila od nas. Naj ji njeno skrb za

lepoto našega skupnega doma Gospod povrne z bivanjem v nebeškem domu!

To nedeljo smo imeli po maši v dvoranci tudi skupno kosilo. Hvala Ivanki Kresevič in sodelavkam, ki so ga pripravili in hvala vsem, ki ste prinesli solate in pecivo. Bog lonaj!

Ko smo se zbrali v naši cerkvi k maši v nedeljo 26. junija, smo se že pri maši **spomnili naše rodne domovine Slovenije, ki je dan prej, 25. junija, praznovala 25-letnico svobode in neodvisnosti**. Prisluhnil smo pastirskemu pismu, ki so ga za to priložnost napisali slovenski škofje, po maši pa nas je v počastitev praznika najprej nagovoril častni konzul Republike Slovenije za Južno Avstralijo, Adrijan Vatovec, kratek program pa sta pripravila Ivan Legiša in Rosemary Poklar. V okviru praznovanja je to nedeljo melbournska rojakinja **Katarina Vrisk predstavila svoje obsežno delo Anthology of Slovenian Australian Musicians**. Delo je pripravljala več let in v knjigi so zapisi tudi o slovenskih glasbenikih v Adelaidi, ki se jih tukajšnji rojaki še dobro spominjajo. Med njimi je gotovo tudi Jože Šterbenc, ki je vrsto let vodil odrasli in mladinski zbor našega misijona Svete Družine.

Avtorici se zahvaljujemo za veliko in pomembno delo, »da spomini ne bodo zbledeli...«, hvala pa tudi za izvod podpisane knjige, ki jo je podarila našemu misijonu.

Anica Rant, Ana Brand in Albina Kalc.

Katarina Vrisk je predstavila svojo knjigo.

To nedeljo, 26. junija 2016, popoldne je bila proslava v počastitev dneva slovenske državnosti tudi v Slovenskem klubu. Proslavo je pripravila Vida Končina, pozdravila sta nas častni konzul Adrijan Vatovec in predsednik kluba Ivan Cafuta, o pomenu praznovanja slovenske državnosti pa je spregovoril slavnostni govornik Ivan Legiša. Proslavo je popestril moški pevski zbor Slovenskega kluba pod vodstvom častnega konzula, ki je zbor spremljal na harmoniko, nastopili pa so tudi Ana Likar, Frank Končina in Emil Borlak. Kot dopoldne v cerkvi, je tudi v klubu proslavi sledila predstavitev knjige Anthology of Slovenian Australian Musicians. Avtorica Katarina Vrisk je še posebej predstavila glasbeno delovanje očeta Alojza in sina Adrijana (Jadrana) Vatovca in harmonikaša Ivana Benca, ki so bili še posebej dejavni v adelaidskem slovenskem klubu.

V nedeljo 3. julija je v Adelaidi maševal p. Darko, saj sem bil p. David ob odsotnosti p. Cirila in pastoralne sodelavke Marije v Melbournu, kjer smo imeli *žegnanje*, praznik svetih bratov Cirila in Metoda, ki sta jima posvečena cerkev in tamkajšnji misijon. Pater Darko, ki je dobil za to nedeljo v Sydneyju avstralskega duhovnika, rad pride v Adelaido, saj je v času bolezni dalj časa nadomeščal p. Janeza. V počastitev njegovega obiska so po maši pripravili v dvoranci BBQ kosilo s tombolo. Hvala Angeli Dodič in njenim sodelavkam!

V mesecu juliju in avgustu pa obhajamo tudi bolj žalostne spomine, obletnice smrti patrov, ki so delovali v Adelaidi – a obhajamo jih v duhu naše iskrene hvaležnosti za vse dobro, kar je Bog po njih storil za našo slovensko skupnost tukaj in drugod po Avstraliji. Za vse naše pokojne duhovnike smo v juliju darovali posebno sveto mašo.

11. julija 1979 je umrl **p. Klavdij Okorn**, ki je bil ob p. Benu Korbiču prvi slovenski frančiškan v Avstraliji. 12. avgusta 1985 je v Združenih državah Amerike umrl **p. Filip Inocenc Feryan**, ki je bil prvi stalni duhovnik v Adelaidi od avgusta 1975 do julija 1980. Pred devetnajstimi leti je 26. julija 1997 umrl **p. Bazilij Valentin**, ki je svoje delo posvetil slovenski skupnosti v Viktoriji, ob tem pa je do prihoda p. Filipa Inocenca Feryana redno obiskoval in skrbel tudi za skupnost v Adelaidi. Petindvajset let je urejal revijo Misli, ki združuje vse avstralske Slovence. **27. julija pa je minilo dve leti, odkar je leta**

2014 umrl p. Janez Tretjak, ki je triintrideset let deloval v Adelaidi. Pater Janez je tukaj našel že oblikovano skupnost, on pa je hotel, da ima ta skupnost tudi svoj dom in se ob pomoči rojakov lotil zidanja naše sedanje cerkve Svete Družine. Avgusta 2013 se je vrnil v Slovenijo, pa mu tam ni bilo dano dočakati prve obletnice vrnitve v domače kraje.

NAŠI POKOJNI

ILONA MACSAI (79) je umrla 14. junija 2016 in bila pokopana 24. junija 2016. Pogrebna maša je bila v cerkvi Our Lady of Victoreis v Glenelgu, pokopana pa je bila na pokopališču Centennial Park. Sožalje hčerki Mariji, predvsem pa sinu Johnu, njegovi ženi Trudy in njuni družini.

SLAVICA SAJKUNOVIĆ, roj. KUTOŠA, rojena 1. julija 1948 v Mariboru, je umrla 15. junija 2016. Pogrebna maša je bila 20. junija 2016 v cerkvi sv. Patrika v Adelaidi, pokopana je na pokopališču Centennial Park.

ANA BRAND je umrla nepričakovano na svojem domu v Beverly 20. junija 2016. Rojena je bila 25. julija 1926 pri Sv. Rupertu v Slovenskih goricah. V Avstralijo je prišla leta 1958, živela nekaj časa v Melbournu in se pozneje preselila v Adelaido. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi 27. junija 2016, po maši pa smo jo pospremili na pokopališče Cheltenham. Sožalje smo izrekli vnukinji Silvani in vnuku Michaelu ter sestrama Faniki, ki živi v Nemčiji in Tereziji, ki sedaj živi v Reki na Hrvaškem.

VIKTOR MEKIŠ, rojen 21. marca 1928 v Nuskovi v Prekmurju, je umrl 20. junija 2016 v Adelaidi. Slovo je bilo v pogrebnem zavodu v Adelaidi, pepel pa bo položen k počitku v rodnem Prekmurju. Viktor je v starosti in bolezni želel, da bi se vrnil v Prekmurje, pa mu zdravstveno stanje tega žal ni več dopuščalo. Sožalje prijateljem v Avstraliji in Kanadi ter sorodnikom v Sloveniji.

LEONARD VOZLIČ je bil rojen 6. avgusta 1943 v Šempetru v Sloveniji in je umrl v Adelaidi 2. julija 2016. Pogrebno slovo je bilo v pogrebnem

zavodu v Prospect 11. julija 2016, pokopan pa je na pokopališču Enfield. Njegova žena Maree je že pokojna, za njim pa žalujeta sinova Leonard ml. in Peter.

DANICA KALUŽA, roj. BARBA je umrla 20. julija 2016 nepričakovano na svojem domu v Seaton. Rojena je bila 25. februarja 1932 v Podbežah v Brkinih. Leta 1954 sta z bodočim možem Jožetom pobegnili v Italijo, se tam poročila in se oktobra istega leta z letalom

podala proti Avstraliji. Po nekaj dneh v taborišču v Bonegilli je mož dobil službo na železnici v Port Augusti, a sta kmalu zaživela skupaj v Adelaidi, kjer sta ostala vse življenje. Poleg njenih staršev sta jo v večnosti pričakala tudi njen pokojni brat Ivan in pokojna sestra Viktorija, za njo pa žalujejo hčerki Liljana in Irena ter sin Robin z družinami. V Sloveniji zanjo žalujejo sestre Pepa, Marija in Albina ter brat Jože, v Luksemburgu pa sestra Ivanka, nečaki, nečakinje ter drugi sorodniki.

Spoštovana Danica, tiha in skromna ste bili med nami, tako v cerkvi, kot v klubu, kjer ste radi pomagali. Naj vam dobri Bog povrne vaše dobroto in ljubezen do svoje družine in slovenske skupnosti z večnimi darovi, ki jih uživajte s svojimi med vojno pobitimi sovaščani, med katerimi je bil tudi vaš oče in za katere ste tolikokrat naročala svete maše. Počivajte v miru!

pater David

SVETE MAŠE V NAŠI CERKVI Svete Družine v West Hindmarsh:

nedelja 28. avgusta,
prvi petek 2. septembra,
nedelja 4. septembra,
nedelja 25. septembra,
petek 30. septembra,
nedelja 2. oktobra,
nedelja 30. oktobra,
vsi sveti 1. novembra,
prvi petek 4. novembra,
nedelja 6. novembra,...
– vedno ob 10. uri.

Svete maše 23. oktobra, čeprav je to 4. nedelja v mesecu, NE BO, ker bom v tistem času nadomeščal p. Darka v Sydneyju.

Upokojeni adelaidski nadškof dr. Leonard Faulkner je 4. avgusta 2016 predstavil v Melbournu svojo knjigo spominov z naslovom *A Listening Ministry: Becoming a Bishop in Our World*. Ob podpisu knjige je patru Cirilu naročil pozdrave za slovensko skupnost v Adelaidi, ki bi jo želel ponovno obiskati, kajti v lepem spominu ohranja vsa srečanja v naši cerkvi Svete Družine.

Slovenian Mission Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

ZA NAŠ SLOVENSKI DOM

V mesecu juniju smo praznovali srebrni jubilej naše države Slovenije. Veselimo se tega, da imamo svojo državo, ki so jo pričakovali številni naši rodovi in mi sami. Čakali smo jo, si prizadevali zanjo in smo jo dočakali. Bodimo tega veseli in vedno hvaležni.

Dan državnosti praznujemo v mesecu, ki je posvečen Srcu Jezusovemu. Tudi Jezus ima svojo domovino, nebeško pri svojem in našem Očetu, in zemeljsko domovino, ki je bila takrat v rokah mogočnih rimskih oblastnikov. Očitno se jim ni upiral, sicer ne bi na vprašanje, ki so mu ga zastavili, odgovoril: "Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega!" (Mt 22,21)

"Domovina je ena, nam vsem dodeljena, in eno življenje in ena smrt," pravi pesnik Oton Župančič. Velika razlika pa je, ali je domovina svobodna, ali ji gospodari zavojevalec ali okupator ali kakšni tajkuni, kot jih danes radi poimenujemo ali srečujemo. Toda ne glede na to, smo na potezi mi sami, od nas je najbolj odvisno, kako imamo radi svojo domovino, kako bomo dali, opozorili nase, tudi na svoj jezik, vero, kulturo, izročilo. Ko smo Slovenci tako rekoč doma in na vseh straneh sveta, moramo pomenljivo pokazati zgled slovenskega človeka. Izkušnjo domoljubja prenašamo s svojim zgledom in vzgojo na mlajše rodove. Domovino moramo imeti radi in zanjo moramo vzgajati. Naj znane besede *"domovina, ti si kakor zdravje"*, zvenijo še tako vzneseno, izražajo resnico. To najbolje občutimo izseljenci, občutijo izgnanci, begunci. Ko je bil Primož Trubar v Nemčiji, je pogrešal svojo domovino in je novo domovino Nemčijo poimenoval Nigdardom (nikjer doma).

Ljubezen vedno povezujemo s srcem. Ljubezen do domovine prav tako. Pravni temelj ji daje državnost. Slovenci zdaj imamo svojo samostojno državo. Tudi državo moramo imeti radi in jo spoštovati.

Državni zakoni so sprejeti v parlamentu; ker so parlamentarci izvoljeni predstavniki ljudstva, se nimamo pravice jeziti le na vlado, kadar nam njeno ravnanje ni pogodu. Od tega, kako smo poštene, kot posamezniki in kot narod, je vse odvisno. Poštenje vzdržuje ali podira vsak od nas s svojim ravnanjem. Ko molimo zase, za starše, za prijatelje, za te ali one, za mir in razne potrebe, ne pozabimo moliti za naš skupni dom: domovino. Če nam ni mar, kaj se dogaja drugod, velja za nas Jezusov opomin, naj ne mislimo le nase, saj so tega sposobni tudi pogani (prim. Mt 5,47). S krstom zaznamovani človek ima še druge dolžnosti. Ko oblikuje srce po Jezusovem Srcu, se odpove samoljubju in brezbriznosti. Apostol Janez uči, da ne moremo ljubiti Boga, če nimamo ljubeznivega odnosa do svojih bližnjih (prim. 1 Jn 4,20). Boga zmoremo dojeti po sočloveku. Družina so najbližji ljudje, sledi bližnja in daljna okolica, zaokrožena v narodu.

Nadvse pomemben je tudi naš odnos do simbolov. Križ je znamenje krščanstva in kristjan ga spoštuje. V stanovanju ga imamo na vidnem kraju. Simbol države je zastava. – Ko so Jezusa križali, so vojaki pribili tablico z napisom: INRI: Iesus Nazarensis Rex Iudaeorum – Jezus Nazarečan, judovski kralj.

"S ponosom reči smem: Slovenec sem!" pojemo v znani pesmi. Sedaj smo poklicani, da gremo pogumno naprej, z Bogom in Božjo pomočjo ter s slovenskim ponosom. Pred nami so novi izzivi, nove možnosti, tudi novi viharji, pritiski. *"Časi so takšni, kakršni smo ljudje,"* je dolgo nazaj opozoril sv. Avguštin, in kakor jih naredimo. *"Kakor si boš postal..."* drži danes in naprej. Slovenci moramo kot narod in zdaj za državo narediti vse, da bo naša družba naprej v jedru zdrava, da bomo črpali iz zdravih človeških in krščanskih vrednot, pogumno branili zakon in družino in da se ne bomo košatili s tujim perjem, zlasti sedaj, ko hočejo mnogi uničiti osnovno celico skupnosti: zakon in družino. V stari

zavezi in še v ne tako davni zgodovini imamo dovolj dokazov, kako je živeti in delati brez Boga ali kaj se zgodi, ko poteptamo osnovne temelje in vrednote, ki imajo svoj temelj v Bogu in njegovi postavi. Ne nasedajmo, ampak uporabimo zdravo pamet in naš ponos, ki ga imamo veliko, in imamo tako kot majhen narod vse, kar imajo veliki!

Letos avgusta je v Avstraliji spet CENSUS – popis prebivalstva. V zadnjem popisu pred petimi leti se jih je komaj 4.000 v Avstraliji izreklo, da so Slovenci in da doma uporabljajo slovenski jezik poleg angleškega. Ne posegam v osebno vest in svobodo posameznika, toda naša šibka točka je še vedno, da se tako hitro radi prilagodimo drugim, skrivamo to, kar smo, in se skrivamo mi sami. In posledice so tu: tudi to, da smo izgubili eno uro slovenskega programa na državnem radiu SBS, dobili drugo nemogočo uro, posledice so in bodo še kje in drugi lahko hitro zasedejo naš prostor pod soncem. Ne dopustimo nove napake, ampak naredimo korak naprej, kakor je potrebno in prav in kakor je Bogu všeč. Gospod pa bo dal svojo rast.

MED NAMI JE BILO...

ZADNJI TEDEN V MAJU smo duhovniki škofije Parramatta in redovniki preživeli skupaj nekaj dni v Magenta Shores na Central Coast, nedaleč od Gosforda. Duhovniški dnevi so lepa priložnost, da se tudi duhovniki in pastoralni sodelavci bolje poznamo in povežemo med seboj, delamo v različnih skupinah in skujemo še nove predloge za naše življenje krajevnih Cerkev, marsikomu (tudi meni) pa pride prav, da za nekaj dni odložimo delo in skrb in poskrbimo zase. Vse te dni je bil z nami upokojeni škof msgr. Kevin Manning. Drugi dan se nam je pridružil novoimenovani škof v Parramatti msgr. Vincent Long Van Nguyen, za slovesno sv. mašo ob 30-letnici naše škofije Parramatta v sredo, 25.5., pa tudi prvi škof škofije Parramatta msgr. Bede Vincent Heather. Sydneyski nadškof msgr. Anthony Fisher se je opravičil, ker je šele dobro prevzel svoje dolžnosti po petmesečnem okrevanju zaradi bolezni (Guillain-Barreov sindrom). Tridesetletnico naše Škofije Parramatta, ki jo je sv. Janez Pavel II. ustanovil 8.4.1986, smo praznovali prav tam s sv. mašo, ki jo je vodil novoimenovani škof Vincent, in s slovesno večerjo. Pullman Magenta Shores je prava oaza miru ob obali, zraven je veliko igrišče za golf, bazen, v enem od apartmajev pa celo kapela z Najsvetejšim. Več lahko preberete na spletni strani: www.pullmanmagentashores.com.au

TELOVSKA PROCESIJA v nedeljo, 29.5., je bila zelo lepa in doživeta, lahko rečem, spet ena najlepših, odkar smo skupaj. Po slovesni sv. maši smo ponesli evharističnega Jezusa v okrašeni monštranci in prejeli njegov blagoslov na štiri strani pri oltarju na dvorišču in sklepni blagoslov v cerkvi. Ministranti so vzorno sodelovali, trije so posipali cvetove Jezusu v čast, pevci našega mešanega cerkvenega zbora so lepo zapeli Gospodu iz srca in tudi ostali rojaki ste prav lepo sodelovali. Hvala in pohvala vam vsem! Vreme je bilo sončno in prav toplo, tudi sicer je bila letošnja naša jesen prav topla, še maj je bil pri nas bolj poleten kot jesenski, dnevne temperature od 25 do 30 stopinj Celzija. Junija, ko se začne zima, pa smo imeli hude nevihte in viharje, prvo nedeljo v juniju je bila cerkev več kot pol prazna, ker so bile tudi vozne razmere nemogoče. Julij pa je v drugi polovici spet nenavadno toplel.

NOVI ŠKOF msgr. VINCENT LONG VAN NGUYEN je bil slovesno umeščen v katedrali sv. Patrika v Parramatti v četrtek, 16.6., pri večerni sv. maši. Novega škofa je predstavil in pospremil na škofov sedež njegov predhodnik nadškof dr. Anthony Fisher OP, apostolski nuncij msgr. Adolfo Tito Yllana pa je prebral papeževu bulo – pismo o imenovanju. Škof Vincent je v svoji homiliji posebej izpostavil, kako moramo graditi mostove med seboj, tudi z oddaljenimi, trpečimi, zlorabljenimi, da bo Cerkev in naša krajevna Cerkev res skupen dom vsem. Naše občestvo smo zastopali Klara in hči s. Marie Julie Brcar ter p. Darko. Morda je bil navzoč še kdo, naj sporoči, da dopolnimo za kroniko.

TEDEN KASNEJE, v sredo, 22.6., smo se predstavniki slovenskih organizacij zbrali k proslavi dneva državnosti v NSW Parlamentu, kamor nas je povabil častni konzul Republike Slovenije v NSW g. Anthony Tomažin.

SV. MAŠO ZA DOMOVINO smo obhajali v nedeljo, 26.6., na Slovenskem društvu Sydney v Wetherill Parku. Ker je bilo zunaj vetrovno, smo sklenili, da bo sv. maša odslej v dvorani Društva, da smo na toplem in se lažje posedemo, potem pa smo šli v sprevedu z zastavami h kapelici Marije Pomagaj na dvorišču in zmolili za naš narod in našo domovino. Pridružili so se nam tudi rojaki iz Canberre, ki so potovali z malim avtobusom.

ZA NEDELJO SLOVENCEV PO SVETU, 3.7., sem maševal v Adelaidi, pri našem Sv. Rafaelu pa je maševal g. Joe Thomas, kaplan iz Guildforda, po rodu Indijec. Zato smo se sorojakov znova spomnili naslednjo nedeljo, 10.7., in bili veseli pozdravov p. Cirila, Marije, rojakov, kulturnikov, ki so se zbrali pri Mariji Pomagaj na Brezjah.

ROMARJI IN SLAVLJENCI – V svetem letu Božjega usmiljenja, ki je že prešlo v drugo polovico, smo doslej poromali najprej v svetišče sv. Marije od Križa – Mary MacKillop v sredo, 8.6.2016. Zbralo se nas je kakih 25 rojakov v polnoštevilni množici pri sv. maši in potem pri okrepčilu. Po vrnitvi v Merrylands smo se zbrali pri našem priljubljenem sosedu – v Merrylands Bowling Clubu in voščili naši zvesti članici občestva in sodelavki **OLGI KONDA**. Olga je ravno tisti dan srečala Abrahama in je prvič tudi poromala na ta milostni kraj – v svetišče Marije od Križa. Naša slavljenka že nekaj let skrbi za dežurstvo in spored za postrežbo v dvorani po nedeljskih mašah, za delovno skupino, ki pripravlja kosila ob naših prireditvah, pri cerkvenem pevskem zboru, bere Božjo besedo in prošnje, pred leti je tudi poučevala v naši Slomškovi šoli in sodelovala pri družinskih sv. mašah. - Olga, hvala za vse Tvoje delo, molitev, pomoč in skrb za našo župnijsko družino in za domačo družino in srečno za naslednjih 50 let ali kaj več!

Na god sv. Antona Padovanskega smo poromali v PENROSE PARK, kjer se nas je zbralo 18. Potovali smo z osebnimi avtomobili. Romarsko sv. mašo je vodil in nas nagovoril tamkajšnji prior p. Gabriel Taylor OSPPE, ki je nekoč deloval v Marian Valley. Vreme je bilo sončno, veter pa zelo mrzel. Popoldne smo zmolili rožni venec in litanije Božjega usmiljenja in se kratko ustavili še pri naši slovenski kapelici Marije Pomagaj. Popoldansko pobožnost je vodil samostanski vikar p. Peter Zytka, ki je bil nekoč kaplan v naši sosednji župniji sv. Marjete Alakok – St. Margaret Mary v Merrylandsu. V svojem nagovoru je izpostavil pomembne priprošnjike pri Bogu – ne samo naše svetnike, tudi naši verni rajni ali duše v vicah, za katere prosimo tukaj na zemlji, prosijo za nas pri Bogu. Povedal je primer mlade žene, ki je ostala brez službe, skrbela je za otroke, prosila je duše v vicah za pomoč in kmalu je dobila službo.

Čestitke Olgi Konda za Abrahama!

Pred svetiščem svete Marije od Križa, North Sydney, na romanju, 8.6.2016: od leve: Marija Matešič, Angela Trstenjak, Mojca Kovač (zadaj), Marija Kinkela, Marija Godec, Olga Lah, p. Darko Žnidaršič, Olga Konda in Danica Petrič.

Pred kratkim sta praznovali **80. rojstni dan tudi ANGELA SIRC v Wollongongu in MARIČKA RITLOP**, ki je povabila svoje domače, prijatelje in znance v našo dvorano v Merrylands, kjer smo se zbrali h kosilu in praznovanju v soboto, 18.6.2016 (*fotografija desno*). Angeli Sirc pa smo voščili na materinski dan v maju (v nedeljo, 8.5.) po redni sv. maši popoldne v Wollongongu. Srečno pot v novo desetletje obema in čestitke še drugim, ki ste praznovali ali praznujete v teh dneh!

NAPOVEDNI KOLEDAR

SYDNEY – MERRYLANDS – SV. RAFAEL

V AVGUSTU PRAZNUJEMO PRAZNIK MARIJINEGA VNEBOVZETJA v ponedeljek, 15.8. Sv. maši bosta ob 9.30 dopoldne in ob 6.00 zvečer, pri obeh bomo obnovili posvetitev slovenskega naroda Mariji. – Na MALI ŠMAREN, v četrtek, 8.9., pa bo SV. MAŠA SAMO OB 10.30 DOPOLDNE, zvečer sv. maše ne bo.

OČETOVSKI DAN praznujemo v nedeljo, 4.9. Sv. maša in srečanje v dvorani sta kot običajno. RAFAELOVO ŽEGNANJE BOMO PRAZNOVALI V NEDELJO, 25.9., S SLOVESNO SV. MAŠO IN BLAGOSLOVOM ZAKONSKIH JUBILANTOV. Po sv. maši bo skupno kosilo in srečolov (Raffle) v naši dvorani. Jubilanti se lahko že prijavite.

NA FRANČIŠKOVO - ROŽNOVENSKO NEDELJO, 2.10., bomo obhajali praznično mašo in brali pismo našega provinciala p. Marjana Čudna. P. Marjan nas bo prvič obiskal prihodnje leto v velikonočnem času.

MELKITSKA SKUPNOST PRI NAS

V januarju in februarju so v naši cerkvi sv. Rafaela obhajali redno nedeljsko sv. mašo melkiti – katoličani vzhodnega obreda (grkokatoliki) iz Svete dežele, Libanona in Sirije, ki imajo svojo župnijo sv. preroka Elija v Guildfordu, dober kilometer od naše cerkve. Od avgusta dalje bodo spet obhajali pri nas nedeljska in praznična bogoslužja in po dogovoru. Ob žegnanju - prazniku sv. Elija (goduje 20.7.), v nedeljo po njegovem godu, 24.7., je vodil slovesno sv. mašo v njihovi cerkvi njihov škof msgr. Robert Rabbat, ki je blagoslovil gradbena dela nove župnijske cerkve. Temeljni kamen zanjo je blagoslovil prejšnji škof msgr. Isaam Darwish že leta 2002. Škof Robert in župnik Josha Anwar

El Khoury sta, oblečena v telovnika in s čeladama na glavi, simbolično udarila po zidu stare cerkve, ki jo bodo sedaj podrl in upamo in želimo, da bodo kar se da kmalu uspeli dograditi novo Božjo hišo, kakor je našega sv. Rafaela gradila naša slovenska skupnost pred več kot štirimi desetletji in smo morali takrat tudi mi oz. predniki kdaj gostovati drugod. Udeležil sem se piknika ob njihovem žegnanju v novi dvorani, ki so jo že postavili in opremili. Škof msgr. Robert Rabbat, župnik p. Joshua, diakon George in člani občestva se nam zahvaljujejo za gostoljubje in se priporočajo spet sedaj. Sprejmimo naše brate in sestre po veri z razumevanjem in velikodušnostjo. Župnik p. Joshua lahko mašuje tudi po našem rimsko-katoliškem obredu (z dovoljenjem svojega škofa) in nam bo lahko kdaj v dragoceno pomoč ali me bo nadomeščal, kadar bom kakšno nedeljo odsoten, ali ob drugih priložnostih.

ČAS JE ZA ODDIH...

V oktobru se bom po dveh letih in četrto spet odpravil na dopust, od nedelje, 2.10. zvečer do petka, 28.10.2016. Začel in sklenil bom v »Lijepi naši« na Hrvaškem, pristanem namreč na letališču v Zagrebu. Nekaj dni bom preživel pri svojih domačih in sobratih v »Lepi naši domovini« Sloveniji, od 6. do 19.10. pa odpotujem k Slovencem v Argentino – »lepo papeževo domovino« in sedaj »lepo našo (novo) domovino« sorojakov, ki pa so povezani z matično domovino Slovenijo in jo nosijo v srcu, prenašajo slovensko pesem, besedo, ples, ljudsko in krščansko izročilo na mladi rod kot nikjer drugod! Zato naj še kakšni zgledi vlečejo, kaj prebudijo, zato bo še en nov obisk in izkušnja, da se spoznamo in obogatimo še skupaj. Slovenska skupnost v Argentini praznuje 60-letnico Slovenskega doma v San Justu, naslednjo nedeljo pa materinski dan. Obiskali bomo Buenos Aires, Bariloče, znane slapove Iguazu, Marijino Božjo pot v Lujanu in za en

dan obiščemo še Urugvaj. Potovanje in romanje organizira agencija TRUD Družina (www.trud.si). Z nami bo potoval murskosoboški škof msgr. dr. Peter Štumpf SDB. Priporočam se Vam v molitev, da bi srečno prišli tja in nazaj in jaz spet nazaj med Vas in da bi obisk in oddih obrodil sadove. V času moje odsotnosti bo Slovenski misijon v Sydneyu vodil P. DAVID ŠRUMPF, ki je voditelj Slovenskega misijona v Adelaide in pomaga v Melbournu. P. David je naš stari znanec in bo veliko lažje poskrbel za nas, saj je pred leti že nadomeščal tukaj. Lepo ga sprejmite in sodelujte z njim za rast Božjega kraljestva v nas.

WOLLONGONG - CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maša je vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, v zimskem času pa ob 4.00 popoldne. V nedeljo, 14.8., praznujemo vigilijo Marijinega vnebovzetja. Sv. maša je ob 4.00 popoldne.

SV. MAŠA NARODOV bo zadnjo nedeljo v avgustu, 28.8., v katedrali sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu, ob 2.00 popoldne. Somaševanje duhovnikov bo vodil škof msgr. Peter Ingham. Izkoristimo ta dan za romanje v svetoletno svetišče – katedralo - in vstopimo skozi svetoletna vrata. – Dobrodošle ste narodne noše! – Po sv. maši bo kulturni program v dvorani St. Mary's College v Wollongongu.

V septembru je sv. maša 4. nedeljo v mesecu, 25.9., prav tako ob 4.00 popoldne, ker sem 2. nedeljo v septembru na Gold Coastu za žegnanje.

V oktobru je sv. maša spet ob 5.00 popoldne. V nedeljo, 9.10., bo maševal p. David.

V NOVEMBRU PRAZNUJEMO NAŠO ŽEGNANJSKO IN ZAHVALNO NEDELJO, 13.11.. Sv. mašo ob 5.00 popoldne bo vodil škof msgr. Peter Ingham, ki je letos januarja praznoval svoj 75. rojstni dan. Gospod škof bo isto nedeljo, 13.11., dopoldne s sv. mašo ob 10.30 v katedrali v Wollongongu sklenil sveto leto Božjega usmiljenja. Popoldne pa bo obiskal našo cerkev vseh svetih in maševal ob 5.00 popoldne. Po sv. maši bo skupna večerja v dvorani in srečanje rojakov in predstavnikov slovenskih organizacij. Povabljeni sta tudi gospa veleposlanica Helena Drnovšek – Zorko in častni konzul g. Anthony Tomažin. Dobrodošle narodne noše! Prosim, sporočite svojo udeležbo predsedniku Kluba Planica g. Ivanu Rudolfu.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer, od maja do vključno septembra pa ob 5.00 popoldne: 21.8. in 18.9.2016. Od oktobra do aprila bodo sv. maše spet ob 6.00 zvečer. V oktobru Vas bo obiskal in maševal p. David (16.10.). Novembra, letos na praznik Kristusa Kralja (20.11.), pa praznujemo našo žegnanjsko in zahvalno nedeljo, prav tako s sv. mašo ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša bo v nedeljo, 4.12., ob 6.00 zvečer (2. ADVENTNA NEDELJA – PRVA NEDELJA V DECEMBRU!), ker je Božič letos na nedeljo, praznik sv. Družine pa potem v petek, 30.12. Po sv. maši ste vabljeni na srečanje in prigrizek v župnijski dom. Takrat se dogovorimo za sveti maši v letu 2017.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

Zadnjič sem objavil, da bosta Božji službi med rojaki prvo soboto in nedeljo v juliju, vendar smo datuma spremenili, ker sem tisto nedeljo nadomeščal v Adelaidi, p. David pa je vodil žegnanjsko bogoslužje v naši cerkvi sv. Cirila in Metoda v Melbournu. Zato se bomo na Zlati Obali in na Planinki zbrali sedaj v avgustu: na prvo soboto, 6.8., bo sv. maša na Klubu Lipa Gold Coast ob 4.00 popoldne in čajanka, na Planinki pa bo sv. maša v nedeljo, 7.8., ob 10.30 dopoldne in skupno kosilo. Na Planinki je tudi žegnanje – s'menj.

Že sedaj pa si označimo soboto, 10.9., za naše romanje v Marian Valley, kjer bo sv. maša ob 11.00 dopoldne, in nedeljo, 11.9., ko bo sv. maša na Klubu Lipa ob 10.00 dopoldne – žegnanje na Gold Coastu.

Za božično bogoslužje se dogovorimo.

SV. KRST

ELLA RENEE OSTRIČ, rojena 28.10.2015 v Penrithu. Oče Timothy Matthew Ostrič, mati Yasmin Ellice, rojena Welsh. Botra sta bila Andrew Hogarth in Meghan Welsh. Merrylands – Sv. Rafael, 10.7.2016.

NAŠI POKOJNI

ŠTEFAN VUK je umrl v bolnišnici v Campbelltownu v sredo, 3.2.2016. Rojen je bil 27.11.1932 na Mali Polani v župniji Velika Polana v Prekmurju. Zapušča ženo Verono, 3 hčerke in 5 vnukov, v Sloveniji pa 3 sestre in njihove družine. Pogrebni obred 11.2.2016 na Forest Lawn v Leppingtonu je vodil župnik.

ALBINA FRANETIČ, rojena MEZGEC, je umrla 17.5.2016 v St. George's Hospital, Kogarah, NSW, po dolgotrajni bolezni. Rojena je bila v Kovčicah pri Ilirski Bistrici 1.7.1936. Poročena je bila z Bogom Franetičem, ki je bil doma iz Postojne in je umrl pred desetimi leti, 23.7.2006. Albina je bila dejavna članica naših skupnosti,

nekaj let je bila tudi pevka pri našem cerkvenem zboru v Wollongongu – Figtreeju, mož Bogo pa je bil predsednik Kluba Planica. Zadnja leta je nosila križ bolezni. Albina zapušča hčer Julie z možem Štefanom Šernekom ml., hčer Tanjo z možem Paulom, vnuke Jaimee-Lee, Rannona, Kierana, Oceane, Shelley in Todda, svaka Štefana in Ano Šernek v Sydneyu. Sin Johny je že pokojni. Od nje so se poslovili v Woronora Memorial Parku v sredo, 25.5.2016, nato je bila pokopnica upepeljena.

OLGA HORVAT, rojena BALAŽIC, je umrla 31.5.2016 v bolnišnici v Bankstownu. Rojena je bila 1.7.1938 na Srednji Bistrici v župniji Črenšovci. Po poklicu je bila delavka, poročena s Francem Horvatom, zidarjem. Oba z možem sta redno prihajala v našo cerkev sv. Rafaela k bogoslužju in potem v dvorano in sodelovala v življenju občestva. Tudi tedaj, ko je Olga nosila križ bolezni in skoraj ni več videla, je vedela, da smo ob njej tisti, ki jo imamo radi in da čutimo z njo. Olga zapušča moža Franca, hčerki Nado in Olgo, vnuke Marka, Stephena, Daniela, Nathana, Davida, Jessico, v Sloveniji sestre Marijo, Ano in Terezijo z družinami, v Kanadi pa sestri Milo in Matildo z družinama. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v ponedeljek, 6.6.2016, in jo pospremili na našo Božjo njivo v Rookwoodu.

ANTON RUTAR je umrl 6.6.2016 zjutraj v bolnišnici v Gosfordu. Luč sveta je zagledal 16.1.1932 na Selišču pri Tolminu kot najmlajši od šestih otrok. Imel je 3 brate in 2 sestre, vsi so že pokojni. V Avstralijo je prišel leta 1955 iz Italije. Leta 1969 sta se poročila z Gordano Vidaković v Paddingtonu. Poleg nje zapušča sina Davida s partnerko Lidijo, vnuka Jakea Lucasa, svakinjo Lojzko ter nečakinjo Irmo in nečaka Johna v Brisbanu, v Sloveniji pa nečakinjo Berti z družino. Antonov sorodnik je bil tudi znani zgodovinar Simon Rutar – brat Antonovega starega očeta. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v sredo, 15.6.2016, v naši cerkvi sv. Sv. Rafaela v Merrylandsu in ga pospremili na slovensko pokopališče sv. Rafaela v Rookwoodu.

JOSEPHINE BRESNIK, rojena HAVOR, je umrla 7.6.2016 v George Forbes House v Queanbeyanu, NSW. Rojena je bila 22.9.1936 v Beogradu kot druga od štirih otrok staršema Johannu in Mariji. Družina je po vojni pribežala v Avstralijo. Bivali so v begunskih taboriščih v Parkes, Bathurstu in Cowri, oče pa je delal

v železarni v Wollongongu in potem kot mizar v Queanbeyanu, kjer so si ustvarili nov dom. Jožica se je poročila s Francem Bresnikom v katedrali sv. Krištofa v Canberri – Manuka 5.5.1956, isti dan kot starejša sestra Olga in njen mož Franc Žičkar. Franc in Jožica sta kupila trgovino Baker's Shop s pekarno v Queanbeyanu, ki je kmalu dobila ime Frank's Shop. Oba sta bila zelo dejavna v krajevni župniji sv. Rafaela v Queanbeyanu in tudi v drugih organizacijah: Quota, Inner Wheel, the Good Neighbour Council, St. Vincent de Paul idr. Sodelovala sta tudi v slovenski skupnosti v Canberri in pri ustanavljanju tamkajšnjega Slovenskega društva. Leta 1983 sta prodala trgovino in se 1985 preselila na farmo v Coomo. Tudi tam, na novem domu sta vneta delala in dejavno sodelovala v župniji, Jožica kot katehistinja, Frank je bil mašni pomočnik – akolit. Ko zaradi bolezni in starosti nista zmogla več dela na farmi, sta se vrnila v Queanbeyan. Mož Franc je umrl 5.11.2012, sestra Olga pa dve leti prej. Jožica – Fini zapušča hčer Josephine z možem Gintisom, sina Franka z ženo Roslyn, sina Michaela z ženo Maryanne, devet vnukov in devet pravnukov, sestro Amalijo in družino v Canberri, nečake Kristine, Andrewa, Freda in Johna. Njena sestra Olga je tudi že pokojna. Pogrebno sv. mašo v torek, 14.11.2016, v župnijski cerkvi sv. Rafaela v Queanbeyanu je vodil g. Anthony Frey, župnik župnije North Woden v Canberri, kamor spada cerkev sv. Petra in Pavla v Garranu, kjer se zbira k slovenskemu bogoslužju. Po sv. maši in molitvah je bila pokopnica upepeljena v Canberri.

JANEZ ŽUST je umrl v nedeljo, 12.6.2016 popoldne v Heiden Park Lodge Nursing Home v Carramaru, NSW. Rojen je bil 21.6.1931 v Račevi v župniji Žiri kot peti od devetih otrok. Oče je še mlad umrl, kmalu po njegovi smrti se je začela druga svetovna vojna. Janez se je izučil za čevljarja, kasneje je delal v Železarni Jesenice. Leta 1955 sta se poročila z domačinko Marijo Podobnik. Družina je kmalu odšla iskat boljši kos kruha, najprej v Nemčijo, nato v Avstralijo. Žena Marija je umrla 9.7.2006. Janez je še naprej pridno pomagal, sodeloval predvsem pri Igralski družini in rad prišel v našo družbo. Kmalu se je tudi zanj začel križ trpljenja in bolezni. Zaradi močne demence je kmalu šel v dom počitka Heiden Park Lodge v Carramar, kjer je preživel zadnjih osem let. Vsak mesec je prejel obhajilo za prvi petek in tudi zakrament bolniškega maziljenja. Janez zapušča sina Silvestra z ženo Lindo, hčer Irmo z možem Petrom, hčer Olgo z možem Robertom in hčer Sandro z možem Markom, vnuke Evo, Toma, Adama, Lauro, Mitchella, Kate, Davida, Kaylo, Seana, pravnuka Luxa in Kysona ter brata Staneta z ženo Tilko in njegovo družino. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi

sv. Rafaela v Merrylandsu v petek, 17.6.2016. V slovo je pokojnemu spregovoril Herman Koželj v imenu Igralske družine. Po sv. maši in molitvah je bil Janez upepeljen v Rookwoodu. Pokopan bo na slovenskem pokopališču sv. Rafaela, kjer tudi počiva njegova žena Mici.

ZORKA BLAŽIČ, rojena DERNOVŠČEK, je umrla 15.6.2016 v Wollongongu. Rojena je bila 20.9.1925 v Plavah ob Soči. Poročila sta se z Jožefom Blažičem 9.9.1950. Zorka zapušča sinova Zorana in Roberta - Roba, hčerko Mary, vnuke Michaela, Sonio, Sarah, Alysso, Lauro in Bena ter pravnuke Grace, Jamesa, Amelie, Darcy in Scotta. Mož Jože in sin Dušan sta že pokojna. Pogrebni obred v četrtek, 23.6.2016, v župnijski cerkvi Marije Brezmadežne v Unanderri je vodil domači župnik g. Graham Schimtzter. Zorka počiva na pokopališču Lakeside – Kanahooka. **Hvala Milki Stanič za sporočilo.**

MILAN ŠIRCELJ je umrl nenadoma v sredo, 29.6.2016, na svojem domu v Georges Hall. Rojen je bil 5.7.1932 v Ilirski Bistrici v kmečki družini kot najmlajši od 12 otrok. Izučil se je za mizarja in dve leti služil vojaščino v Jugoslovanski ljudski armadi kot graničar na srbski meji. Ker se ni strinjal z režimom, ni mogel dobiti dela. Zato sta se s prijateljem Tonijem odpravila čez mejo v Italijo, toda italijanski vojaki so ju zasačili in prepeljali v begunsko taborišče, kjer sta ostala naslednji dve leti. Ko so ju spustili, sta se oglasila na ameriškem veleposlaništvu, toda nekdo se je že predstavil z njegovim imenom – ukradel je njegovo ime, ko sta bila v taborišču, in odpotoval v Ameriko, zato jima uslužbenci niso verjeli. Zaprošil je za Kanado, pa spet ni šlo. Končno je spoznal prijaznega moža, ki ga je povabil, naj gre z njim v Avstralijo. Milan je sprejel ponudbo in leta 1950 pripotoval na peto celino. Angleško še ni znal, toda na ladji je marsikaj postoril, popravil vrata in kapitan, ki ga je opazil, ga je postavil za glavnega mojstra na ladji. V novi domovini je najprej delal na Warragamba Dam, nato v hidroelektrarni na Snowy Mountains in potem spet kot pohišten mizar. Leta 1962 sta se poročila z domačinko Silvijo Matko v Paddingtonu, njuno zakon je blagoslovil p. Odilo Hajnšek. Bil je tudi ustanovni član Kluba Triglav pred 45 leti. Milan zapušča ženo Silvijo, sina Danila z ženo Amando, vnukinjo Nikki in vnuka Rohana. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v petek, 8.7.2016. V slovo so mu spregovorili sin Danilo, vnuk Rowan in predsednik Kluba Triglav Peter Krobe, vnukinja Nikki je pripravila DVD film s fotografijami. Po sv. maši in molitvah je bil pokojnik upepeljen v krematoriju Pinegrove.

ROZALIJA - ROZA KUČAN, rojena ŽOHAR,

je umrla na prvi petek, 1.7.2016 zgodaj zjutraj v Cardinal Stepinac Village v St. John's Parku. Na svet je prišla 22.2.1923 v Doliču v župniji Kuzma v Prekmurju kot dvanajsta od trinajstih otrok (3 dekleta, 10 fantov). Rada je pomagala pri raznih delih na domači kmetiji, obiskovala šolo in ko so otroci zrasli, so šli služiti na večje kmetije. Roza je v Bački leta 1944 spoznala svojega moža Alojza Kučana. Naslednje leto se jima je rodila hči Erika. Alojz je služil vojake, Roza pa se je zaposlila v tekstilni tovarni v Mariboru. Tudi Alojz je dobil službo v Mariboru in družina si je tam kupila hišo. Alojz in Roza sta se poročila 19.2.1949. Dne 7.7.1957 so pobegnili v Avstrijo iz Kuzme v Jennesdorf, kjer so se spoznali s Francem in Terezijo Matuš ter z Janezom in Ireno Flisar. Septembra istega leta so odpluli z ladjo Aurelia v Avstralijo. Najprej so bivali v hostlu v Bonegilli in v Fairy Meadowu in opravljali razna dela. Potem so Kučanovi in Matuševi skupaj kupili hišo v Redfern, kjer so se jim pridružili tudi Flisarjevi. Kasneje so družine kupile svoje hiše, ostali pa so vedno dobri prijatelji. Kučanovi so se preselili v Randwick, nato kupili trgovino v Clovellyju, po nekaj letih šli za pol leta v Slovenijo in po vrnitvi v Avstralijo spet kupili trgovino na Bondiju in hišo na Bondi Beach. Hči Erika se je poročila in si ustvarila svojo družino. Roza in Alojz pa sta zaradi bolezni morala prodati trgovino in hišo in sta se preselila v Casulo. Leta 1985 sta se razšla. Roza je odtlej živela v Liverpoolu, šla obiskat svojega brata v Kanado in drugega brata v Avstrijo, sestro in sorodnike v Slovenijo, potovala po Avstraliji, Novi Zelandiji, pa celo na Aljasko in na Havaje. Redno je prihajala k sv. mašam v našo cerkev v Merrylands, pa na Slovensko društvo in na Klub Triglav, se udeleževala prireditev, rada pomagala, plesala, igrala igre in karte s prijatelji. Vedno je bila povezana z nami, rojaki, in domača kuhinja je bila vedno dom njenim najdražjim in vsem, ki so (smo) jo poznali in obiskovali in okušali njene dobrote, tudi znane prekmurske dobrote. Decembra 2004 se je Roza preselila v Cardinal Stepinac Village v St. John's Parku, kjer je bila še dolgo samostojna, zadnja leta pa je slabela. V bolezni je prejela zakramente. Roza zapušča hčer Eriko z možem Vilijem Žižkom, vnukinjo Lolito z možem Romanom Rezničkom, vnukinjo Karin ter nečake v Sloveniji, Kanadi in Avstriji. Pogrebno sv. maša je bila v Merrylandsu v ponedeljek, 11.7.2016. Vnukinja Lolita ji je spregovorila v slovo. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

FRANK PAPAGNA je umrl v nedeljo, 17.7.2016 zjutraj v St. Joseph's Hospital v Auburnu. Rojen je bil 28.12.1958 v Rozelle staršema Umbertu in Valentini, rojeni Baša. Po poklicu je bil inženir – mehanik in je delal v American Company Lilly v Rydalmere-u in kasneje kot železar. Bil je zelo pozoren in hvaležen in rad je spomnil mamo in svoje najdražje na to, kar je potrebno in da naj ne pozabijo na Boga, od katerega prihaja vsak dober dar. Leta 2012 je doživel srčni infarkt, kasneje je preстал operacijo žolčnih kamnov, sledile so notranje krvavitve in še druge komplikacije. Križ bolezni je vdano prenašal, prejel je tudi zakramente. Frank

Spet je prišel čas, da vam napišem o dogajanju v našem Slovenskem društvu Sydney. V tem času smo se pripravljali na letno mašo pri naši kapelici Marije Pomagaj in na praznovanje 25. obletnice samostojne Slovenije. Mašo smo morali zaradi mrzlega vremena tokrat prestaviti v dvorano. Vseeno pa je bila kapelica slovesno okrašena s slovensko zastavo in s cvetjem, ki sta ga pripravili naši pridni Ana Šernek in Pepica Truden, tako da je tudi na zunaj izgledalo slovesno in svečano. V tednu pred mašo in praznovanjem slovenske samostojnosti smo člani društva Vlado Čeh, Ivan Truden in Štefan Šernek zabetonirali okrog kapele stebričke, Štefan in Ivan Truden sta naredila leseno ograjo, Jože Novak pa jo je pobarval. Dela so bila končana pred nedeljo, ko smo imeli mašo, in mnogi obiskovalci so bili presenečeni in veseli, saj kapelica in njena okolica sedaj izgledata tako, kot izgledajo kapelice marsikje po Sloveniji. Tudi častni konzul Antony Tomažin

zapušča mamo Valentino, sinova Christopherja in Dominica, teti Bernardo Butinar in Angelo Tantini z družinama ter strica Alojza in teto Marijo z družinami. Oče Umberto je že pokojni. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v petek, 22.7.2016, in ga pospremili na Božjo njivo Pinegrove.

pater Darko

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney (SDS)

Besedilo in fotografije: Štefan Šernek, predsednik SDS

je opazil ta lep motiv tipične slovenske kapelice pred sodobnim poslopjem našega kluba, ki bo po njegovih besedah eden najlepših slovenskih klubov po svetu, ko bodo vsa sedanja dela končana. Našemu klubu hočemo dati obliko za prihodnost, da bi vanj privabili tudi našo mladino. Nekaterim ta nova podoba ni všeč, pa verjamem, da bodo veseli in jo bodo sprejeli, ko bo vse narejeno. Računamo, da bo restavracija dokončana v novembru. Mašo smo torej imeli v dvorani, kjer sva z ženo Ano pripravila oltar. Zbralo se nas je precej in dvorana se je napolnila.

Iz Canberre je predsednik tamkajšnjega slovenskega društva pripeljal 26 rojakov, prisotni pa so bili tudi povabljeni častni gostje: poleg p. Darka, ki je maševal, častnega konzula Republike Slovenije za NSW, Anthonyja Tomažina

Blagoslov del ob kapelici SD Sydney.

Nastopajoči v programu
in častni konzul RS za NSW Anthony Tomažin.

Helena Zdravec, Rebecca Creswell, Štefan Šernek,
Karina Wadwell in Ana Šernek.

ter predsednika društva iz Canberre tudi predsednik slovenskega društva iz Wollongonga, predsednica društva Tivoli iz Newcastla, podpredsednik kluba Mounties Triglav in urednica slovenskega programa na radiju SBS Tanja Smrdel. Nekaj povabljenih pa se praznovanja ni moglo udeležiti in so se opravičili.

Ob 2.30 popoldne smo pričeli s programom. Slovensko in avstralsko himno sva zapela s sinom Štefanom, nakar nas je nagovoril častni konzul Anthony Tomažin. Sledile so deklamacije, po dve pesmi so recitirale Danica Petrič, Milka Debevc in Zora Johnson, Rebeka in Karina pa sta ves čas držali ob slovenski zastavi »častno stražo«. Po zaključku programa se je pričela zabava s plesom. Do 6. ure zvečer nam je igral ansambel *Alpski odmevi*. Dan smo preživel v lepem slovenskem vzdušju ob naši domači slovenski besedi in glasbi.

Hvala vsem, ki ste pripomogli, da je bilo praznovanje lepo in organizirano: kuharicam in kuharjem, ki so nam pripravili izvrstno hrano, ansamblu za glasbo, vsem, ki ste pomagali pri pripravi prostorov in vsem, ki ste z recitacijami sodelovali v programu.

Hvala tudi vsem delavcem, ki ste sodelovali pri postavitvi ograje okrog kapelice. Sneli smo tudi ime našega Slovenskega društva Sydney, da ga bomo na novo pobarvali in ga namestili na novo pročelje. Nekateri pravijo, da bo kmalu na stavbi društva zaplapolala italijanska zastava – a se to ne bo zgodilo, saj je klub naš,

Štefan Šernek in Ivan Truden,
naša pridna delavca, ki sta
gradila ograjo okrog kapelice.

gospodarji smo Slovenci, s pogodbo smo dali prostore za deset let samo v najem. Glede izgleda pa nam postavlja pogoje in daje navodila tudi občina, kjer pravijo, da mora klub izgledati tudi na zunaj kot ena stavba. Kosilo in ples smo imeli tudi 24. julija. Kuhinja je bila odprta med 12. in 2. uro popoldne, igral pa nam je ansambel *Thirolean Echoes*.

NAŠE PRIREDITVE

Odločili smo se, da nam bodo muzikantje v zimskem času igrali za ples od ene do pete ure popoldne, saj gredo ljudje raje domov še preden se stemni.

14. avgusta 2016 bo kuhinja odprta od 12. do 2. ure popoldne, za ples pa nam bo igral ansambel *The Masters*.

4. septembra 2016 bomo praznovali **očetovski dan**. Kuhinja bo odprta od 12. do 2. ure popoldne, ob 2.30 bo kratek program v počastitev očetov, ansambel *Alpski odmevi* pa nam bo igral za ples do 5. ure.

IZ KLUBA TRIGLAV MOUNTIES GROUP

Besedilo in foto: Martha Magajna

PROSLAVA 25-LETNICE SAMOSTOJNE REPUBLIKE SLOVENIJE IN PRAZNOVANJE 45-LETNICE KLUBA TRIGLAV MOUNTIES

V nedeljo, 12. junija 2016, je v Klubu Triglav Mounties potekala proslava 25-letnice samostojne Republike Slovenije skupaj s praznovanjem 45-letnice Kluba Triglav Mounties. Ob tej priložnosti je bila predstavljena tudi knjiga "**Klub Triglav 45 Years**", ki v besedi in sliki prikazuje zgodovino kluba Triglav. Knjigo je iz zgodovinskih virov, zbranih v arhivih HASA NSW, Kluba Triglav Mounties, Slovenian Media House, avstralsko-slovenskih časopisov "Triglav", "Misli", "Glas Slovenije", Stičišča avstralskih Slovencev in številnih privatnih zbirk zgodovinskih dokumentov uredil in pripravil Florjan Auser in je na razpolago pri Klubu Triglav, v digitalni obliki pa tudi na spletni strani Stičišča avstralskih Slovencev na naslovu:

http://www.glasslovenije.com.au/aktualno_2016/knjigaTriglav_45_2016w.pdf

Na proslavi obeh pomembnih obletnic so bila hkrati podeljena tudi priznanja slovenske skupnosti NSW in plakete zaslužnim rojakom iz slovenskih organizacij v Sydneyu in Wollongongu.

Letošnja priznanja so prejeli: Danica Šajn - Outstanding Achievements in Education 2015, Danica Grželj - Outstanding Achievements in Education 2015, Walter Šuber - Outstanding Achievements in Promoting Slovenian Culture 2015, Hilda Širec - Outstanding Achiever of Slovenian Background in the Australian Community 2015, Marija Rudolf - Outstanding Volunteer 2015, Marija in Mirko Ritlop Lifetime Achievements Award 2015 in Tone in Ana Konda - Outstanding Senior Citizens 2015. Poleg priznanj slovenske skupnosti NSW je bilo podeljeno tudi priznanje Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki ga je veleposlanica Republike Slovenije Helena Drnovšek-Zorko podelila zvestemu in delavnemu članu Kluba Triglav Emiljanu Kukovcu za življenjsko delo (*foto zgoraj*).

Dobitniki priznanj za leto 2015.

Predsednik skupine Klubov Mounties
Kevin Ingram in odbor HASA NSW.

Predsednik skupine Klubov Mounties, Kevin Ingram, je podelil odboru HASANSW ček za \$ 3000 - letni prispevek kluba Triglav slovenskim arhivom v NSW za zbiranje zgodovinskega gradiva o Slovencih v NSW. Podporo Kluba Triglav za vzdrževanje revije Misli v znesku \$ 3000 je namesto odsotnega patra Darka Žnidaršiča, ki je ta dan maševal v Canberri, sprejela knjigovodkinja slovenskega misijona Merrylands Mihelca Šušteršič.

V prisotnosti bivših predsednikov in dolgoletnih aktivistov kluba Triglav je kramp, s katerim so pričeli kopati temelje kluba, prišel v častno zgodovinsko vitrino. Prisotni so bili: Jože Pahor, Jože Širec, Karlo Samsa, Emiljan Kukovec, predsednik Mounties Kevin Ingram, Martha Magajna in sedanji predsednik Peter Krobe.

Za petje avstralske in slovenske himne, kot tudi za prijetne pesmi in glasbo, s katero je bila prireditvev polepšana, so poskrbeli člani in članice zbora Južne zvezde ob spremljavi

Kramp, s katerim so začeli kopati temelje Kluba Triglav, je dobil okvir.

Južne zvezde, Lenti in Rudi.

dveh priznanih glasbenih umetnikov Lentija Lenka OAM in Rudija Črnčeca na harmoniki. Program in nagovore častnih gostov so povezovali in vodili: Branko in Stefanie Fabjančič, Danica Šajn, Perina Brown in Peter Krobe. Za ples in zabavo je igral ansambel "Alpski odmevi" pod vodstvom Steva Šerneka mlajšega, z veseljem pa so jim pomagali gostje, virtuoz harmonike Lenti Lenko in Rudi Črnčec.

Proslave so se poleg vodij in zastopnikov slovenskih organizacij udeležili tudi številni politični in diplomatski predstavniki iz slovenskih in avstralskih političnih krogov: veleposlanica Republike Slovenije Helena Drnovšek-Zorko, Chris Hayes MP – član parlamenta Avstralije, Guy Zangari MP za Fairfield, NSW, Frank Carbone - župan mesta Fairfield, Anthony Tomažin - častni konzul Republike Slovenije, p. Darko Žnidaršič OFM - predstojnik Slovenskega misijona sv. Raphaela Merrylands, Florjan Auser - Slovenian Media House in član Sveta za Slovence po svetu pri Vladi RS, Alfred Brežnik AM - bivši častni generalni Konzul RS.

PRIZNANJA SLOVENSKE SKUPNOSTI NSW ZA LETO 2015 (Prvi del)

MARIJA in MIRKO RITLOP, priznanje za življenjsko delo v slovenski skupnosti. Marija Ritlop je v Klubu Triglav prejela priznanje za življenjsko delo, ki sta ga s pokojnim možem Mirkom opravila za Slovensko skupnost v Sydneyu. Za pokojnega očeta Mirka Ritlopa je zraven mame sprejel priznanje njen sin Mirko Michael Ritlop.

Mirko in Marija Ritlop.

Pokojni MIRKO RITLOP se je rodil v Črenšovcih staršema Ivanu in Tereziji, r. Hans, kot deseti otrok v družini. Leta 1953 sta se poročila v Razkrižju z **MARIJO REBRICA**, ki je doma iz Srednje Bistrice. Mirko in Marička sta maja 1957 z dvema majhnima hčerkama Marijo in Ivanko pobegnila preko meje v Prekmurju v Avstrijo in po krajšem bivanju v zaporu dobila dovoljenje za delo v Avstriji. Dve leti kasneje so odšli v Avstralijo, kjer so po krajšem bivanju v kampu Bonegilla našli stike s prijatelji, družino Kolenko, pri katerih so našli zavetje. Mirko je kmalu našel zaposlitev v opekarni med tednom in na gradbiščih za konec tedna. Tudi Marija je hitro našla zaposlitev v tovarni in prej kot v enem letu sta kupila prvi dom v Newtownu. Hišo sta napolnila s stanovalci in jo tako lažje odplačevala. Leta 1961 se jima je rodil tretji otrok, sin Mirko Michael. V tem času sta na njunem prvem slovenskem plesu v Paddingtonu našla stike s slovensko skupnostjo. Daughters Maria and Ivanka attended Slovenian School on Saturdays afternoon and often performed by singing at concerts. Mirko and Maria were always on hand to help with preparations for various functions to raise money for the club. They were active members of Slovenian Društvo Sydney for 10 years. When it was decided that there would be a second Slovenian Club, Triglav, both Mirko and Maria worked tirelessly arranging picnics and dances, raffles in order to raise money to help purchase a block of land to build the new club on. In 1972 Maria was visiting family in Prekmurje and was asked by Slovenska Izseljenska Matica to represent Triglav whilst in Slovenia. This was a great honour which she proudly accepted. When enough money had been raised, land was purchased at St. Johns Park where the present Triglav Club is, a large shed was already on the land. This enabled the members to continue having their functions until they had the necessary funds to commence building a permanent clubhouse. It took years to raise the money and in the interim Mirko and Maria kindly and

Marija Ritlop in sin Mirko Michael ter Peter Krobe.

graciously hosted many visiting Slovenian dignitaries as guests in their own home. The Slovenska Izseljenska Matica were frequent visitors and always enjoyed their stay with the Ritlop family. Maria prepared sumptuous meals for up to 40 people when the Slovenian ensemble "Slaki" came to Sydney. All this entertaining and hospitality was provided whilst both Mirko and Maria worked full time. They were founding members of Triglav Club, both dedicated, hardworking and loyal, prepared to help at any function at any time. Unfortunately Maria had a work injury which prevented her to continue physically helping at the club, but they remained active members of Triglav up until Mirko's death in 1998. Maria is still a lifetime member and attends the club regularly enjoying the activities provided by the club. She is a well-respected and well like member of Triglav and also very active with St. Raphael's Slovenian Catholic Church which she attends every week. Both Mirko and Maria also helped the church raise money to build the church building by organising dances regularly. Maria and Mirko were pioneers and enjoyed every function they attended with their friends, sadly many of whom are no longer with us. May theirs and many others spirits' live on at Triglav Club. They were great supporters of this wonderful club.

Marija Ritlop z družino: hčerka Ivanka in mož Paul, sin Mirko Michael in hčerka Maria z možem Jerrijem.

TONE IN ANA KONDA OUTSTANDING SENIOR CITIZENS 2015

TONE KONDA je prejel priznanje v Klubu Triglav zase in za pokojno ženo **ANO**. Za priznanje mami je z očetom Tonetom sprejela plaketo iz rok Mihelce Šušteršič njuna hčerka Marija (Mici).

Tone Konda, doma iz Gornje Lokvice v Beli Krajini, je bil še kot mladoletnik leta 1943 mobiliziran v partizane, v slavno 14. divizijo, kjer je ostal do konca vojne. V vojni je bil trikrat odlikovan za hrabrost in za zasluge za narod in po vojni je še nadalje ostal v vojski. Zaradi kritičnega odnosa do partijskega vodstva je bil v času Informbiroja leta 1949 obtožen veleizdaje, odvzeto mu je bilo državljanstvo in odlikovanja in obsojen je bil na zapor v zloglasnem političnem zaporu Goli otok. Po 4 in pol letih zapora je bil izpuščen in kmalu zatem se je seznanil z Ano, dekletom, ki mu je kasneje postala življenjska družica. Ker so mu oblasti ponovno začele delati težave in mu niso hoteli dati potnega lista, je pobegnil v Avstrijo in potem v Avstralijo. Po zadnjih političnih spremembah v domovini je bila obsodba Toneta Konda razveljavljena in izbrisana in povrnjene so mu bile vse odvzete pravice in priznanja.

Tone arrived in Australia in January 1957. His brother Jože followed him with his own fiancé Jelka and also Tone's girlfriend Ana; they arrived on Christmas Day 1957 and Tone and Ana got married three weeks later. They soon got in touch with the Slovenian community at places where holy Mass was celebrated in the Slovenian language. They regularly attended Mass and helped at church functions, cooking, baking, serving etc.

As the family grew, the boys helped at the church as altar boys. As two of the boys had started playing instruments, they were often performing together with the boys from Stariha family, and very early on formed a band called "The Ministrants" (The Altar Boys). Tone and Ana had to work in shifts, so one of them was always at home with the four children. That didn't stop them joining the group of volunteers, helping at the church community, especially after the Slovenians

Ana in Tone Konda.

Tone Konda s hčerko Marijo in Mihelco Šušteršič.

had bought an old church at Merrylands. It took a lot of volunteer work to complete the repairs, then came the cleaning, cooking and serving at functions to raise more funds. Later whilst the new church at St Raphael's Slovenian Mission, Merrylands was being built, there was still more work. Alongside this the Slovenian language school (Slomšek School) started, so the children had to be brought to Merrylands, be fed, looked after and entertained, so mothers were cooking and baking and men doing the heavy work. Ana was a good cook and she baked a lot and entertained visitors, sometimes for months at the time. With her friend Tončka Stariha they performed at concerts, short comic sketches they wrote themselves. Even as they were getting older, they still stayed well involved in the community even doing light cleaning serving coffee and tea, reading scripts at mass. Sadly Ana had a stroke and on 8.08.2014 she passed away. Tone is still doing his part albeit without the best life partner he could have imagined. Ana is sadly and sincerely missed by her husband, her family and by all of us.

Družina Konda in bližnji prijatelji.

Med odmori nas je razveselil glas harmonike in lepa pesem.

MEDKLUBSKO BALINARSKO TEKMOVANJE ZA POKAL DNEVA NEODVISNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE

Teden dni po proslavi dneva neodvisnosti RS, nedelja, 18. junija 2016, smo se na baliniščih Kluba Triglav zbrali balinarji iz slovenskih klubov SD Sydney, Planica Wollongong in domači balinarji Kluba Triglav na medklubskem tekmovanju za pokal dneva neodvisnosti in za lepe nagrade.

Tekmovanje se je pričelo že zjutraj ob devetih, kar je v današnjih časih precej redko, saj se povprečna starost naših tekmovalcev precej zvišuje in ljudje

niso več pripravljeni tekmovati po ves dan, ampak se po navadi omejujejo na popoldanske ure. Zbralo se je precej veliko število tekmovalcev in po dobri slovenski navadi so tekmovalke prinesle veliko domačega peciva za pogostitev, eden od balinarjev je prinesel s seboj tudi harmoniko, tako, da se nam po posameznih končanih igrah kar nič ni mudilo balinati naprej, ampak smo z veseljem prisluhnili harmoniki in skupaj zapeli.

Prvo mesto si je priporila trojka: Eddie Sedmak iz Wollongonga ter Dora Hrvat in Lojze Magajna iz Triglava (**fotografija zgoraj**).

IZ KRALJICINE DEŽELE – QUEENSLAND

Besedilo in fotografije: Mirko Cuderman, Nevenka Clarke

Praznik Corpus Christi – Sveto Rešnje Telo in Kri - TELOVO, se je po več kot štiridesetih letih zopet slovesno praznoval z veličastno procesijo po centralnih brisbanskih ulicah. Procesija se je na praznik Svetega Rešnjega Telesa, v nedeljo, 29. maja 2016, vila iz katedrale svetega Štefana skozi mesto in nazaj. Udeležilo se je veliko ljudi različnih narodnosti z različnimi banderi in narodnimi nošami. Pri tej slovesnosti je bilo zastopana tudi naša slovenska Marija Pomagaj. Procesijo je vodil brizbanski pomožni škof Oudeman (**foto spodaj**).

Tudi v Brisbanu smo v nedeljo, 26. junija, proslavili 25-letnico samostojne Slovenije v dvorani društva Planinke.

Program proslavitve slovenske državnosti sta pripravili Slovenian Language and Culture Association Qld in Slovenska radijska skupina 4EB. Vodila ga je gospa Jerneja Svetičič. Predstavljena je bila kratka zgodovina iz časa osamosvajanja kakor tudi doprinos slovenske skupnosti v Brisbanu za priznanje slovenske države. Ob lepi udeležbi starejših in mlajših družin ter ob petju in deklamacijah

Vanesa Lahovec, Nevenka Clarke in Jerneja Svetičič na proslavi državnosti Republike Slovenije.

je predsednik Tone Brožič s harmoniko dodal še veseli in zabavni del proslave. Pred nami pa je v nedeljo, **28. avgusta, MAŠA NARODOV - Multicultural Mass v brisbanski katedrali ob 2. uri popoldne**, kjer bomo tudi Slovenci zastopani. Tudi ta prireditev je močno zastopana od novejših emigracij iz Azije in Afrike, ki imajo bogat kulturni program. Najpomembnejše naslednje srečanje pa bo

ROMANJE V MARIAN VALLEY v soboto 12. septembra, ko bomo praznovali 7. obletnico blagoslovitve slovenske Marijine kapelice. Zadnje Glasilo *Mary's Rose newsletter* je lepo predstavilo naše lansko srečanje v Marijini dolini. Upamo, da se nam bo pridružilo veliko romarjev iz obširne Avstralije. Nasvidenje v topli in sončni Kraljičini deželi.

Mirko Cuderman

V nedeljo, 17. julija 2016, sta na Gold Coastu praznovala Karl in Fanika Knap. Karl je doma pri Sv. Vidu nad Cerknico in je praznoval 85. rojstni dan, Fanika pa je Savinčanka iz Radmirja in je stopila v novo desetletje, praznovala je 80. rojstni dan. Praznovanje so jima pripravili otroci in vnuki. Tudi z uredništva Misli jima voščimo in pošiljamo pozdrave na Gold Coast, hkrati pa smo že v veselem pričakovanju, ko bosta naslednje leto praznovala 60-letnico poroke. Bog jima daj obilo zdravja in moči in naj nas usliši, kakor je njegova volja!

p. Darko

SLOVENSKI KLUB JADRAN

Besedilo in fotografija: Marija Iskra

V soboto, 25. junija 2016, smo pri slovenskem klubu 'Jadran' praznovali 25. obletnico državnosti Republike Slovenije. Praznovanje je bilo preprosto. Udeležili so se ga člani in nečlani kluba. Navada je že, da ob tej priložnosti pripravimo velik kres. Tako je bilo tu letos. Poleg kresovanja je veselo vzdušje popestrilo ubrano petje pevskega zbora 'Planika'. Harmonikarja sta bila David Dougan in Jože Polh. Kratko zgodovino o Sloveniji je prebral Darry Meddison, pesem pa Marija Iskra. Postregli so nas s kuhanim vinom in ocvirki.

Pod okriljem slovenskega kluba 'Jadran' sta Romana Žetko in Zlata Vitez organizirali avtobusni izlet pod geslom 'božič v mesecu juliju'. Božično kosilo smo imeli na farmi Warrock. Farma ima tudi zgodovinski pomen, saj sega njen začetek daleč nazaj v leto 1807. Seveda je zdaj farma modernizirana, le ovce še vedno strižejo na enak način, le da z električnimi škarjami. Kosilo je bilo imenitno, celo tradicionalno avstralsko sladico smo imeli, Christmas pudding. Hvala za še en lepo preživet dan med prijatelji in znanci.

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM: 0412 555 840
p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
Marija Anžič: 0499 772 202
Sts. CYRIL and METHODIUS
SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
E-mail: p.david.ofm@gmail.com

Kot UVOD v zapis tokratne kronike iz Melbourne, ki jo je pripravil pater DAVID, naj zapišem samo zahvalo njemu in vsem, za vse delo in skrb v času dopusta p. Cirila in Marije (od 8. junija do 22. julija 2016 – o tem je objavljen obširen zapis).

Pa še nekaj besed: **TELOVSKA PROCESIJA** je bila tudi letos prava manifestacija naše vere in povezanosti vseh 'udov' slovenske skupnosti v Melbourne. V nedeljo, 29. maja 2016, smo ponovno v lepem sončnem vremenu, ob sodelovanju vseh petih slovenskih društev, petju zbora ob vodstvu Janike Rutherford, sodelovanju učencev, staršev in učiteljic Slomškove šole ob petih oltarjih prosili za Božji blagoslov vsemu našem delu, prizadevanju,

za mir in blagostanje obeh naših domovin in vsega sveta. Ob koncu, po pesmi *O, Marija s Fabške gore*, pa se vedno napotimo v dvorano, kjer nas čaka pogostitev, ki jo pripravijo članice Društva sv. Eme. Hvala vsem za lepo sodelovanje!

PIKNIK RADIA 3ZZZ je bil prvo nedeljo v juniju, 5. junija 2016, v dvorani Slovenskega društva Planica v Springvale (*utrinki na fotografijah spodaj*). Po okusnem domačem kosilu in programu je za veselo razpoloženje in ples vse popoldne skrbel Ansambel Žagarji. Slovenski program na Radiu 3 ZZZ je vsako sredo od 7. do 8. ure zvečer na FM 92.3. Tam boste zvedeli največ o dogajanju v slovenski skupnosti v Melbourne in Geelongu.

NADŠKOFA MELBOURNA, dr. Denisa J. Harta, smo povabili na večerjo, da mu voščimo za njegov 75. rojstni dan, ki ga je praznoval 16. maja letos. K nam v Baragov dom je prišel v ponedeljek, 6. junija. Na to večerjo smo povabili tudi provinciala avstralske frančiškanske province Fr. Paula Smitha OFM iz Sydneya in brate frančiškane iz samostana St Paschal Friary iz Box Hilla, ki so nam vedno pripravljeni pomagati. Naredil se je res lep, domač in prijeten večer za vse. *(Foto desno).*

NADALJUJE PATER DAVID:

Drugo nedeljo v juniju, 12. junija 2016, smo imeli mašo v dvorani slovenskega kluba Ivan Cankar v GEELONGU. Hrvaška skupnost namreč slovesno praznuje praznik sv. Antona Padovanskega in se praznovanje v cerkvi Svete družine običajno zavleče. Tako pa imamo priložnost, da to nedeljo ta naš skupni dom postane tudi Božja hiša, v kateri se zahvalimo za vse dobro, ki ga naši rojaki tam doživimo, predvsem, da se srečujemo in družimo med seboj. Na to nedeljo vedno praznujemo tudi **obletnico blagoslovitve kapelice Marije Pomagaj – letos je bila to 5. obletnica**, odkar so naši rojaki podprli predlog Jožeta Ramuta in kapelico postavili v spomin vsem pokojnim rojakom in članom društva. Po maši smo v procesiji odšli do kapelice, tam zmolili za vse pokojne, pevci pa so zapeli *(foto spodaj)*. Sledilo je kosilo, kot je to običajno na drugo nedeljo po maši. Hvala društvu, ki nas vsako nedeljo prijazno gosti pred odhodom proti St. Albansu, kjer imamo mašo za tamkajšnje rojake ob 5. uri popoldne.

Tretjo nedeljo, 19. junija, smo imeli po maši **skupno kosilo**, ki ga je pripravila skupina kuharjev in kuharic iz St. Albansa pod vodstvom Slavka Blatnika. Na cerkvi smo izobesili avstralsko in slovensko zastavo in se že pri maši spomnili tudi **dneva SLOVENSKE DRŽAVNOSTI, 25. obletnice samostojne Slovenije**. Zbor je pred kosilom v dvorani zapel slovensko himno, p. David sem na kratko predstavil vsebino praznovanja, programa pa nismo imeli, saj nismo mogli spraviti k življenju ozvočenja v dvorani. Kljub temu je bilo to naše srečanje praznično in priložnost, da smo obujali spomine na dneve, ko se je Slovenija osvobajala in se nato borila za mednarodno priznanje. Avstralski Slovenci ste bili pri tem še posebej dejavni, o čemer pričajo mnoga poročila in fotografije iz tistega časa. Ker sem p. David bil naslednjo nedeljo med rojaki v Adelaidi, je v Kew maševal avstralski frančiškan, p. Peter Cantwell. Podpredsednik Pastoralnega sveta Simon Grilj ga je pred mašo pozdravil in mu zaželel dobrodošlico, po maši pa mu ob zahvali tudi čestital za njegov 80. rojstni dan, ki ga je praznoval nekaj dni prej.

Naslednje naše praznovanje je bilo teden kasneje, **v nedeljo 3. julija 2016**. Ker Slovenska Cerkev praznuje **praznik svetih bratov Cirila in Metoda** 5. julija, je bilo to nedeljo **naše ŽEGNANJE**, saj sta naša cerkev in naš misijon posvečena svetima bratoma. Pri maši smo se s hvaležnostjo ozrli nazaj v 9. stoletje, ko sta kot misijonarja prišla med naše prednike Slované, jim prinesla Kristusovo veselo oznanilo in poskrbela, da so lahko naši predniki slavili Boga z bogoslužjem v domačem,

razumljivem jeziku. In ozrli smo se tudi slabih petdeset let nazaj, ko so melbournski rojaki pod vodstvom p. Bazilija postavili ta naš skupen dom, v katerem slavimo Boga v našem rodnem, slovenskem jeziku. Naj nam Bog še naprej daje moči, da bi ga mogli še dolgo slaviti, naši mlajši generaciji pa, da bi spoštovala narodnost, kulturo in jezik svojih prednikov in da bi bili ponosni, da so avstralski Slovenci.

Spomnili smo se pa tudi p. Cirila, ki je godoval v Sloveniji. To nedeljo v Sloveniji praznujejo kot **NEDELJO SLOVENCEV PO SVETU** in p. Ciril je maševal v našem narodnem svetišču na Brezjah. Maše so se udeležili tudi nekateri rojaki iz Avstralije, ki so se v tistih dneh mudili v Sloveniji, pa tudi rojaki z drugih koncev sveta. O tej slovesnosti, ki se je udeležila tudi naša pastoralna sodelavka Marija, bo p. Ciril gotovo napisal še na drugem mestu in dodal tudi kakšno fotografijo. V Lemontu v ZDA pa je ta dan godoval p. Metod, ki smo se ga prav tako spomnili.

Po maši smo se zbrali še k praznovanju v dvorani. Hvala vsem, ki ste prinesli dobrote in tako bogato obložili mize ter članicam Društva svete Eme, da so pogostitev organizirale. **Branko Kojc je povabil naše melbournske glasbene skupine, ki so se nam predstavile in nam zaigrale.** Letos je bilo to že osmič, kar pomeni, da je postalo tradicionalno.

ZAIGRALI SO NAM - fotografije desno:

Ansambel Žagarji (Tina Hodnik glavna pevka, Andrej Hodnik bas kitara, bariton in vokal, Frank Petelin kitara in vokal, Peter Grivic bobni, diatonična in klavirska harmonika, Lenti Lenko diatonična in klavirska harmonika in vokal).

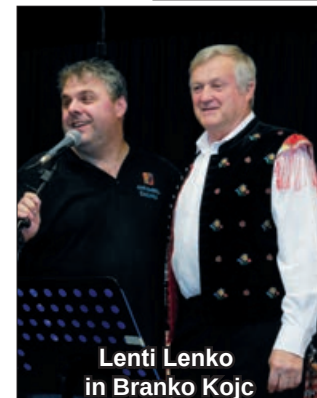
Harmonikarji iz Geelonga

(Janez Kure in Jože Matkovič ob spremljavi Branka Kojca in Graema Boundaya).

Katarina Galič Van Der Linden.

Naš Trijo, hišni ansambel v Slovenskem društvu St Albans (Slavko Blatnik harmonika, Andrew Turk kitara, Graeme Bounday bas kitara).

Ansambel Melodija (Max Vojvoda harmonika, Branko Kojc kitara, Graeme Bounday, bas kitara

Lenti Lenko
in Branko Kojc

(Graeme je prišel na srečanje iz daljnega Ararata), Lojze Dominko trobenta in Franc Verko klarinet). **Na koncu so nam zaigrali še vsi skupaj** – vzdušje je bilo res domače slovensko in veselo. Hvala Branku Kojcu za organizacijo in glasbenikom, ki ste se vabilu odzvali in nam polepšali naše praznovanje.
p. David

PRAZNIK MARIJINEGA VNEBOVZETJA – veliki šmaren, je slovesni in zapovedani praznik. Na ta dan **obnavljamo posvetitev slovenskega naroda Materi Božji**. Tudi mi se bomo pridružili tej molitvi in sicer obe nedelji, 14. in 21. avgusta ter na sam praznik, 15. avgusta. V nedeljo, 14. avgusta, bo v Kew sveta maša ob 9. uri, v Geelongu ob 12.15 popoldne ter v St Abansu ob 5. uri popoldne.

Ponovimo še obvestilo in vabilo iz prejšnjih Misli: **PRAZNOVANJE OČETOVSKEGA DNE** bomo imeli zadnjo nedeljo v avgustu, 28. avgusta 2016, teden dni pred praznikom. Program je spet v rokah učencev Slomškove šole, njihovih staršev in učiteljic. Tisto nedeljo bo v katedrali sv. Patrika v Melbournu **MAŠA NARODOV**. Ob 2. uri popoldne bo molitev rožnega venca, ob 3. uri sveta maša. Z nadškofom dr. Denisom Hartom bomo somaševali izseljenski duhovniki. **Naj bo ta nedelja tudi naše skupno romanje v tem svetem letu usmiljenja v katedralo, ko bomo vstopili skozi sveta vrata.** Lepo povabljeni to nedeljo v katedralo. Tudi narodne noše se zelo dobrodošle. Nadškofu Denisu Hartu bomo tudi kot tako pestro občestvo narodov in jezikov naše nadškofije izrekli zahvalo za njegovo služenje ob njegovem minulem 75. rojstnem dnevu in ponovni izvolitvi za naslednji dve leti za predsednika Avstralske škofovske konference.

Ivan in Tilka Horvat sta 18. junija 2016 praznovala zlato poroko. Na fotografiji sta s hčerko Sonio in njeno družino. Čestitamo zlatoporočencema!

Čestitke Marjanu Krajncu za 70. rojstni dan.

ROMANJE V MARIAN VALLEY bo od srede, 7. septembra, do ponedeljka, 12. septembra 2016: Polet v sredo z letalom na Gold Coast, v četrtek izlet, v petek bo nekaj prostega in nekaj skupnega časa, v soboto romanje v Marian Valley, v nedeljo sv. maša in kosilo z rojaki, v ponedeljek polet z letalom v Melbourne. Imamo že organizirano skupino romarjev iz Melbourn in Adelaide in še nekaj rojakov se nam bo pridružilo, ki bodo tedaj na dopustu na Gold Coastu.

PRAZNIKI V SEPTEMBRU

V četrtek, 8. septembra, je **praznik rojstva Device Marije – mali šmaren**. V sredo, 14. septembra, je praznik povišanja svetega križa – **god slovenske frančiškanske province**. Nedelja, 25. septembra 2016, bo **Slomškova nedelja**.

MESEC OKTOBER je mesec rožnega venca. Kot občestvo ga bomo skupaj molili v naši cerkvi v Kew ob nedeljah, petkih in sobotah 20 minut pred mašo. V torek, 4. oktobra, je praznik sv. Frančiška Asiškega. Tretjo nedeljo v oktobru, 16. oktobra 2016, bomo pri deseti maši obhajali **ZAKONSKE JUBILANTE** in 48. obletnico blagoslovitve naše cerkve. Teden dni pozneje, 23. oktobra, bo misijonska nedelja.

Marija in Tone Brne obhajata 95. rojstni dan; Tone že 4. avgusta, Marija pa 20. avgusta 2016. Oba sta doma iz vasi Podgraje pri Ilirski Bistrici, zato smo na naslovnico dali njuno domačo vas. Bog Vaju živi!

BARAGOVA KNJIŽNICA je še vedno odprta vsako nedeljo pred in po maši. Gospa **ZORA KIRN** je zadnje mesece ponovno urejevala knjige na knjižnih policah, kamor še vedno prihajajo nove knjige iz Slovenije. Še je tudi nekaj stalnih obiskovalcev knjižnice in vnetih bralcev, hvala Bogu!

Naša dolgoletna knjižničarka, pokojna MARIJA OPPELT OPPELLI, ki je umrla 28. novembra 2015, (rojena je bila 26. avgusta 1924 v kraju Opčine pri Trstu), je v svoji oporoki namenila pet tisoč dolarjev Baragovi knjižnici in pet tisoč dolarjev za Baragov sklad Misli. Marije se s hvaležnostjo spomnimo ob vsakem vstopu v knjižnico in seveda pri svetih mašah v njeni tako ljubi cerkvi v Kew. **Močno priporočamo v branje knjigo dr. Edija Gobca Slovenski ameriški IZUMITELJI IN INOVATORJI. Njihove sledi na Zemlji in v vesolju.** Letos je slovenska

Pokojna Marija Oppelt Oppelli in Zora Kirn.

Založba Družina izdala to knjigo tudi v angleščini, tako bo bolj dostopna mlademu rodu, da bo videl, kakšna ustvarjalna sila je v ljudeh, ki imajo slovenske korenine. Naslov knjige v angleščini je **Slovenian American INVENTORS AND INNOVATORS. Their Contributions to America and the World**. Po dobroti zaslužnega častnega generalnega konzula g. Alfreda Brežnika AM imamo v naši knjižnici te knjige v slovenščini in v angleščini. Lahko si jih izposodite ali kupite.

Med novimi knjigami je tudi roman, ki ga je napisal IVAN SIVEC iz Mengša z naslovom BLESČEČE CELJSKE ZVEZDE. V posvetilu je napisal: *To knjigo poklanja avtor Ivan Sivec mag. za vse Slovence v Avstraliji.* Knjigo smo dobili po posredovanju Veronike Goljar Bizjak, ki je sestrična Liljane Brezovec iz Melbourn. Kako lepo posvetilo pa je napisal gospe Liljani! *Spoštovana gospa Liljana! Tudi Vi ste zvezda, zvezda sredi neba, ki svetite za vse ljudi, kjer zveni slovenska beseda sredi srca!*

SVETI KRST:

HARVEY CALLEJA, rojen 08.09.2015, Fitzroy VIC. Mati Sonja Žele, oče Phillip Calleja. Botra sta Anthony Angarano in Lisa Angarano. Sv. Ciril in Metod, Kew, 11. junija 2016. **GABRIELLA ISABELLE MARIA TOMAŽIN-NOTARO**, rojena, 09.03.2016, Berwick VIC. Mati Kathlyn Kandys Tomažin-Notaro, roj. Tomažin. Oče Mark Notaro. Botra sta Melissa Notaro in Kendrick Koa. Sv. Ciril in Metod, Kew, 06.08.2016. Čestitke staršem, botrom in starim staršem!
(Fotografiji na zadnji strani). **p. Ciril**

POKOJNI

LOJZKA FISTRIČ (prvič poročena **DEBEVEC**, rojena **DOLGAN**) je umrla na praznik Srca Jezusovega, v petek, 3. junija 2016, v Box Hill Hospital. V četrtek zvečer jo je našla nezavestno na njenem domu v Vermont South hčerka Sonia. Ob 3. uri zjutraj ji je p. Ciril v Emergency v Box Hill Hospital podelil zakrament sv. maziljenja. Dopoldne isti dan je umrla za posledicami močne možganske kapi. Lojzka je bila rojena 10. januarja 1928 v Knežaku v družini šestih otrok. V Avstralijo, v Melbourne je prispela leta 1954. Po poklicu je bila šivilja. Leta 1955 se je poročila z Ivanom Debevec, doma iz Bač. V zakonu sta se jima rodila Sonia in Ray. Ivan je umrl leta 1973. Kot vdova se je poročila z vdovcem Andrejem Fistričem v Kew leta 1990. Andrej je bil doma iz Podčetrčka; rojen je bil leta 1931, umrl leta 2007, pokopan na Keilorju. Lojzka je redno prihajala v našo cerkev in v dvorano. Za vsakega je imela prijazno besedo, zato je bila vedno obkrožena z ljudmi. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v naši cerkvi v Kew 10. junija. Pokopana je na pokopališču Keilor v grobu z Ivanom. Sožalje hčerki Sonji Crawford in sinu Rayu Debevec z družinama, sestre Ivani Renner in družini v Izoli ter vsem iz družine Fistrič.

FRANK MASLO je umrl nenadoma na svojem domu v Airport West 8. junija 2016. Od njega smo se poslovili 21. junija 2016 s pogrebno mašo v naši cerkvi v Kew, po maši pa smo ga pospremili na pokopališče Keilor. Pokojni Frank je bil rojen 5. novembra 1928 v vasi Ostožno Brdo, severozahodno od Ilirske Bistrice. Štirinajstleten je bil že pri partizanih, po vojni pa je opravljal različna dela, med drugim vozil avtobus in se učil avtomehaništva. Leta 1955 sta se z zaročenko Berto podala čez mejo in se v Italiji poročila. Leta 1957 sta z ladjo *Roma* prispela v Avstralijo. Kot vojak in mehanik je dan po prihodu v Avstralijo nastopil službo avtomehanika v vojaški delavnici in tam delal 20 let. Svoj dom so si najprej ustvarili v Fawkner. Pozneje je šel v službo kot mehanik gasilskih vozil na letališču Essendon, svoj dom pa so si postavili v Airport West. Bil je aktiven član kluba Jadran in se rad udeleževal še posebej balinanja, pel je pri zboru in pomagal pri čebelarjenju. Pred nekaj leti je žena Berta tako zbolela, da se je morala preseliti v dom za ostarele v Keillor West. Frank se je skoraj štiri leta vsak dan odpeljal do nje, da sta popoldan preživela skupaj, dokler ni nenadoma zatisnil oči za večnost. Naj počiva v miru! Sožalje ženi Berti, sinu Dušanu in nevesti Helen ter vnukinji Isabelli.

MARIJA BRAČKO je umrla junija 2016. V preteklosti je pogosto prihajala v Kew in bila tudi članica Društva svete Eme. Slovo je bilo 14. junija 2016 v kapeli pogrebnega zavoda v Ringwoodu.

FRANC GOMIZEL je umrl 18. junija 2016. Rojen je bil 19. septembra 1924. Pogreb je bil 24. junija na pokopališču Springvale. Sožalje ženi Elzi ter sinovoma Franku in Robertu z družinama.

ROZALIJA CENCIČ (ali CENČIČ) je umrla 29. junija 2016. Doma je bila iz Robidišča pri Breginju. Pogrebna maša je bila 6. julija 2016 v cerkvi Our Lady of Perpetual Help v Ringwoodu, pokopana je bila na pokopališču v Box Hillu, kjer je pokopan njen pokojni mož Vladimir. Sožalje otrokoma Rady in Ivor ter njunima družinama.

pater David

Fr. BERNARD 'MICK' FITZPATRICK je umrl v Geelongu 28. junija 2016. Bil je izredno priljubljen duhovnik v Geelongu in dobro poznan med našimi tamkaj živečimi rojaki. Nekajkrat je imel sveto mašo tudi za našo slovensko skupnost. Vedno nasmejan, dobrohoten mož. Rojen je bil 4. oktobra 1932. Študiral je v Corpus Christi College v Werribee. V duhovnika je bil posvečen 27. julija 1958. Najprej je opravljal kaplansko službo, v letih 1967 do 1971 je bil odgovoren za poklice v nadškofiji Melbourne, od 1972 do 1978 je deloval v bogoslovju, od 1978 do 1985

je bil župnik župnije St. Bernard's v Belmontu, od 1985 do 1991 je vodil Ministry to Priests, leto dni je upravljal župnijo St. Martin's Macleod, od 1992 do 2002 je bil župnik župnije Ss Peter & Paul, Geelong West in od leta 2002 pa vse do smrti je deloval v treh župnijah v Geelongu, ki so povezane v Pastoral Cluster, kamor spada tudi cerkev Svete družine (Holy Family) v Bell Parku, kjer imamo drugo nedeljo v mesecu Slovenci svojo mašo. Pogrebno mašo je ob somaševanju duhovnikov daroval pomožni škof iz Melbournea dr. Terry Curtin na praznik sv. Cirila in Metoda, v torek, 5. julija 2016. Pokopan je na pokopališču Eastern Cemetery v Geelongu.

IVAN BENC je umrl 21. aprila 2016 v starostnem domu v Adelaidi SA. Zapustil je dva sinova in eno hčerko z družinami. Bili smo v Adelaidi na pogrebu, ki je bil 30. aprila in smo ga spremili na zadnjo pot z lepimi spomini, je zapisala v pismu Ivanova sestra Milka Zidar, ki živi v Gipslandu v Victoriji. Sožalje Milki in vsej Ivanovi družini. V Kew se je 28. julija 2016 oglasila gospa Paula Humar, da je naročila sveto mašo za pokojnega moža Oskarja.

OSKAR HUMAR je umrl v nedeljo, 8. maja 2016, v Caritas Christi Hospice v Kew. Rojen je bil 29. maja 1929 v vasi Kal nad Kanalom. V Avstralijo je prispel leta 1950 v Melbourne ter nato takoj odšel na obiranje jabolk na Tasmanijo. Tam se je poročil z ženo Tasmanko, s katero je imel tri otroke – hčerko in dva sinova. Vsa družina se je preselila v Melbourne. Zakon je šel narazen. Na Jadranu se je spoznal s Paulo Bisak in sta se poročila leta 1997. Živela sta v hiši ob klubu Jadran, kjer je bil Oskar osem let hišnik posestva na Jadranu. Pogrebno slovo je bilo v kapeli krematorija v Fawknerju v petek, 13. maja 2016. Pepel bo žena Paula odnesla v Slovenijo v Kanal. Sožalje ženi Pauli in družini ter sestri Veri v Trstu.

ALOJZ BOŠTIJANČIČ je umrl 13. maja 2016 v Coomi v New South Walesu. Rojen je bil 13.03.1937 v Hrušici pri Ilirski Bistrici. V Avstralijo je prispel leta 1956. Delal je povsod po Avstraliji, tudi 12 let pri izgradnji hidroelektrarn Snowy Mountains Scheme v Snowy Mountains. Pogrebno slovo in pogreb je bil 25. maja 2016 v Coomi.

Hvala Vidi Kravos za sporočilo.

RAFAEL PEČENKO je umrl 23. maja 2016 v bolnišnici Austin Hospital v Heidelbergu VIC. Rojen je bil 03.10.1932 v vasi Srednje pri Kanalu ob Soči. Pogrebna maša je bila 27. maja v cerkvi

sv. Antona v Fairfieldu. Rafael je bil tretji od šestih otrok (4 dekleta in 2 fanta) v družini mame Zore roj. Trinko in očeta Franca. Rafael je bil poročen z Marijo Hvalica in v zakonu so se jima rodili trije sinovi. Ko je Rafael prispel v Avstralijo, mu je p. Bazilij priskrbel stanovanje in službo. Za njim žalujejo žena Marija in družina ter sestra Olgica in Anica z družinami v Sloveniji ter sorodniki v Avstraliji. Rafael, naj ti bo lahka avstralska zemlja. Sožalje ženi Mariji in družini.

Hvala Rafaelovi sestrični Katici Hvalica.

V mavzoleju Saint Padre Pio na pokopališču Springvale Botanical Cemetery smo v soboto, 30. julija 2016, položili v grobnico žari s pepelom pokojne **MARIJE in MATIJA CIMERMAN**.

V torek, na god sv. Ane in Joahima, 26. julija 2016, je minilo 19 let od smrti patra Bazilija, 27. julija 2016 pa 2 leti od smrti p. Janeza Tretjaka. Za oba smo v na dan smrti darovali sveto mašo. V torek, 2. avgusta 2016,

na porcijunkulo, pa se spominjamo pogreba p. Bazilija.

Večni Bog naj vsem našim rajnim nakloni srečo blažene večnosti.

PORCIJUNKULA je bila majhna cerkva Marije Angelske v Assisiju, kjer je sv. Frančišek Asiški začel svojo poklicanost z brati, sestro Klaro in njenimi sosestrami in kjer je v večeru 3. oktobra 1226 srečal sestro smrt. Od papeža je izprosil poseben **porcijunkulski odpustek. Letos mineva natanko 800 let. Praznik je bil v torek, 2. avgusta.** Frančišek je prav to svojo cerkvo naredil kot odmev Božjega odpuščanja za spokornike vseh časov. Tistega avgustovskega dne je ljudem, ki so bili v zavetju hrastovih senc, naznanil: »Bratje, vse vas želim poslati v nebеса in vam oznanjam milost, ki sem jo prejel iz papeževih ust.«

SVET VLADE Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu ima vsako leto koncem junija ali v začetku julija v Ljubljani svojo sejo. Letos je to bilo v prazničnem vzdušju 25. obletnice slovenske državnosti. Florjan Auser, direktor Slovenian Media House iz Sydneya, in Peter Mandelj JP OAM sta predstavnika avstralskih Slovencev v tem Svetu. Gospod Mandelj je opravičil svojo letošnjo odsotnost, gospod Auser pa je na sejah aktivno sodeloval. Na fotografiji levo ga vidimo v pogovoru s predsednikom Slovenije, g. Borutom Pahorjem, in ministrom za Slovence v zamejstvu in po svetu, g. Gorazdom Žmavcem.

Na fotografiji spodaj so udeleženci po srečanju s predsednikom Vlade RS, dr. Mirom Cerarjem.

VSEBINA

- 2 Posvetitev Mariji
 - 3 Bodi zdrava, domovina
 - 6 Gospod Bog, blagoslovi Slovenijo
 - 9 Izpod Triglava
 - 13 Evgen Bavčar, državljani Evrope
 - 14 Poti in sledi
 - 26 A. Brežnik AM, Moj obisk Slovenije
 - 29 Molitev ne pozna razdalj in ne meja
 - 30 Razmišljanja Cilke Žagar
 - 32 SDM - 25th Anniversary of Slovenia
 - 33 Slovenian Mission Adelaide
 - 36 Slovenian Mission Sydney
 - 43 Življenje pri Slovenskem društvu Sydney
 - 45 Iz Kluba Triglav Mounties Group
 - 49 Iz Kraljičine dežele - Queensland
 - 50 Slovenski klub Jadran
 - 51 Slovenian Mission Melbourne
 - 57 Seja Sveta Vlade RS
- za Slovence v zamejstvu in po svetu

POIZVEDUJEMO, IŠČEJO

Martin Toni, nekdanji podjetnik v Melbournu in je bil tudi predsednik Slovenskega društva St. Albans, sedaj živi v Vojniku v Sloveniji, je bil tudi na slovesnosti na Brezjah in je naročil pozdrave za rojake. Posredoval nam je prošnjo, da bi pomagali najti Alojza Borovnika: **ALOJZ BOROVNIK**, rojen 23. aprila 1937 v Dobrni pri Velenju. V Sloveniji je bil po poklicu avtomehaničar. Živel naj bi v Melbournu, kakor tudi njegova sestra **ANA KAVČIČ**, njen mož je **TOMO KAVČIČ**. Za vsako informacijo bomo hvaležni. Sporočite v Kew. Hvala!

SVETO LETO USMILJENJA
8. 12. 2015 - 20.11.2016

VAŠI DAROVI

\$5000: dar po oporoki Marije Opelt Oppelli, pokojne knjižničarke Baragove knjižnice. **\$3000:** Triglav Mounties Group. **\$200:** Slovensko društvo Sydney. **\$60:** Vida Valenčič. **\$50:** Tatjana Tee, Alojz in Ema Kovačič. **\$40:** Stanko & Mary Prosenak, Betty Čeligoj, Stanko & Marija Penca. **\$30:** Janez Zemlič, Anita Saražin, Marija Mertik. **\$20:** Štefka Tomšič, Zora Kirn. **\$15:** Rozina Horvat. **\$10:** M. Majcen, Elizabeth Kovačič. **ZA BARAGOVO KNJIŽNICO:** **\$5000:** dar po oporoki Marije Opelt Oppelli, pokojne knjižničarke Baragove knjižnice. **ZA MISIJONE:** **\$50:** Tone in Marija Brne. **ZA LAČNE:** **\$100:** Tone in Marija Brne.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

Misli Thoughts ~ Božje in človeške ~ Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica** (Production Editor) in **računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veledetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Marija Iskra, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101** | **Tel.:** 03 9853 7787 | **Fax:** 03 9853 6176 | **E-mail:** misli@bigpond.com | **Naročnina za leto 2016** je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | **Naročnina se plačuje vnaprej;** ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB:** 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | **Poverjeničstvo** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Simon Kovacic Printing, Melbourne. **E-mail:** skovacic@tpg.com.au | **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: sloembassy.canberra@gov.si

<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Veleposlanica: Helena Drnovšek - Zorko
Prva svetovalka: mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O'MALLEY ACT 2606

**SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600

E-mail: slovwelfare@bigpond.com

internetna stran:

www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure

in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do
12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite
po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

PHONE: 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155

Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

Kew, 11. 6. 2016, sv. krst: Harvey Calleja.

Jesse in Gemma Horvat sta v cerkvi St John's v Mitcham prejela prvo sv. obhajilo, 19. 6. 2016. Starša sta Gregory in Suellen.

Na praznovanju rojstnega dne in godu Marte Krenos (sedi druga z leve), Kew, 31. 7. 2016.

Predsednica in podpredsednica Slovenskega društva Melbourne, Julija Čampelj in Frances Urbas - Johnson na praznovanju dneva državnosti, 25.6.2016.

Kew, 6. 8. 2016, sv. krst: Gabriella Isabelle Maria Tomažin - Notaro.